

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก สำหรับร้าน ไอศกรีม Iberry
สาขา เชียงใหม่
Souvenir Textile Designed for Iberry Garden (Chaing-mai)

T121033

นางสาวชัชรินทร์ แสงกระจ่าง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 121033
วันเดือนปี 5 ส.ย. 2555

b. 121033A 300
i. ....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2553-54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตผลิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

รองศาสตราจารย์บุญสนอง รัตนสุทธากุล

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. อุไรวรรณ ภารดี

ประธานกรรมการ

ผศ. ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง

กรรมการ

อาจารย์ จารุพัชร อาชวะสมิต

กรรมการ

อาจารย์ ศักดิ์จิระ เวียงเก่า

กรรมการ

อาจารย์ ปาณसार สุขสงวน

กรรมการและเลขานุการ

(ผศ. ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์   โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกสำหรับร้าน ไอศกรีม Iberry สาขา
เชียงใหม่

(Souvenir Textile Designed for Iberry Garden (Chaing-mai))

ชื่อนักศึกษา   นางสาว ชัชรินทร์ แสงกระจ่าง

รหัสประจำตัว   49020262

ปริญญา   สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา   ศิลปอุตสาหกรรม

กลุ่มวิชา   การออกแบบสิ่งทอ

ปีการศึกษา   2553

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกสำหรับจำหน่ายในร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ โดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ของทางร้านและตัวผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ ศึกษาเกี่ยวกับลวดลายผ้า และเทคนิคการทำลวดลายบนพื้นผ้าของมั่ง มาประยุกต์ และทำการทดลองเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องและตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของการออกแบบ

ร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ เป็นร้านที่มีความพิเศษโดดเด่นจากสาขาอื่นๆ คือเป็นสาขาที่ โน้ต อุดม แต่พานิชเป็นคนดูแลและออกแบบตกแต่งร้าน ดังนั้นร้านในสาขานี้ จึงมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกับสาขาอื่นๆอย่างชัดเจน อีกประการหนึ่งคือ สถานที่ตั้งของร้าน อยู่ในอำเภอเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งถือเป็นแหล่งที่ท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ดังนั้นจึงเกิดโครงการการออกแบบนี้ขึ้นเพื่อนำเอาเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ คือผ้าชาวเขา มาออกแบบให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของ โน้ต อุดม เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ และสร้างความแปลกใหม่ให้กับสินค้า

สำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์ในโครงการนี้ ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. หมวก	1 รูปแบบ	จำนวน 1 ชิ้น
2. หมอนอิง	1 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
3. เสื้อยืดที่เชิ้ต	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
4. ผ้าปิดตา	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผ้าโพกศีรษะ	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
6. ผ้าคลุมไหล่	1 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น

ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบนี้ ได้แรงบันดาลใจมาจากลวดลายผ้าของชาวเขาเผ่าม้ง ผสมผสานกับ รูปแบบของงานศิลปะ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของ โน้ต อุดม เต๋พานิช โดยสีที่ใช้บนผลิตภัณฑ์จะเป็น โทนมสีของไอศกรีมเพื่อให้เข้ากับร้านไอศกรีม โดยใช้เทคนิคการมัดย้อมสี การพิมพ์ และการปักผ้า มาออกแบบลงบนผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถนำไปวางจำหน่ายในร้านของที่ระลึก เพื่อช่วยส่งเสริมการขายในเรื่องของการผสมผสานความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมพื้นถิ่นและเอกลักษณ์ของ โน้ต อุดม ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกซื้อสินค้าให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีรูปแบบ สี สัน และลวดลายที่สอดคล้องไปในทางเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอบคุณพระคุณ คุณพ่อคุณแม่สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นทั้งกำลังใจและกำลังกายให้กับหนู ตลอดมา ค่อยถามไถ่ความคืบหน้า เป็นธุระไปรับไปส่ง คุณพ่อคุณแม่และน้องคือกำลังใจที่ดีที่สุด ทุกครั้งที่ท้อหรือเหนื่อย ก็มีคุณพ่อและคุณแม่ที่คอยเป็นแรงผลักดันให้สู้ต่อไป ขอบคุณมากจริงๆนะ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ คำสั่งสอน และความรู้มาโดยตลอด
ขอบพระคุณ อ.ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยแนะนำให้ทุกอย่างและเป็นห่วงหนูเสมอ และขอขอบพระคุณ อ.ศักดิ์จระ เวียงเก่า ที่ให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือในการหาข้อมูลเรื่องผ้าไหม และสถานที่ทำงานคะ

ขอบคุณพระคุณพี่บริษัท พอดีพานิช ในเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของ โน้ด อุดม

ขอบคุณพี่บอย ที่คอยช่วยเหลือตลอดเวลาที่ทำงานอยู่ที่ โรงปฏิบัติงานสิ่งทอ

ขอบคุณครอบครัวที่อบอุ่น และเป็นห่วงเป็นใยเสมอ ขอบคุณน้ำเอ๊ะสำหรับหุ่นในการนำเสนอ งาน ขอบคุณอาศัยสำหรับการแนะนำร้านขายผ้า ซึ่งตอนนี้กลายเป็นร้านประจำไปแล้ว

ขอบคุณพี่ๆ ที่บายศรี ที่ตอนไปทำงานคอยถามไถ่ และช่วยเหลือให้คำแนะนำต่างๆ

ขอบคุณเพื่อนๆ คอ. ทุกคน ที่เป็นเพื่อนที่ดีมาตลอด 5 ปี เป็นทั้งกำลังใจ กำลังแรง และกำลัง ความคิด ในเวลาที่รู้สึกแย่ ขอบคุณมากๆนะ นางสาวชมพร โดทับเที่ยง นางสาวปิยนุช ชูเงิน ที่ช่วยเหลือทุกอย่างและทุกเรื่อง ขอบคุณ นางสาวอรพรรณ วัฒนเสถียรกุล นางสาววันดี วัฒนวิเศษฐ์สิรินาสาชลิดา วรหิรัญ นายอรรถเวช บริรักษ์เลิศ นายภานุพงศ์ ดิจิตขจร และนายปิยภัทร ศักดาประยูรที่คอยรับฟังและให้คำปรึกษาตลอด และเพื่อนๆที่เหลือทุกคนที่ทำให้อยู่ที่นี้มีความสุขมาตลอด 5 ปี

ขอบคุณพี่ๆ เพื่อน และน้องๆ รหัส 10 51 66 ที่เป็นห่วง และคอยช่วยเหลือมาโดยตลอด รหัสนี้
อบอุ่นมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

ไบอโนมิตีผลวิทยานิพนธ์

บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพประกอบ.....	X
บทที่ 1 การนำเสนอโครงการ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ปัญหา.....	3
1.4 แนวทางการแก้ไข.....	3
1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ.....	4
1.6 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์.....	4
1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย.....	5
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล.....	7
2.1 ข้อมูลเบื้องต้นของร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่.....	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของร้าน.....	7
2.1.2 รูปแบบสัญลักษณ์ บรรยากาศ และการตกแต่งร้าน.....	9
2.1.3 ประวัติของไนต์ อุดม แต่พานิช.....	14
2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับร้านขายของที่ระลึก.....	17
2.1.5 ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในร้านขายของที่ระลึก.....	18
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับแผ่นม้วน.....	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่โดยทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยผู้เผยแพร่ให้มาเพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับแผ่นม้วน..... 19

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของเส้นไหมในประเทศไทย.....	19
2.2.2 เส้นของเส้นไหม.....	19
2.2.3 การแต่งกายชาวไหม.....	20
2.2.3.1 งานปักของใช้เด็ก.....	20
2.2.3.2 เสื้อผ้าสตรี.....	22
2.2.3.3 เสื้อผ้าบุรุษ.....	25
2.2.4 เทคนิคการทำลวดลายเส้นไหม.....	26
2.2.4.1 การเขียนเทียน (บาติก).....	26
2.2.4.2 การปัก.....	29
2.2.4.3 การปะผ้า.....	31
2.2.4.4 การประดับตกแต่งผ้า.....	32
2.2.5 ลวดลายเส้นไหม.....	32
2.2.5.1 ลายไฮ.....	32
2.2.5.2 ลายกันหอย.....	33
2.2.5.3 ลายดาว.....	33
2.2.5.4 ลายดอกไม้.....	33
2.2.5.5 ลายเท้าช้าง.....	34
2.2.5.6 ลายพื้นเกลียว.....	34
2.2.5.7 ลายก้าน.....	34
2.2.5.8 ลายหัวใจ.....	35
2.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์และการวิเคราะห์.....	35
2.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับของที่ระลึก.....	35
2.3.1.1 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการผลิตของที่ระลึก.....	35
2.3.1.2 รูปแบบทั่วไปของของที่ระลึก.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.3.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์.....	37
2.3.2.1 หมวก.....	37
2.3.2.2 หมอนอิง.....	49
2.3.2.3 เสื้อที่เช็ด.....	56
2.3.2.4 ผ้าคลุมไหล่.....	58
2.3.2.5 ผ้าปิดตา.....	60
2.3.2.6 ผ้าโพกศีรษะ.....	61
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภค.....	64
2.4.1 กลุ่มเป้าหมายหลัก.....	64
2.4.2 กลุ่มเป้าหมายรอง.....	65
2.5 ข้อมูลด้านการออกแบบ.....	65
2.5.1 ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย.....	65
2.5.1.1 ลวดลายตกแต่ง (Decorative Motif).....	65
2.5.1.2 ระบบการจัดวาง.....	66
2.5.2 การย้อมผ้า.....	68
2.5.2.1 การย้อมด้วยสีแวต.....	68
2.5.2.2 การย้อมด้วยสีรีแอ็คทีฟ.....	70
2.5.2.3 การมัดย้อม.....	71
2.5.3 เทคนิคการพิมพ์ผ้า.....	72
2.5.3.1 การพิมพ์โดยตรง (Direct Printing).....	72
2.5.4 การปัก.....	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้ใช้ประโยชน์ทางการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้ง 2.5.4.2 การปักเดินเส้น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรรมแก้ไข

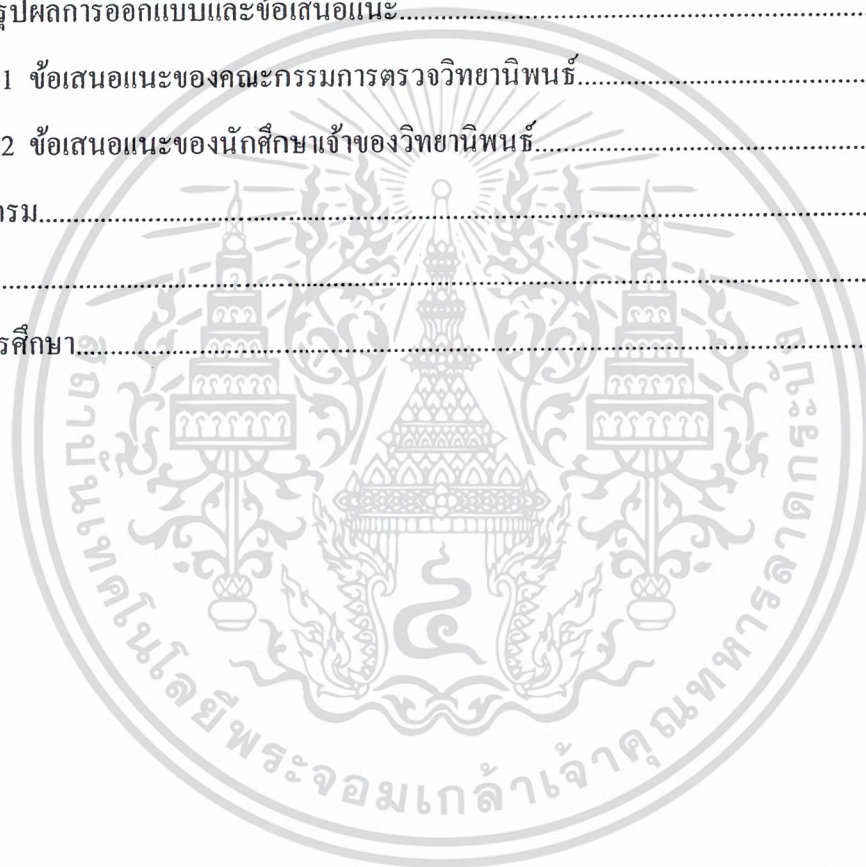
สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.5.5	สรุปและวิเคราะห์ผล.....	78
2.6	ข้อมูลด้านวัสดุและกรรมวิธีการผลิต.....	78
2.6.1	ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสิ่งทอที่ใช้ในการออกแบบ.....	78
2.6.1.1	ฝ้าย.....	78
2.6.1.2	ไหม.....	79
2.6.1.3	ลินิน.....	80
2.6.1.4	โพลีเอสเตอร์ (Polyester).....	80
2.6.1.5	เรยอน.....	81
2.6.2	วัสดุตกแต่ง.....	82
2.6.2.1	ลูกไม้ (Lace).....	82
2.6.2.2	ชายครุย (Fringes).....	82
2.6.2.3	เทปปัก (Ribbon and embroidered bead).....	82
2.6.2.4	ริคแรก (Rickrack or Ric-Rac).....	82
2.6.2.5	เกลียวเชือกและพู่ (Cords and tassels).....	82
2.6.2.6	ลูกปัด เต็ม (Bead and sequine trimming).....	82
2.6.2.7	การตัดปะ (Applique).....	83
2.6.2.8	การต่อผ้า (Patchwork).....	83
บทที่ 3	การพัฒนาการออกแบบ.....	84
3.1	แบบร่าง.....	84
3.1.1	การนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ.....	84
3.1.2	การนำเสนอขั้นตอนการออกแบบ.....	87
3.2	ข้อเสนอแนะ.....	92
บทที่ 4	การเสนอผลิตภัณฑ์การออกแบบ.....	93

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1 แผ่นนำเสนองานและแบบแสดงรายละเอียด.....	93
4.2 ภาพถ่ายผลงานสำเร็จ.....	100
บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ.....	104
5.1 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์.....	104
5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเจ้าของวิทยานิพนธ์.....	105
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	107
ประวัติการศึกษา.....	108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงขนาดของหมวกมาตรฐาน.....	47
2.2 การวิเคราะห์รูปแบบหมวก.....	48
2.3 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมวก.....	48
2.4 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง.....	55
2.5 แสดงขนาดสัดส่วนเสื้อยืดที่เซ็ท.....	58
2.6 การวิเคราะห์รูปแบบเสื้อยืด.....	58
2.7 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าคลุมไหล่.....	59
2.8 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าปิดตา.....	61
2.9 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าโพกศีรษะ.....	63
2.10 แสดงสูตรการย้อมสีแวต.....	69
2.11 แสดงสูตรการย้อมสีรีแอ็คทีฟ.....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

หน้า

2.1 สัญลักษณ์ของร้าน ไอศกรีม Iberry.....	9
2.2 แสดงบรรยากาศทางบริเวณทางเดินเข้าร้าน Iberry Garden.....	10
2.3 แสดงบรรยากาศทางบริเวณที่นั่งกลางแจ้งร้าน Iberry Garden.....	10
2.4 แสดงสัญลักษณ์ ที่เป็นประติมากรรมของร้าน.....	10
2.5 แสดงอาคารร้านส่วนที่ขายไอศกรีม.....	11
2.6 แสดงบริเวณทางเข้าร้านส่วนที่ขายไอศกรีม.....	11
2.7 แสดงบรรยากาศภายในร้าน.....	11
2.8 แสดงงานศิลปะที่ใช้ตกแต่งกำแพงภายในร้าน.....	12
2.9 แสดงงานศิลปะที่ใช้ตกแต่งกำแพงภายในร้าน.....	12
2.10 แสดงโคมไฟตั้งโต๊ะภายในร้าน.....	13
2.11 แสดงป้ายบอกทางเข้าร้าน.....	13
2.12 แสดงโคมไฟติดเพดานภายในร้าน.....	13
2.13 แสดงเฟอร์นิเจอร์ภายในร้าน.....	14
2.14 แสดงบรรยากาศบริเวณหน้าตู้ไอศกรีม.....	14
2.15 โน้ต อูคม แต่พานิช ที่ร้าน Iberry.....	15
2.16 ตัวอย่างงานนิทรรศการ Supernormality.....	16
2.17 งานศิลปะของโน้ต อูคม.....	16
2.18 หน้าร้านขายของที่ระลึก.....	17
2.19 บรรยากาศโดยรวมภายในร้านของที่ระลึก.....	17
2.20 สินค้าที่ระลึกที่จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน.....	18
2.21 ผ้าอุ้มเด็ก (มั่งเขียว).....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้ใช้บริการอื่นนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ 2.22 หมวกเด็ก..... 21
2.23 ด้านหน้าและหลังของเสื้อเด็กชายขาวม้ง..... 22

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

2.24	เสื้อสตรีม้งเขียว.....	23
2.25	กระโปรงสตรีม้งเขียว.....	23
2.26	ผ้าโพกศีรษะสตรีม้งเขียว.....	23
2.27	เสื้อสตรีม้งขาว.....	24
2.28	ผ้าโพกศีรษะสตรีม้งขาว.....	24
2.29	ผ้ากันเปื้อนม้งขาว.....	25
2.30	เสื้อบุรุษม้ง.....	25
2.31	ผ้าคาดเอวบุรุษม้ง.....	26
2.32	หมวกชายม้ง.....	26
2.33	ขั้นตอนการต้มขี้ผึ้ง สำหรับเขียนเทียน.....	27
2.34	ขั้นตอนการเขียนเทียน.....	27
2.35	ผ้าเขียนเทียนม้ง.....	28
2.36	ผ้าปักครอสติชของม้ง.....	29
2.37	ผ้าปักตะเข็บเนา.....	29
2.38	ผ้าทำคัตเวิร์ค.....	30
2.39	ผ้าปักซิกแซก.....	30
2.40	ผ้าปักทึบ.....	30
2.41	ผ้าปักคั่นถอยหลัง.....	31
2.42	ผ้าปะม้ง.....	31
2.43	ผ้าม้งที่ตกแต่งด้วยกระดาษทอง.....	32
2.44	ผ้าม้งที่ตกแต่งด้วยเลื่อม.....	32

2.45	ผ้าปักลายไฮ.....	32
2.46	ผ้าปักลายกันหอย.....	33

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
2.47 ผ้าปักลายดาว.....	33
2.48 ผ้าปักลายดอกไม้.....	33
2.49 ผ้าปักลายเท้าช้าง.....	34
2.50 ผ้าปักลายพินเกลี้ยง.....	34
2.51 ผ้าปักลายก้าน.....	34
2.52 ผ้าปักลายหัวใจ.....	35
2.53 หมวกโบทเทอร์.....	38
2.54 หมวกโบวเลอร์.....	38
2.55 หมวกท็อปเฮท.....	38
2.56 หมวกปานามา.....	39
2.57 หมวกฮันดิงแคป.....	39
2.58 หมวกสตัล แคป.....	39
2.59 หมวกฮอมเบิร์ก.....	40
2.60 หมวกเทอร์เบน.....	40
2.61 หมวกโทค.....	41
2.62 หมวกคาร์ทวิล.....	41
2.63 หมวกฟิลบ็อคซ์.....	42
2.64 หมวกเบเรท์.....	42
2.65 หมวกโคลเซ.....	42
2.66 หมวกเรนแฮท.....	43
2.67 หมวกซู-เวสเตอร์.....	43
2.68 หมวกแคป.....	43
2.69 กะโหลกหมวก.....	44
2.70 ยอดหมวก.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารใช้วงมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ จะต้องมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

2.71 แถบด้านข้างหมวก.....	44
2.72 ปีกหมวก.....	45
2.73 ปีกหมวกแค้ป.....	45
2.74 สายรัดศีรษะ.....	45
2.75 สายรัดหมวก.....	46
2.76 หมอนขอบแบน.....	49
2.77 หมอนขอบแบนมีระบาย.....	49
2.78 หมอนปีก.....	50
2.79 หมอนแบบมีปีก-ปีกซ้.....	50
2.80 หมอนแบบมุมปล่อย.....	51
2.81 หมอนหนุนจีบสี่เหลี่ยม.....	51
2.82 หมอนมุมผูก.....	51
2.83 หมอนชั้นเบีสท์.....	52
2.84 หมอนพัฟ.....	52
2.85 หมอนยางทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยม.....	53
2.86 หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยก๊วน.....	53
2.87 หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย.....	53
2.88 หมอนสามเหลี่ยม.....	54
2.94 เสื่อยัดแขนสั้นคอกกลม.....	56
2.95 เสื่อยัดแขนสั้นคอวี.....	56
2.96 เสื่อยัดแบบมีกระเป๋.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใด 2.98 เสื่อยัดแขนต่อปลาย.....

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

2.99 เสื้อยืดแขนยาว.....	57
2.100 ผ้าคลุมไหล่.....	59
2.101 ผ้าคลุมไหล่.....	59
2.102 ผ้าปิดตาแฟนตาซี.....	60
2.103 ผ้าปิดตา.....	60
2.104 ผ้าปิดตาที่มีการทำลวดลาย.....	60
2.105 ผ้าโพกศีรษะ.....	61
2.106 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ.....	62
2.107 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ.....	62
2.108 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ.....	62
2.109 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ.....	63
2.110 กลุ่มเป้าหมายหลัก.....	64
2.111 กลุ่มเป้าหมายรอง กลุ่มชาวต่างชาติ.....	65
2.112 แสดงระบบการจัดวางลาบนเนื้อที่จำกัดแบบต่างๆ.....	67
2.113 แสดงระบบการจัดวางลาบนเนื้อที่ไม่จำกัดแบบต่าง.....	68
2.114 การปักกลอสติชแบบปักไขว้แนวตั้ง.....	74
2.115 การปักกลอสติชแบบปักไขว้แนวนอน.....	75
2.116 การปักผ้าแบบปักตะเข็บเนา.....	75
2.117 การปักผ้าแบบทำคัตเวิร์ด.....	76
2.118 การปักผ้าแบบปักซิกแซก.....	76
2.119 การปักผ้าแบบปักทึบ.....	76

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้หรือจำหน่าย การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ การปักผ้าแบบปักไขว้แดงเหลืองเป็นเอกลักษณ์และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่

หน้า

2.122 การปักผ้าแบบปักเดินเส้น.....	78
3.1 แผ่นเสนองาน-ขอบเขตโครงการ.....	84
3.2 แผ่นเสนองานเรื่องแรงบันดาลใจในการออกแบบ 1.....	85
3.3 แผ่นเสนองานเรื่องแรงบันดาลใจในการออกแบบ 2.....	85
3.4 แผ่นเสนองานเรื่องลายหน้าไม้ที่นำมาใช้ในการออกแบบ.....	86
3.5 แผ่นเสนองานเรื่องสีที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ.....	86
3.6 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design ผ้าโพกศีรษะ.....	87
3.7 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design ผ้าคลุมไหล่.....	87
3.8 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design ผ้าปิดตา.....	88
3.9 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design หมวก.....	89
3.10 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design หมอนอิง.....	90
3.11 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design เสื้อยืด.....	91
4.1 แสดงวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ.....	93
4.2 แสดงแรงบันดาลใจที่ใช้ในการออกแบบ.....	94
4.3 แสดงแนวทางการแก้ไขพัฒนาการออกแบบ.....	94
4.4 แสดงภาพขนาดของผ้าคลุมไหล่.....	95
4.5 แสดงภาพขนาดของผ้าโพกศีรษะ.....	95
4.6 แสดงแบบ Pattern ของหมวก.....	96
4.7 แสดงแบบ Pattern ของหมอนอิง.....	96
4.8 แสดงแบบ Pattern ของผ้าปิดตา.....	97
4.9 แสดงการประเมินราคา.....	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์อื่นใด 98

ไม่ว่ากรณีสื่อ 4.11 แสดงการประเมินราคาและลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ 98

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.12 แสดงการประเมินราคา.....	99
4.13 แสดงภาพรวมผลิตภัณฑ์.....	99
4.14 ผลิตภัณฑ์ผ้าปิดตา.....	100
4.15 ผลิตภัณฑ์หมวก.....	100
4.16 ผลิตภัณฑ์หมอน.....	101
4.17 ผลิตภัณฑ์ผ้าโพกศีรษะ.....	101
4.18 ผลิตภัณฑ์ผ้าโพกศีรษะ.....	102
4.19 ผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมไหล่.....	102
4.20 ผลิตภัณฑ์เสื้อยืด.....	103
4.21 ผลิตภัณฑ์เสื้อยืด.....	103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทางภาคเหนือ ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เดินทางไปท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย และสิ่งที่สำคัญที่เป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ การเที่ยวชมวิถีชีวิตของชาวเขา ซึ่งทางภาคเหนือ มีชาวเขาเผ่าต่างๆอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ละเผ่ามีวัฒนธรรมและการแต่งกายที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็นอีกเอกลักษณ์หนึ่งของทางภาคเหนือ นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวก็นิยมที่จะซื้อชุดชาวเขา หรือผลิตภัณฑ์จากกลุ่มชาวเขาไปเป็นของฝาก ซึ่งในปัจจุบัน ชาวเขาในช่วงวัยรุ่นหลายคนละเลยการแต่งกายประจำเผ่าแบบดั้งเดิมไป เนื่องจากความสะดวกสบายสมัยใหม่ ทำให้ศิลปะชุดชาวเขาแบบดั้งเดิมนั้นมีปริมาณลดน้อยลงไป ส่วนใหญ่ผู้ที่ใส่ชุดประจำเผ่าก็จะเป็นพวกแม่เผ่า ผู้เฒ่าของหมู่บ้านกันเท่านั้น ชาวเขาเผ่าม้ง เป็นชาวเขาเผ่าหนึ่งที่ขึ้นชื่อว่ามีฝีมือในการปักผ้า ผ้าปักของชาวเขาเผ่าม้งเป็นผ้าที่มีลวดลายสวยงามและมีความประณีตในการปัก ผ้าปักลายม้งจึงเป็นที่นิยมในการนำมาทำเป็นของที่ระลึกในปัจจุบันเป็นจำนวนมาก

ร้านไอศกรีม Iberry ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2542 โดยคุณวิวัฒน์ และคุณอัจฉรา บุรารักษ์ โดยมีความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์ร้าน ไอศกรีม Home Made ที่มีกลิ่นและรสชาติของธรรมชาติ เป็นแหล่งรวมไอศกรีมหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบอิตาเลียนที่โดดเด่นด้านความหอม แบบญี่ปุ่นที่เป็นแบบรสของสมุนไพร แบบอเมริกัน ที่เน้นความเข้มข้นของนมเนย นอกจากนี้ยังมีการนำเอารสชาติของผลไม้จากทั่วโลก และที่โดดเด่นเป็นพิเศษคือ ทางร้านมีการนำผลไม้สดตามฤดูกาลของเมืองไทยมาประยุกต์ให้เป็นต้นตำรับ ไอศกรีมผลไม้แบบไทยๆ ที่มีการหมุนเวียนกันตลอดทั้งปี นอกจากนั้นแล้ว Iberry เป็นร้าน ไอศกรีมที่ใส่ใจในเรื่องของการออกแบบ ทั้งบรรยากาศภายนอก

และภายในร้าน รวมถึงรายละเอียดในการประดับตกแต่ง เพื่อให้ร้าน Iberry เป็นร้านที่มีบรรยากาศ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สบาย แต่ร่วมสมัย ซึ่งแต่ละสาขาจะมีเสน่ห์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกัน เพื่อสร้างความประทับใจและประสบการณ์แปลกใหม่ให้กับลูกค้า

Iberry สาขาเชียงใหม่ เป็นร้าน ไอศกรีมที่เกิดจากการร่วมมือกันของ Iberry และ โน้ต อุดม แต่พานิช นักแสดง นักเขียน ศิลปิน ตลก ที่มีผลงานโดดเด่นคนหนึ่งในวงการบันเทิง คนส่วนใหญ่จะรู้จักในฐานะของศิลปินนักพูดที่สร้างความสนุกสนาน ความตลก ซึ่งทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของ โน้ต อุดม แต่พานิช ที่แสดงออกมาโดยการพูด และงานศิลปะ ที่มีลักษณะโดดเด่นที่ดูแล้วแปลก สร้างความขบขันให้กับผู้พบเห็น โดยใช้ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวขึ้นมา ดังนั้นร้าน Iberry สาขาเชียงใหม่ จึงมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและแตกต่างจากสาขาอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน โดยการใช้การตกแต่งร้านตามสไตล์ของโน้ต อุดม

ร้าน Iberry สาขาเชียงใหม่ เป็นร้านที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากนักท่องเที่ยว ที่จะเข้าไปชม และชิม ไอศกรีม กลุ่มลูกค้า ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน ที่มีความนิยมชมชอบในตัวของคุณ โน้ต อุดม ดังนั้นจึงเกิดโครงการนี้ขึ้นเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกในร้าน โน้ตอูดม ที่มีการนำเอาผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือ คือ ผ้าปักชาวเขามาออกแบบเป็นสินค้า สำหรับจำหน่ายในร้านขายของที่ระลึกของ Iberry สาขาเชียงใหม่ เพื่อเป็นการนำผ้าพื้นเมืองมาใช้ให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์พื้นถิ่นของทางภาคเหนือ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับจำหน่ายในร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ โดยมีการนำเอาเอกลักษณ์ของทางภาคเหนือมาใช้ในการออกแบบลวดลาย

1.2.2 เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ที่เป็นการนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่น กับเอกลักษณ์ของร้านมาผสมผสานกัน

1.2.3 เพื่อเป็นการส่งเสริมผ้าของชาวเขาเผ่าม้งให้รู้จักแพร่หลายมากขึ้น ในรูปแบบที่แตกต่างจากของเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ปัญหา

1.4 แนวทางการแก้ไข

ปัญหา	แนวทางการแก้ไขปัญหา
1.3.1 สีสันของลายผ้าปักแบบเดิมนั้นมีสีสันทึบจนเกินไป การจับคู่สีบางครั้งยังไม่สวยงาม ทำให้บางคนไม่กล้าที่จะนำมาใช้งาน	1.4.1 ปรับเปลี่ยนสีสันทัน โดยใช้สีของไอศกรีมมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการเลือกสีที่ใช้ในการออกแบบ
1.3.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากผ้าชาวเขาในปัจจุบันมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันในพื้นที่ตลาดทั่วไป ทำให้เกิดการแข่งขันกันในด้านของราคาและคุณภาพ	1.4.2 ออกแบบให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยนำเอาบุคลิกของ โน้ต อุดม มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ ผสมผสานกับสีสันทันของไอศกรีม
1.3.3 ผลิตภัณฑ์ผ้าชาวเขาเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาสูงเนื่องจากเป็นงานฝีมือทั้งหมด ใช้เวลาในการทำนาน	1.4.3 ออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้ลวดลายจากผ้าชาวเขาเผ่าม้ง แต่ใช้เทคนิคของการพิมพ์ นำมาผสมกับการปัก เพื่อลดเวลาการผลิตลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.1 ด้านนโยบาย ทางจังหวัดเชียงใหม่มีการส่งเสริมในด้านการเผยแพร่ สนับสนุน วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งที่มีคุณค่าของบรรพบุรุษ และเผยแพร่ ให้คนส่วนใหญ่ได้รู้จักเพื่อไม่ให้ภูมิปัญญาเหล่านั้นสูญหายไป

1.5.2 ด้านการออกแบบ โครงการนี้เป็นการออกแบบของที่ระลึก โดยใช้ลวดลายผ้าปัก ชาวเขาเผ่าม้ง ให้กับร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ โดยนำเอาแนวทางในการออกแบบให้ สอดคล้องกับบุคลิกของร้าน Iberry และ โน้ต อุดม แต่พานิช ที่เป็นหุ้นส่วน เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มี ความร่วมสมัย

1.5.3 ด้านเศรษฐกิจ เป็นการส่งเสริมเรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าลวดลายของชาวเขา เพื่อ เป็นแนวทางให้กับชาวเขาในการผลิตผลิตภัณฑ์ในรูปแบบที่หลากหลาย

1.5.4 ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โครงการนี้เป็นการนำเอาลวดลายผ้าชาวเขาเผ่าม้งมาใช้ ในการออกแบบ เพื่อพัฒนารูปแบบและสีสันให้หลากหลาย เพื่อเป็นการสร้างความสนใจและดึงดูด กลุ่มผู้บริโภคที่หลากหลายมากขึ้น ทำให้ลวดลายผ้าชาวเขาเผ่าม้ง ได้เป็นที่รู้จักในกลุ่มคนที่เพิ่ม มากขึ้น ทำให้เป็นการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก และเห็นคุณค่าของงานศิลปะจากท้องถิ่นมากขึ้น

1.6 ขอบเขตโครงการ

1.6.1 โครงการนี้เป็นโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยนำเอาลายผ้าชาวเขาเผ่าม้ง มา ออกแบบ โดยปรับเปลี่ยนเรื่องสี และเทคนิคในการทำลวดลายโดยการผสมกันระหว่างการพิมพ์ผ้า กับวิธีการปักผ้า ให้เหมาะสมกับรูปแบบของผลิตภัณฑ์

1.6.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ ภายใต้แนวแนวคิดของร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ ที่ดึง เอาลักษณะเด่นของโน้ต อุดม มาผสมผสานกับลวดลายของม้ง โดยใช้สีของ ไอศกรีมมาเป็นแรง บันดาลใจในการออกแบบ

1.6.3 ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่มผู้บริโภคที่มีลักษณะดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1.6.3.1 เพศหญิงและชาย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3.2 อายุ 15-35 ปี

1.6.3.3 ฐานะคี

1.6.3.4 มีความชื่นชอบใน โน้ต อูคม แคพานิช

1.6.3.5 ชื่นชอบในงานออกแบบที่เกิดจากการผสมผสานของวัฒนธรรมกับงาน

ออกแบบสมัยใหม่

1.6.4 ออกแบบลวดลายและสีสันทันภายใต้แนวคิด ของร้าน ไอศกรีม Iberry

1.6.5 ชุดผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ประกอบด้วย

1.6.5.1 ผ้าปิดตา	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.5.2 หมอนอิง	1รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.5.3 หมวก	1 รูปแบบ	จำนวน 1 ชิ้น
1.6.5.4 ผ้าคลุมไหล่	1 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.5.5 เสื้อที่เข้ด	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น
1.6.5.6 ผ้าโพกศีรษะ	2 รูปแบบ	จำนวน 2 ชิ้น

1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.7.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับร้าน ไอศกรีม Iberry

1.7.1.1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและนโยบายของร้าน

1.7.1.2 ศึกษาแบบผลิตภัณฑ์และแนวทางของร้าน

1.7.1.3 ศึกษาเรื่องราคาสินค้า

1.7.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการออกแบบ

1.7.2.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับชาวเขาเผ่าม้ง

1.7.2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลวดลายที่ใช้บนผ้าของชาวเขาเผ่าม้ง

1.7.3 ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างสีสันท ลวดลาย บนพื้นผิวของผ้า เพื่อให้เกิดความ

หลากหลายในการออกแบบ และ โครงสร้างของการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด เพื่อให้ทราบถึงความ
เป็นไปได้ในการผลิตและการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

1.7.3.1 ศึกษาและวิเคราะห์เรื่องวัสดุที่เหมาะสมกับการใช้งาน ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอันถึงขั้นผิดกฎหมาย

1.7.3.2 ศึกษาเรื่องเทคนิคการทำลวดลายบนพื้นผ้าที่เหมาะสมกับการใช้งาน

1.7.4 ศึกษาข้อมูลของกลุ่มผู้บริโภค

1.7.4.1 ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย

1.7.4.1 ศึกษาความสนใจ รสนิยม และความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค

1.7.5 ศึกษาข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ

1.7.5.1 ศึกษาข้อมูลเรื่องรูปแบบและขนาดสัดส่วนของตัวผลิตภัณฑ์

1.7.5.2 ศึกษาผลิตภัณฑ์เดียวกัน และผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงในท้องตลาด

1.7.5.3 ศึกษาเรื่องรูปแบบและลวดลายที่เหมาะสมกับตัวผลิตภัณฑ์

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึก สำหรับร้าน ไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่

1.8.2 สร้างรูปลักษณ์ใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้บริโภค

1.8.3 เป็นการส่งเสริมให้มีการออกแบบ และพัฒนาสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.8.4 เป็นการสร้างงานและกระจายรายได้ให้กับแรงงานภายในประเทศ

1.8.5 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ชาวเขารุ่นใหม่เห็นคุณค่า และความสำคัญของชุดแต่งกาย

ประจำเผ่า

1.8.6 เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนการทำงานจริงในการผลิต ปัญหาและแนวทางในการแก้ไข

ปัญหาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเบื้องต้นของร้านไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของร้าน

ร้าน ไอศกรีม Iberry เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2542 โดย คุณวิวัฒน์ และคุณอัจฉรา บุรารักษ์ ซึ่งทั้งสองคนเป็นผู้ที่มีความชื่นชอบ ไอศกรีม และปรารถนาจะสร้างสรรค์รสชาติ คุณภาพที่สอดคล้องกับ อารมณ์ รสนิ่ม และรูปแบบการใช้ชีวิตของคนไทยยุคใหม่ ร้าน ไอศกรีมแห่งแรกจึงก่อตั้งขึ้นในซอย สุขุมวิท 24 หลังจากนั้นไม่นานจึงเริ่มมีกลุ่มลูกค้าที่นิยมในรสชาติ ชื่อเสียงของร้านทำให้เริ่มเป็นที่รู้จัก เป็นวงกว้างมากขึ้น ซึ่งไม่จำกัดในเฉพาะบริเวณสุขุมวิทเท่านั้น คำว่า Iberry ที่นำมาตั้งเป็นชื่อร้าน มาจากคำว่า Ice ซึ่งมาจาก Ice cream ประสมรวมกับคำว่า Berry ซึ่งหมายถึงลูกผลไม้เล็กๆ นานาชนิด ทำให้เกิดเป็นคำว่า Iberry ขึ้น

ร้าน ไอศกรีม Iberry เป็นทางเลือกของผู้ที่ชื่นชอบ ไอศกรีมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ เนื่องจากเป็น ไอศกรีมที่ผลิตแบบ Home made ที่สามารถพิถีพิถัน ได้กับทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกส่วนผสมเกรดเอ วัตถุดิบสดใหม่ เป็น ไอศกรีมที่มีกลิ่นรสแท้ๆ จากธรรมชาติ สูตรของทางร้าน ได้ลดทอนกระบวนการที่จะทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพผู้บริโภค เช่น การอัดก๊าซให้เนื้อ ไอศกรีมเบาฟู หรือใช้สี-กลิ่นสังเคราะห์ จากวิทยาศาสตร์ ฯลฯ ถือเป็นแหล่งรวม ไอศกรีมหลากหลายสไตล์ ทั้ง ไอศกรีมคาร์โบไฮเดรตต่ำ ที่โดดเด่นด้วยความหอมแอลกอฮอล์ในทีรามิสี หรือ ไอศกรีมกลิ่นรสของสมุนไพรแบบญี่ปุ่น เช่น รสชาเขียว งาดำ งามา ฯลฯ ตลอดจนแบบอเมริกันที่ชั้นมันถึงนมเนยของ คุกกี้แอนด์ครีม ช็อกโกแลตชิป บานานาแอนด์ชีส ฯลฯ และ นอกจากนี้ยังมี ไอศกรีมรสผลไม้จากทั่วโลก อย่าง สตรอเบอร์รี่ ราสพ์เบอร์รี่ แบล็กเบอร์รี่ บลูเบอร์รี่ กีวี และที่โดดเด่นเป็นพิเศษจนถึงได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจของทางร้านคือ การนำผลไม้สดตามฤดูกาลของเมืองไทยมาประยุกต์ให้เป็นต้นตำรับ ไอศกรีมผลไม้แบบไทย อาทิ มะดัน มะขาม กระท้อน มะยม เป็นต้น ซึ่งจะมีรสชาติ ปรับเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปทั้งปีตามแต่ฤดูกาล จึงเป็นอีกคุณค่าที่ Iberry หวังให้ผลไม้พื้นเมืองของไทยกลายเป็นพืชเศรษฐกิจอีกประเภทหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

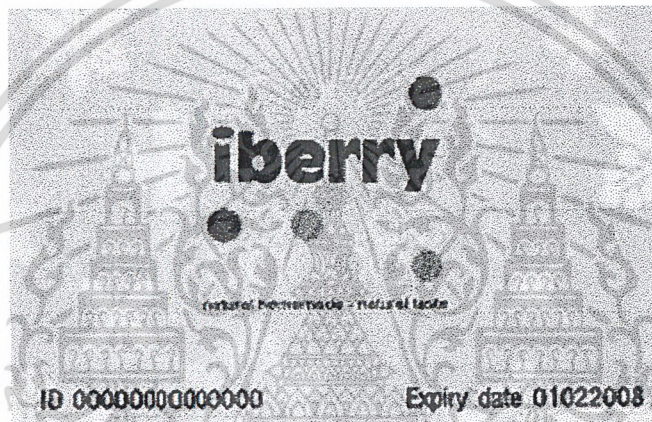
Iberry เป็นร้านไอศกรีมที่ใส่ใจในเรื่องของการออกแบบทั้งบรรยากาศภายนอกและภายในร้าน ให้สวยงาม รวมถึงรายละเอียดเล็กๆน้อยๆในการตกแต่ง เพื่อให้ร้าน Iberry เป็นร้าน ไอศกรีมที่มี บรรยากาศสบายๆ แต่มีความร่วมสมัย โดยเฉพาะความใส่ใจในการออกแบบตกแต่ง ให้ร้านในแต่ละสาขามีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนกัน เพื่อสร้างความประทับใจ และเพื่อสร้าง ประสบการณ์แปลกใหม่ให้กับลูกค้า ดังนั้น Iberry ในหลายแห่งจึงกลายเป็นสถานที่ “see and to be seen” หรือที่ปรากฏตัวของวัยรุ่นหนุ่มสาวที่นิยมความทันสมัย เพราะนอกจาก ไอศกรีมแล้ว ทางร้านยังมีเครื่องดื่ม ของว่าง และอาหาร ไว้สำหรับบริการลูกค้าด้วย ปณิธานหนึ่งที่สองผู้ก่อตั้งและบริหาร Iberry ตั้งไว้ในการทำธุรกิจนี้ว่า Iberry จะก้าวสู่ความภาคภูมิใจของไทย ในการเป็นธุรกิจไอศกรีมโฮมเมด เล็ก ๆ ที่มีศักยภาพบุกตลาดต่างประเทศ และเป็นที่ยอมรับในคุณภาพและชื่อ Iberry สำหรับการผลิต ไอศกรีมตามมาตรฐานฐานของ Iberry แม้แต่จะส่งไปจำหน่าย หรือเพื่อรับประทานเป็นการพิเศษ ทางร้านมีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายอยู่ในระดับบน เนื่องจากการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพในการผลิตทำให้มีต้นทุน การผลิตสูง ราคาจึงค่อนข้างสูง สำหรับกลุ่มลูกค้าจะมีหลากหลาย ตั้งแต่เด็ก วัยรุ่น ไปจนถึงผู้ใหญ่ใน วัยทำงาน หรือแม้กระทั่งลูกค้าชาวต่างประเทศ

ปัจจุบัน Iberry มีทั้งหมด 20 สาขา ได้แก่

- (1) อาคารเพชรชัชวาลย์พาร์ค สุขุมวิท 24
- (2) สยามสแควร์ ซอย 2
- (3) ห้างสรรพสินค้า Siam Paragon ชั้น G
- (4) ห้างสรรพสินค้า Central World ชั้น 6
- (5) J avenue ทองหล่อ ซอย 15
- (6) ก้าวข้ามกับปลา Market Place สาขาทองหล่อ
- (7) ห้างสรรพสินค้า Esplanade รัชดา ชั้น M
- (8) ห้างสรรพสินค้า Future Park รังสิต ชั้น G
- (9) La Villa อารีย์
- (10) ปิยะธรรมย์เพลส สุขุมวิท 101
- (11) Major Avenue รัชโยธิน ชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสาร (12) ห้างสรรพสินค้า Central Festival ภูเก็ตนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น (13) Navamin City Avenue

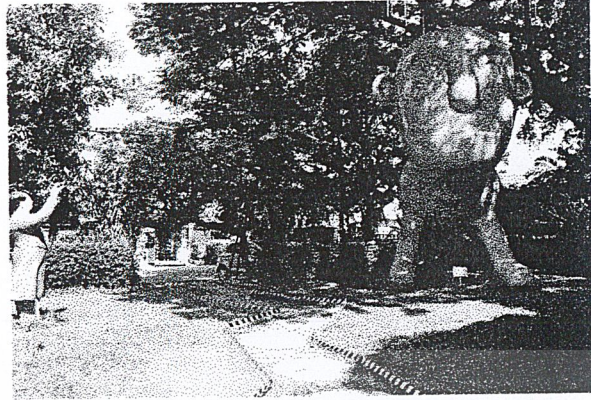
- (14) ห้างสรรพสินค้า Paradise Park
- (15) Marketing Office ทองหล่อ
- (16) ชั้น G ชั้น 1 สยามเซ็นเตอร์ (ในร้าน Greyhound)
- (17) ห้างสรรพสินค้า The Emporium ชั้น 5
- (18) The Avenue แจ้งวัฒนะ
- (19) The Avenue พัทยา
- (20) Iberry Garden ถนนนิมมานเหมินท์ ซอย 17 จ.เชียงใหม่

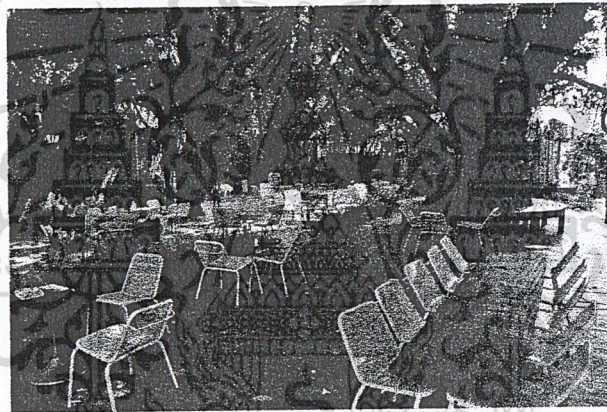
ภาพที่ 2.1 สัญลักษณ์ของร้าน ไอศกรีม Iberry

2.1.2 รูปแบบสัญลักษณ์ บรรยายภาพ และการตกแต่งร้าน ร้านไอศกรีม Iberry Garden สาขา เชียงใหม่ เป็นสาขาที่เกิดจากการร่วมลงทุนของทาง Iberry กับ โน้ต อุดม แต่พานิช ร้านนี้ตั้งอยู่ที่ ถนนนิมมานเหมินท์ ซอย 17 ร้านจะเป็นลักษณะเหมือนบ้านพักอยู่ภายในสวน บริเวณสนามหญ้า ในร้านมีจุดเด่นที่สำคัญ ซึ่งเรียกกันว่า Dom Dog เป็นสัญลักษณ์จากการแสดงเด็ขวไมโครโฟนของ โน้ต อุดม และมีรูปปั้นล้อเลียน ประธานาธิบดี เหมา เจ๋อ ตุง ตั้งอยู่ซึ่งเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาถ่ายภาพเป็นที่ระลึก ต้นไม้ใหญ่ด้านหน้าร้าน มีการประดับด้วยโคมไฟ ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

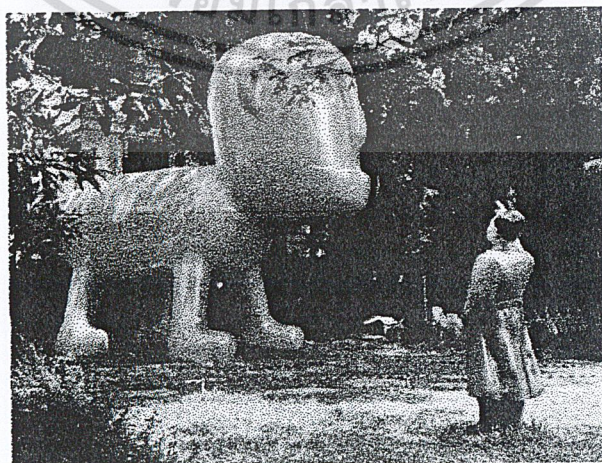
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 แสดงบรรยากาศทางบริเวณทางเดินเข้าร้าน Iberry Garden

ภาพที่ 2.3 แสดงบรรยากาศทางบริเวณที่นั่งกลางแจ้งร้าน Iberry Garden

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

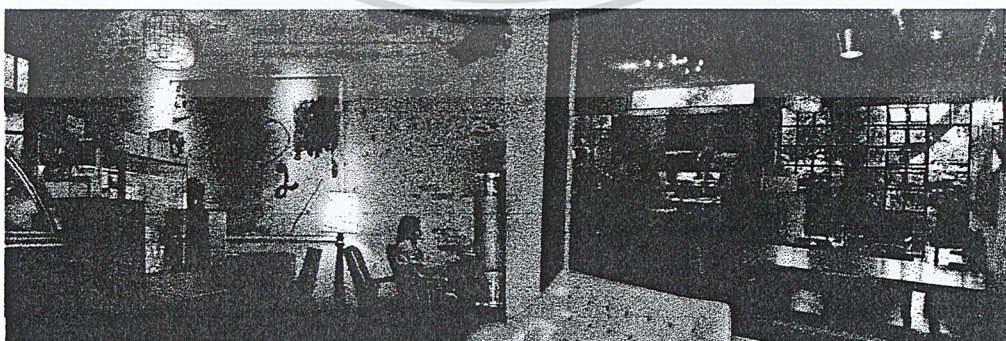
ภาพที่ 2.4 แสดงสัญลักษณ์ ที่เป็นประติมากรรมของร้าน

ภาพที่ 2.5 แสดงอาคารร้านส่วนที่ขายไอศกรีม

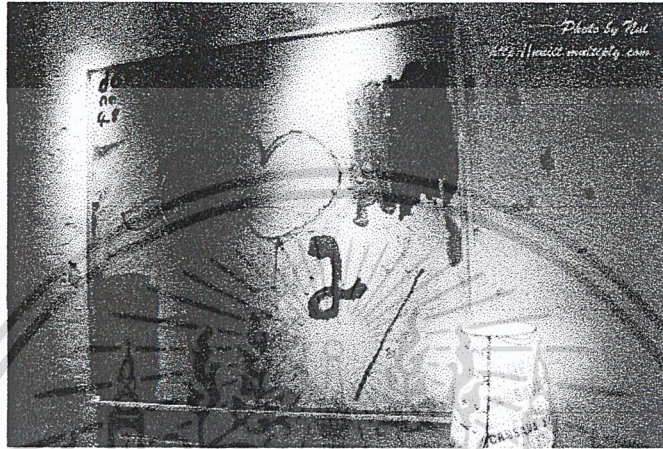

ภาพที่ 2.6 แสดงบริเวณทางเข้าร้านส่วนที่ขายไอศกรีม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 2.7 แสดงบรรยากาศภายในร้าน
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทนสีที่ใช้ในการตกแต่งเป็นโทนสีอ่อน นุ่มนวล ดูแล้วสบายตา แต่สร้างจุดเด่นด้วยของประดับ ตกแต่งที่ดูสะอาดตา งานที่ใช้ตกแต่งภายในร้านจะเป็นงานศิลปะ ซึ่งเป็นผลงานของไนต์ อุดม ของที่ใช้ ตกแต่งก็จะมีเอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเด่นของร้านที่แต่ละตัวก็จะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 2.8 แสดงงานศิลปะที่ใช้ตกแต่งกำแพงภายในร้าน

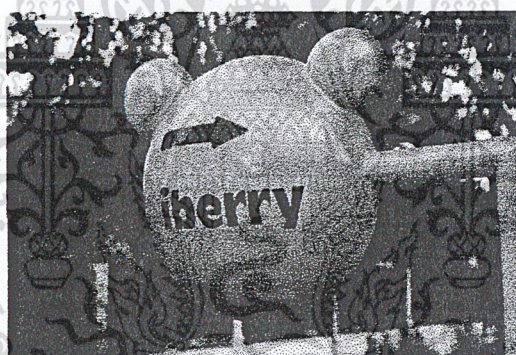

ภาพที่ 2.9 แสดงงานศิลปะที่ใช้ตกแต่งกำแพงภายในร้าน

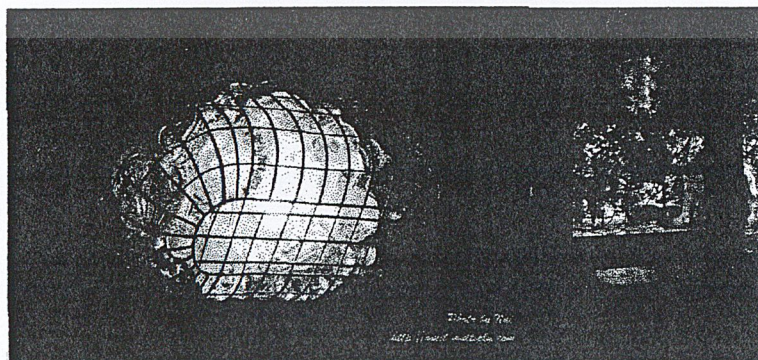
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 แสดงโคมไฟตั้งโต๊ะภายในร้าน

ภาพที่ 2.11 แสดงป้ายบอกทางเข้าร้าน

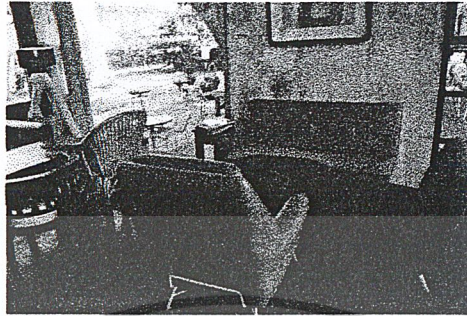

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาหรับการเขงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.12 แสดงโคมไฟติดเพดานภายในร้าน

เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้จะเป็นการตกแต่งแบบ ผสมผสานระหว่างของใหม่กับของเก่า

ภาพที่ 2.13 แสดงเฟอร์นิเจอร์ภายในร้าน

ภาพที่ 2.14 แสดงบรรยากาศบริเวณหน้าตู้ไอศกรีม

ในปัจจุบัน ร้านไอศกรีม Iberry สาขาเชียงใหม่ กลายเป็นเสมือนแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งที่นักท่องเที่ยวหลายคนที่มาเที่ยวในตัวอำเภอเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ จะต้องมาแวะรับประทานไอศกรีม ถ่ายภาพ หรือแวะซื้อของฝากที่เกี่ยวกับโน้ต อุดม กลับไปไว้เป็นที่ระลึก

2.1.3 ประวัติของโน้ต อุดม แต่พานิช

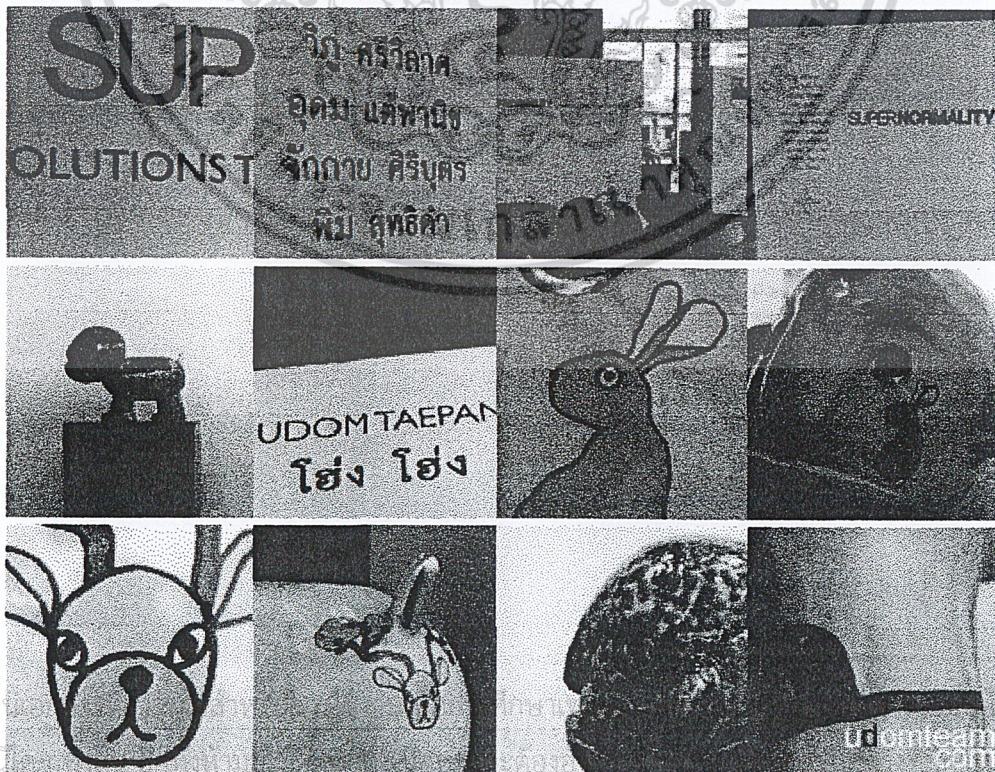
อุดม แต่พานิช หรือ โน้ต เกิดเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2511 ที่จังหวัดชลบุรี เป็นบุตรของนาง

ทองสุข อารีรัตน์กับนายสมจิตร์ แต่พานิช มีพี่น้อง 3 คน เป็นคนกลาง เคยศึกษาที่แผนกวิชาพาณิชยศิลป์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถือว่าท่านมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วิทยาลัยเพาะช่าง แต่ไม่สำเร็จการศึกษา

ผลงานที่สร้างชื่อเสียง และทำให้โน้ต อุดม แต่พานิช เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางก็คือ การพูด
ตลกคนเดียวบนเวที ทำให้คนไทยรู้จักคำว่า Stand Up Comedy หรือ เดี่ยวไมโครโฟน เป็นครั้งแรก และ
ทำให้โน้ต อุดม กลายเป็นซูเปอร์สตาร์ของเมืองไทย

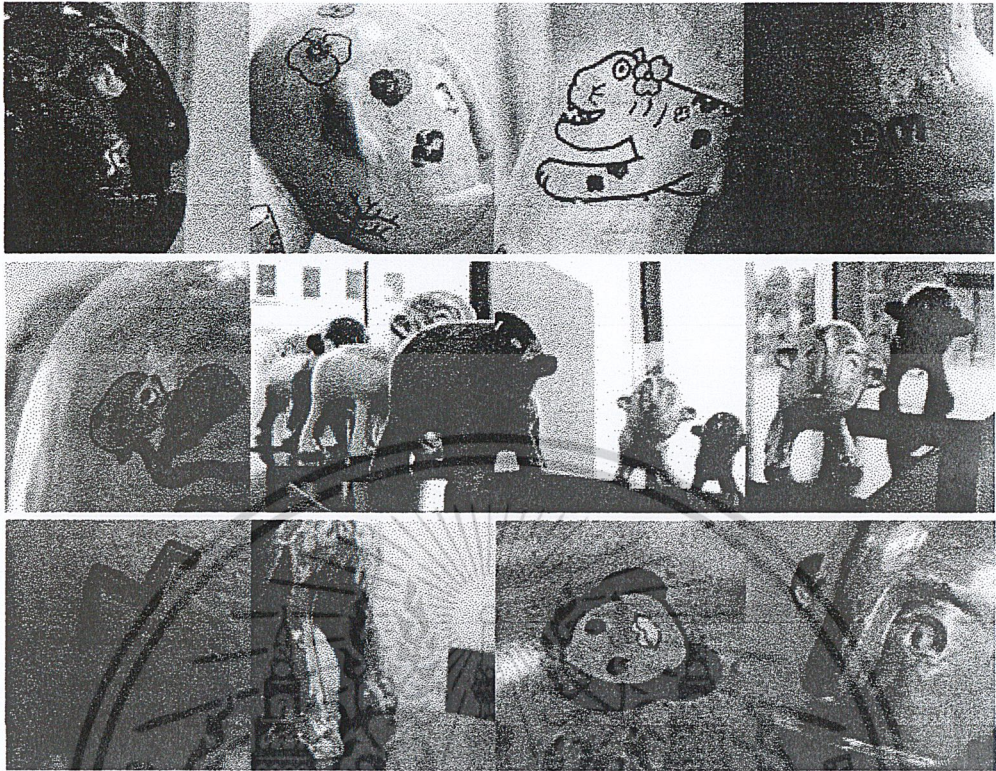

ภาพที่ 2.15 โน้ต อุดม แต่พานิช ที่ร้าน Iberry

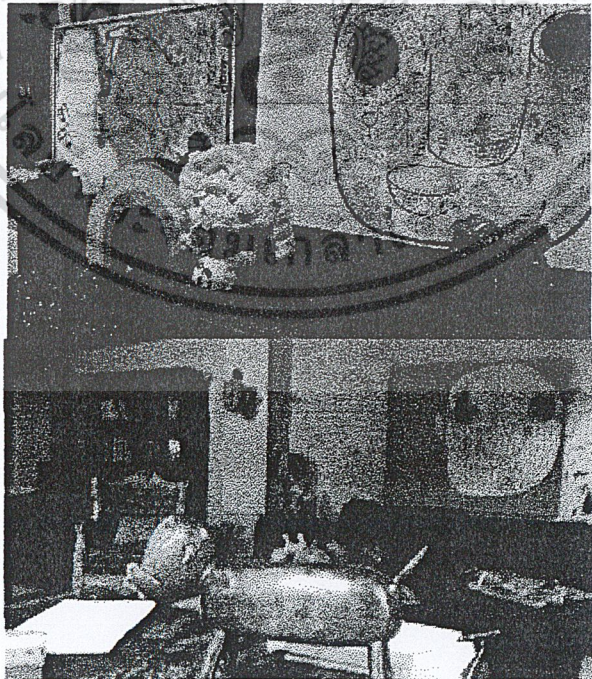

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณี

งานการค้า
ไปใช้

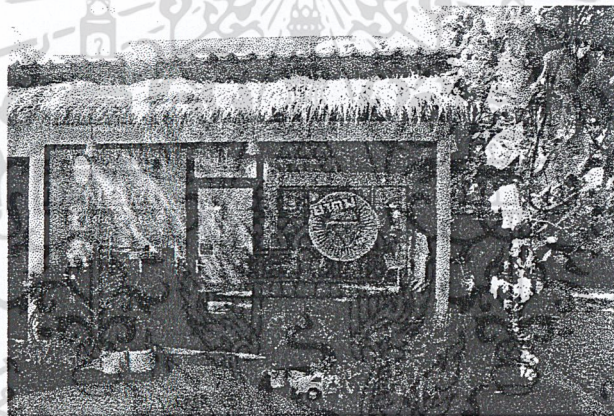
ภาพที่ 2.16 ตัวอย่างงานนิทรรศการ Supernormality

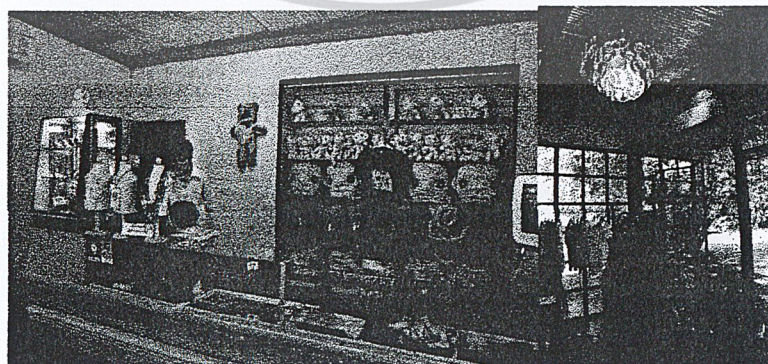
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ภาพที่ 2.17 งานศิลปะของโน้ต อุดมของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โน้ต อุดม แต่พานิช ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์ และลักษณะเด่นที่ทำให้คนทั่วไปรู้จักได้อย่างกว้างขวาง หน้าตาที่ถูกดึงออกมาทำเป็นเอกลักษณ์ นั่นคือ จมูกที่โต การพูด และงานศิลปะ ที่กลายเป็นที่นิยม และชื่นชอบในกลุ่มวัยรุ่นและผู้ที่ยื่นชอบในตัวโน้ต อุดม

2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับร้านขายของที่ระลึก ร้านขายของที่ระลึกตั้งอยู่บริเวณด้านข้าง ทางขวาของร้านไอศกรีม (เมื่อหันหน้าเข้าร้าน) เป็นร้านที่มีขึ้นเพื่อจำหน่ายของที่ระลึกสำหรับผู้มาเที่ยวที่ร้าน ซึ่งสินค้าภายในร้านจะเป็นสินค้าเกี่ยวกับ โน้ต อุดม ส่วนใหญ่ จะเป็นสินค้าที่ผลิตมาจากการขายของที่ระลึกในงาน การแสดงเดี่ยวไมโครโฟนในแต่ละครั้ง บางส่วนก็เป็นสินค้าที่โน้ต อุดม ออกแบบใหม่ ตอนช่วงที่ไม่ได้มีการแสดงเดี่ยวไมโครโฟน

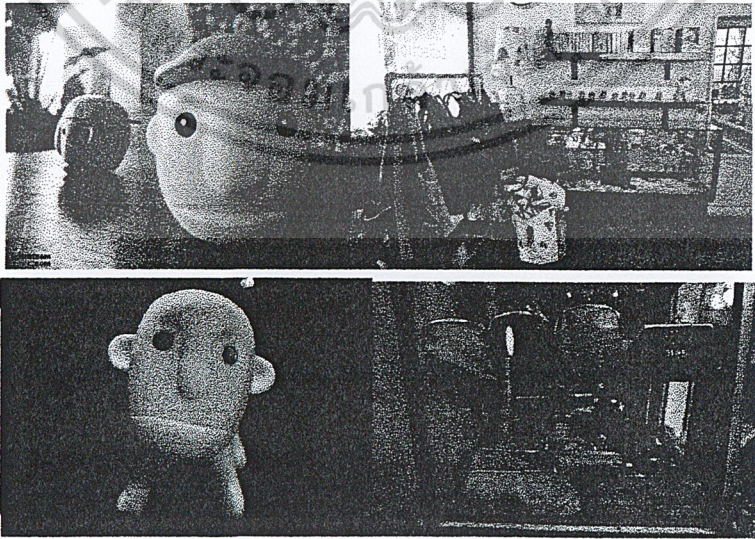
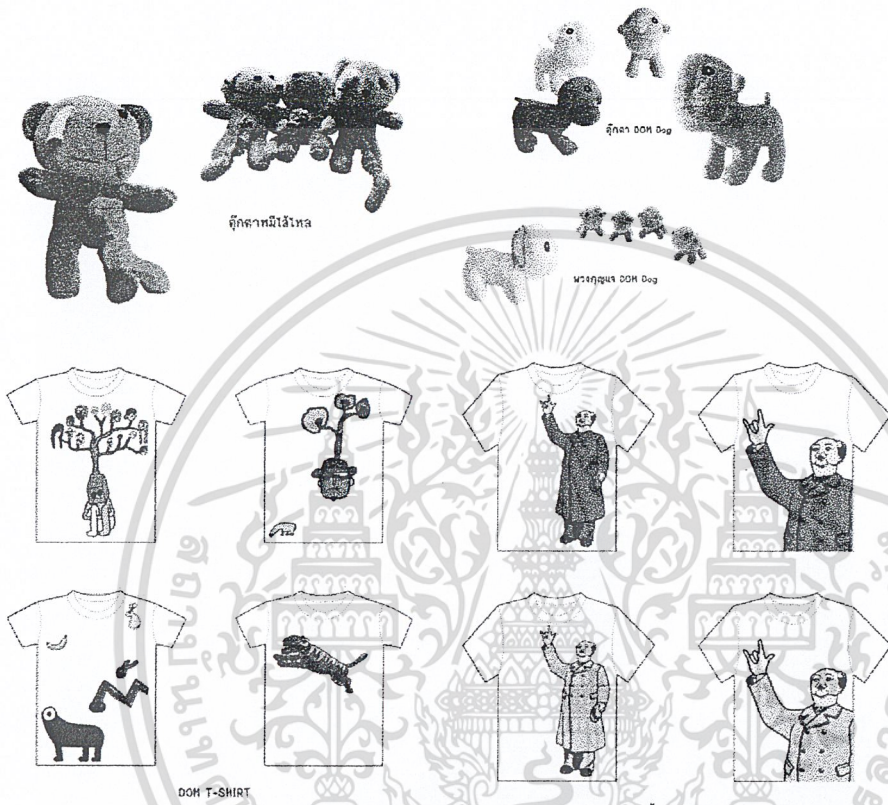

ภาพที่ 2.18 หน้าร้านขายของที่ระลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้ง ภาพที่ 2.19 บรรยากาศโดยรวมภายในร้านของที่ระลึก ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายในร้านขายของที่ระลึก ลักษณะสินค้าจะเป็นรูปแบบที่มาจากการ์ตูน ล้อเลียน สินค้า หรือบุคคล ซึ่งเป็นเอกลักษณ์งานของ โน้ต อุดม แต่พานิช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลในเอกสารนี้ไปยังสื่อมวลชนหรือสาธารณชนทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20 สินค้าที่ระลึกที่จำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าไหม

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของผ้าไหมในประเทศไทย ยังไม่มีผู้ใดสามารถสรุปได้ว่าชนชาติไหมมาจากที่ไหนแต่สันนิษฐานกันว่าไหมคงจะอพยพมาจากที่ราบสูงทิเบต ไชบีเรีย และมองโกเลียเข้าสู่ประเทศจีน และตั้งหลักแหล่งอยู่แถบลุ่มแม่น้ำเหลือง (แม่น้ำฮวงโห) เมื่อราว 3,000 ปีมาแล้ว ซึ่งชาวเขาเผ่าไหมจะตั้งถิ่นฐานอยู่ในมณฑลไกวเจา ฮุนหน่า กวางสีและมณฑลยูนนาน ไหมอาศัยอยู่ในประเทศจีนมาหลายศตวรรษ จนกระทั่ง ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 17 ราชวงศ์เหม็ง (เหม็ง) มีอำนาจในประเทศจีน กษัตริย์จีนในราชวงศ์เหม็งได้เปลี่ยนนโยบายเป็นการปราบปรามเพราะเห็นว่าไหมที่ผู้ขายส่วนใหญ่แล้วรูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนรัสเซียทำให้คนจีนคิดว่า ไหมเป็นคนรัสเซีย จึงเป็นเหตุให้มีการปราบปรามไหมเกิดขึ้นโดยให้ชาวไหมยอมจำนน และยอมรับวัฒนธรรมของจีน และอีกประการหนึ่งคือเห็นว่าไหมเป็นพวกอนาถชนแห่งขุนเขา (คนป่าเถื่อน) จึงได้มีการต่อสู้กันอย่างรุนแรงในหลายแห่ง เช่น ในเมืองพังหยุนในปี พ.ศ.2009 และการต่อสู้ในมณฑลไกวเจาในระหว่าง พ.ศ. 2276 - 2278 และการต่อสู้ในมณฑลเสฉวนในระหว่าง พ.ศ. 2306 - 2318 ในที่สุด ชาวไหมประสบกับความพ่ายแพ้ สูญเสียพลรบ และประชากรเป็นจำนวนมากในที่สุดไหมก็เริ่มอพยพออกจรนสู่ ทางใต้ และกระจายเป็นกลุ่มย่อยๆ กลับขึ้นไปอยู่บนที่สูงป่าเขาในแคว้นสิบสองจุไทย สิบสองปันนาและอีกกลุ่มได้อพยพไปตามทิศตะวันออกเฉียงเหนือของราชอาณาจักรลาว บริเวณทุ่งไหหินเขินเปียนฟูโดยมีหัวหน้าไหมคนหนึ่ง คือนายพลวังป้อ ได้รวบรวมไหมและอพยพเข้าสู่ประเทศไทยเมื่อประมาณ พ.ศ. 2400 เศษ เป็นต้นมา

ปัจจุบันชาวไหมส่วนใหญ่ในประเทศไทย ตั้งถิ่นฐานอยู่ตามภูเขาสูงหรือที่ราบเชิงเขาในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอนแพร่ ลำปาง กำแพงเพชร เลย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และตากมีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 151,080 คน

2.2.2 ผ้าของผ้าไหม ชาวเขาเผ่าไหมมีวิถีชีวิต ความเป็นอยู่เรียบง่ายอาศัยอยู่กับธรรมชาติ มีธรรมเนียมและประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา มีลักษณะการแต่งกายอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติพันธุ์ โดยหญิงชาวเขาเผ่าไหมจะใช้ปานป่า ฝ้าย หรือผ้าใยกล้วยที่ผลิตเองมาปักเป็นลวดลาย ด้วยด้ายสีต่างๆ หรือนำมาวาดด้วยสีซึ่งมีกรรมวิธีการผลิตเช่นเดียวกับการทำผ้าบาติก แล้วจะนำมาแปรรูปเป็นเสื้อผ้าที่จะสวมใส่ในเทศกาลปีใหม่ หรือในวันสำคัญต่าง ๆ เพราะชาวไหมมีประเพณี “ใส่เสื้อใหม่ในวันขึ้นปีใหม่” เพื่อความเป็นสิริมงคล และโดยเฉพาะสำหรับแต่งให้ผู้ที่เสียชีวิต (ศพ) โดยชาวไหมถือว่า “ถ้าศพไม่ได้การค่า ไม่แต่งชุดชาวไหม บรรพบุรุษจะจัดจำไม่ได้และไม่ต้อนรับ” หญิงชาวเขาเผ่าไหมจะนำผ้าปักนี้ไปประกอบพิธี

ตกแต่ง ประติดเข้ากับตัวเสื้อ เช่นที่รอบคอ ปลายแขนหรือนำผ้าบาติกเย็บติดกับผ้าปักทั้งผืน และอัดกลีบเหมือนกระโปรงพลีท ซึ่งใช้เป็นชุดประจำเผ่าได้อย่างสวยงาม หญิงชาวเขาเผ่าม้งคิดค้นสร้างสรรค์ออกแบบลวดลายเอง โดยจะมีความประณีตในการคิด และการปักลวดลายต่าง ๆ

ในอดีตหญิงชาวเขาเผ่าม้งมีการนำผ้าไหมดิบ (ใยจากผ้ากัญชงแต่ชาวเขาเรียกไหม) หรือป่านป่าหรือฝ้ายที่ทอเองมาเขียนเป็นลวดลายต่างๆซึ่งผ้าไหมนั้นทำมาจากเปลือกของเส้นใยกัญชงที่แห้งสนิทจากนั้นจะนำมาถักออกเป็นเส้นเล็กๆ เพื่อที่จะได้เส้นด้ายที่มีขนาดเล็กเหมาะสมกับวิธีการเขียนเทียน (กรรมวิธีเช่นเดียวกับการทำผ้าบาติก) เพื่อที่จะทำเป็นชุด การทอผ้า ทั่วไปจะใช้เส้นใยกัญชงที่ปั่นเป็นเส้นด้ายขึ้นมาเองซึ่งเป็นวิธีที่เป็นภูมิปัญญาของม้งมาใช้ในการทอเป็นผืนผ้า นำเส้นด้ายที่ปั่นเรียบร้อยแล้วมาทอเป็นผ้าไหมดิบเครื่องทอก็ทำแบบง่าย ๆ คือใช้กี่เอว โดยผูกปลายกลุ่มด้ายขึ้นเข้ากับเสาอีกข้างหนึ่งผูกกับเอวแล้วทอ (จึงได้ผ้าหน้าแคบประมาณไม่เกิน 20 นิ้ว) เมื่อทอเรียบร้อยแล้วก็จะนำมารีดด้วยก้อนหินซึ่งก้อนหินนี้ใช้สำหรับในการรีดผ้าไหมดิบเท่านั้น หากว่าไม่รีดให้เรียบแล้วเวลานำผ้าไหมดิบมาเขียนเป็นลวดลายจะไม่สามารถเขียนได้เนื่องจากมีปมของเส้นด้ายที่ตอกันด้วย หากว่าไม่เรียบก็จะเขียนลวดลายได้ไม่สวย

แต่ในปัจจุบันมีความต้องการทางการตลาดเพิ่มมากขึ้นหญิงชาวเขาเผ่าม้งจึงหาซื้อผ้าฝ้ายจากในเมืองนำมาปักหรือเขียนเทียนแทนการปั่นฝ้ายด้วยมือแบบดั้งเดิมคุณค่าของงานปักโบราณจึงเพิ่มมากขึ้นเพราะชิ้นงาน โบราณจริงๆ ค่อนข้างคุณภาพของงานปักรุ่นใหม่ก็ด้อยลง เพราะลายปักหายากขึ้นไม่ละเอียดลออเหมือนของเก่างานปักเก่าที่ปักลงบนใยผ้ากัญชงจึงมีราคาค่อนข้างแพงและหาได้ยากขึ้นเหตุผลเพราะต้องผ่านกรรมวิธีการผลิตตามธรรมชาติซึ่งต้องใช้ทั้งเวลาและแรงงานอย่างมาก

ปัจจุบันมีการนำผ้าปักนั้นมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้อย่างอื่นได้อีก เช่น ถุงย่าม กระเป๋าสะพาย กระเป๋าเป้ กระเป๋าใส่สตางค์ ถุงใส่โทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้อื่นๆ เป็นต้น ซึ่งผ้าปักของชาวเขาเผ่าม้งจะมีลวดลายที่แตกต่างกันไป และมีชื่อเรียกแตกต่างกัน

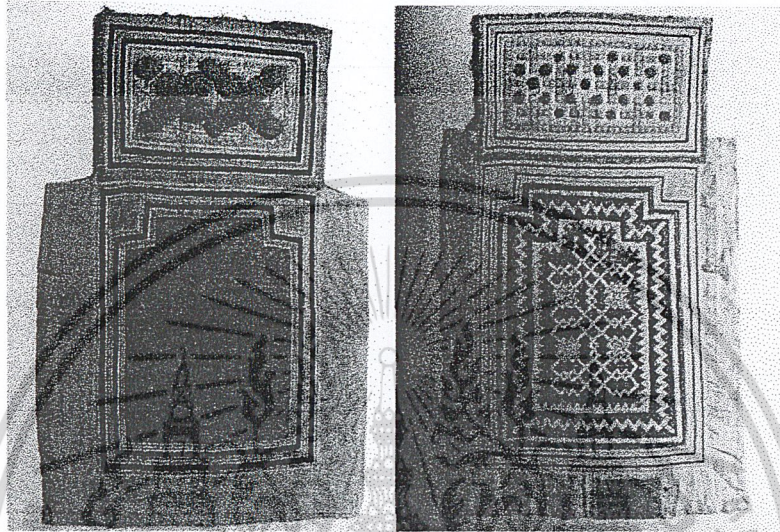
2.2.3 การแต่งกายชาวม้ง

2.2.3.1 งานปักของใช้เด็ก

(1) ผ้าอ้อมเด็ก มารดาชาวม้งจะมีการประดิษฐ์ลวดลายบนผ้าอ้อมลูกและหมวก

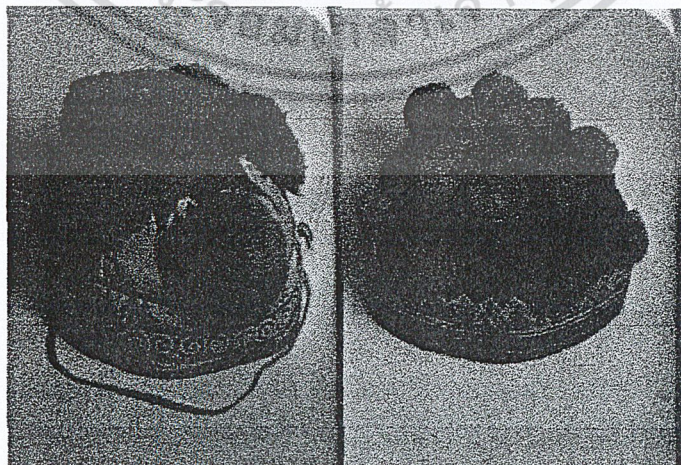
เด็กอย่างสวยงาม ผ้าอ้อมลูกใช้คาดเด็กติดกับหลังมารดาเวลาทำงานหรือเดินทางมีลักษณะเป็นผ้าสี่เหลี่ยมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าสองฝั่งเย็บติดกัน ผืนเล็กอยู่ด้านบนผืนใหญ่อยู่ด้านล่างและมีสายคาดสำหรับรัดให้ติดกับหลังแม่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มั่งเขี้ยวใช้ผ้าบาติกแต่งด้วยลายปะสีแดง ส่วนพื้นบนปักครอสติจ เป็นลายละเอียดยิบ แต่งด้วย
ลายปะหรือปูยไหมพรมสีแดงหรือชมพูเข้ม ส่วนมั่งขาวไม่ใช้บาติก แต่ประดับผ้าอ้อมทั้งผืนอย่างละเอียด
ด้วยลายครอสติจ ลายปะและปูยไหมพรม

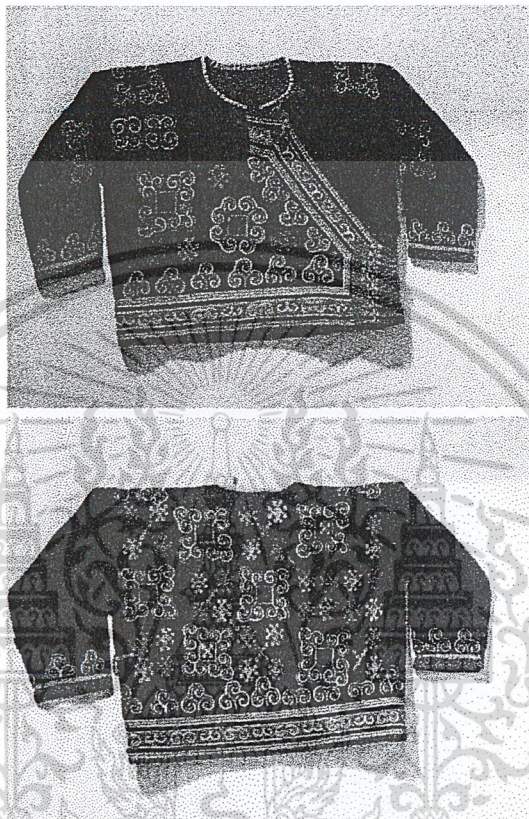
ภาพที่ 2.21 ผ้าอ้อมเด็ก (มั่งเขี้ยว)

(2) หมวก หมวกเด็กทำกันหลายแบบ ทุกแบบมีการแต่งด้วยลายปักครอสติจ
ประจำเผ่า ลายปะ และปูยไหมพรมลูกใหญ่สีแดง หรือสีชมพูเข้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง ภาพที่ 2.22 หมวกเด็ก ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

(3) เสื้อผ้า เป็นเหมือนเสื้อผ้าผู้ใหญ่แต่เป็นตัวเล็ก มารดาจะถือโอกาส
ประกวดฝีมือกันสำหรับเสื้อในโอกาสพิเศษ เช่นงานปีใหม่

ภาพที่ 2.23 ด้านหน้าและหลังของเสื้อเด็กชายชาวม้ง

2.2.3.2 เสื้อผ้าสตรี

(1) สตรีม้งเขียว ใส่เสื้อแขนยาวผ่าอก เป็นผ้าฝ้ายพื้นสีดำ สิบเสื้อจะมีการ
ตกแต่งด้วยลายปัก และลายปะอย่างสวยงาม นุ่งกระโปรงจีบอัดกลีบรอบตัวยาวแค่เข่า ทำจากผ้าใ
กัญชง หรือผ้าฝ้ายทอมือ เขียนลายบาติกซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของม้ง ผ้าขึ้นบนจากเอวถึงสะโพกเป็นผ้าพื้น
เย็บต่อกับผ้าลายบาติกชิ้นกลาง ชิ้นล่างหรือชายกระโปรงจะเป็นการปักครอสติจด้วยไหมหลากสี แทรก
สลับกับลายปะผ้าสีสดต่างๆ มีการผูกผ้ากันเปื้อนทับกระโปรง เป็นสีพื้นสีดำ แต่ถ้าใส่ในงานใหญ่ก็จะ
ใช้ผ้าปักสีระยะมีการคาดด้วยแถบผ้าตาขาวดำ ในงานปีใหม่บางคนก็จะสวมผ้าโพกศีรษะหรือหมวกซึ่ง
ทำด้วยแถบผ้าตาขาวดำ 14 ชั้น เย็บเรียงกันเป็นกระบังแหลมสูงด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับราชการใช้ภายในของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.24 เสื้อสตรีม้งเขี้ยว

ภาพที่ 2.25 กระโปรงสตรีม้งเขี้ยว

ภาพที่ 2.26 ผ้าโพกศีรษะสตรีม้งเขี้ยว

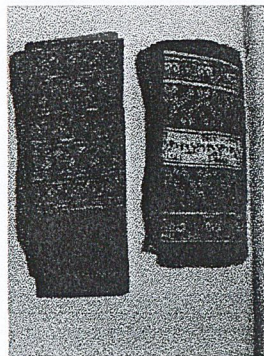
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) สตรีมั่งขาว แตกต่างจากมั่งเขียว คือ กระโปรงจะทำด้วยผ้าใยกล้วยชาสีขาว เรียบไม่มีการตกแต่ง เสื้อผ้าอกแขนยาวสีดำ แต่งสาบทั้งสองข้างและปลายแขนด้วยแถบผ้าสีฟ้าสด เสื้องานใหญ่เน้นตกแต่งด้านหน้าด้วยลายปักและลายหนูน (คือลายปะกลับเอาผ้าไปหนูนด้านใน) มีปกติดหลังคอแต่งตลอดผืนด้วยลายปัก ลายปะ และลายหนูน (มักจะมีปักเก็บไว้คนละหลายชิ้น) ผ้ากันเปื้อนเป็นผ้าดำแต่งริมด้วยแถบผ้าสีฟ้าสด ผูกกันทั้งด้านหน้าและหลัง สำหรับงานใหญ่จะมีลายปักตรงกลาง ผ้าคาดเอวก็แต่งด้วยลายปักและลายหนูน ท่อนบนทับเสื้อด้วยเอี๊ยมประดับเครื่องเงินทั้งหน้าและหลัง พู่ห้อยชายผ้ากันเปื้อนเป็นสีบานเย็นหรือสีชมพูเข้ม หญิงมั่งขาวจะโพกศีรษะด้วยผ้าโพกซึ่งมีหลายแบบ แบบหนึ่ง คือ คาดศีรษะด้วยผ้าดำก่อน แล้วจึงใช้ชายที่เหลือยาวประมาณ 6 เมตรพันรอบๆ เป็นขอบกว้างและหนา อีกแบบ คือ พันผ้าให้กว้างราว 12 ซม. แล้วพันรอบศีรษะ 2-3 รอบมีปุยไหมพรมเล็กๆ สีแดงหรือชมพูแต่งบนลายปักอีกที

ภาพที่ 2.27 เสื้อสตรีมั่งขาว

ภาพที่ 2.28 ผ้าโพกศีรษะสตรีมั่งขาว

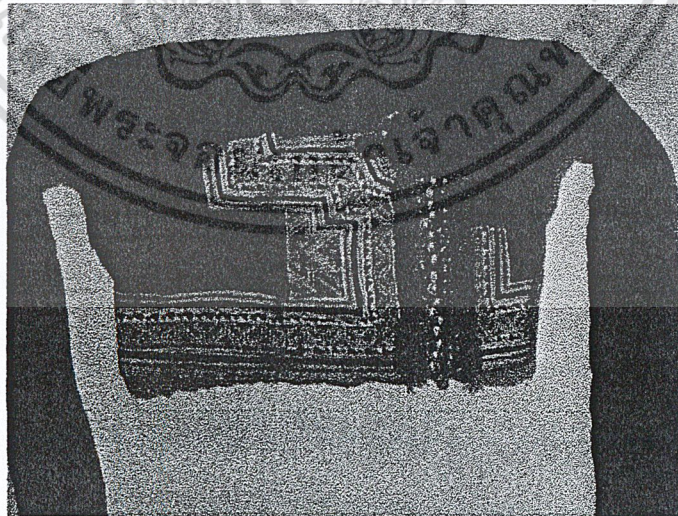
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.29 ผ้ากันเปื้อนม้งขาว

2.2.3.3 เสื้อผ้าบุรุษ

สวมกางเกงขาขาวผ้าฝ้ายคำหลวมๆ ของม้งเขียวเป้าหย่อนลงมาเกือบถึงปลายขา ส่วนม้งขาวนั้นสูงขึ้นมาและไม่หลวมมาก เสื้อแขนยาวผ้าอกลีดำ เป็นผ้าฝ้ายบางโอกาสอาจใช้แพรปังลิ้นหรือกำมะหยี่ สาบป้ายติดกระดุมเงินที่คอ และอกซ้าย สาบอกที่ทับอยู่ด้านนอกตกแต่งด้วยลายปักที่แตกต่างกันไปตามสาขาในเผ่า มีผ้าคาดเอวสีนกว้าง บางชิ้นเป็นผ้าเจดียงพับทบให้ชายเป็นมุมแหลม เวลาคาดจะผูกทั้งชายซึ่งประดับงดงามนี้หย่อนลงมาเสมอกันด้านหน้า ดูคล้ายผ้ากันเปื้อนของผู้หญิง

ภาพที่ 2.30 เสื้อบุรุษม้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.31 ผ้าคาดเอวบุรุษม้ง

ภาพที่ 2.32 หมวกชายม้ง

2.2.4 เทคนิคการทำลวดลายผ้าเผ่าม้ง

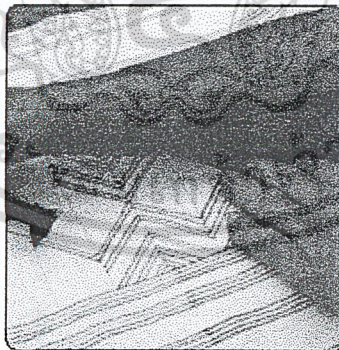
2.2.4.1 การเขียนเทียน (บาติก) ในอดีตม้งมีการนำผ้าไหมดิบที่ทอเองมาเขียนเป็นลวดลายต่าง ๆ เพื่อที่จะทำเป็นกระโปรงของผู้หญิงม้ง ซึ่งผ้าไหมนั้นทำมาจากเปลือกของเส้นใยกล้วยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.33 ขั้นตอนการต้มขี้ผึ้ง สำหรับเขียนเทียน

นำขี้ผึ้งมาละลายหรือต้มให้ร้อน โดยวิธีการดังนี้ นำกระป๋องที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางกว้าง 10 เซนติเมตร เจาะฝาข้างหนึ่งออก แล้วไม่ต้องคัดทิ้ง และทำให้ฝาข้างที่เจาะขุ่นนั้นเรียบร้อย พร้อมกับสามารถที่จะเป็นที่ยึดนำขี้ผึ้งได้ บริเวณรอบๆ ขอบของกระป๋องต้องตัดให้เรียบร้อย โดยที่ไม่เป็นอันตรายต่อคนที่ใช้ จากนั้นนำขี้ผึ้งใส่ลงไป นำกระป๋องไปอุ่นกับถ่านที่ร้อนจัด จากนั้นขี้ผึ้งก็จะละลาย รอนจนกว่าขี้ผึ้งร้อนจัดถึงจะใช้ได้

ภาพที่ 2.34 ขั้นตอนการเขียนเทียน

นำผ้าไหมที่ทอได้เรียบร้อย มาสร้างตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดของสี่เหลี่ยมประมาณ 2-3 เซนติเมตร ตารางทุกช่องจะต้องมีขนาดเท่ากัน โดยสร้างตารางให้เต็มผ้าไหมดิบ ต้องใช้ดินสอขีดเส้นตาราง หรือปากกาน้ำเงินก็ได้ ไม่ควรที่จะใช้ปากกาสีแดง เพราะปากกา สีแดงเมื่อนำมาขีด หรือสร้าง

ตารางแล้วเวลาข้อมผ้าไหม จะเห็นเส้นตารางเป็นสีแดงอยู่ทำให้ ผ้าไหมไม่สวย จากนั้นนำปากกาเขียน ขี้ผึ้ง โดยนำปากกาไปจุ่มขี้ผึ้ง แล้วนำมาเขียนลวดลายต่าง ๆ บนผ้าไหมดิบ ปากกาเขียนขี้ผึ้งนั้นเรียกว่า คาค่าะ ซึ่งคาค่าะทำจากเหล็กหรือทองเหลือง วิธีการทำ คือ นำแผ่นทอง เหลืองหรือแผ่นเหล็กมาวัดเป็น รูปสามเหลี่ยมที่มีขนาดประมาณ 2 เซนติเมตร จากนั้นแล้วนำมาขีดด้านหนึ่งให้เรียบ เหล่าไม้ไผ่ที่มี ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 เซนติเมตร หรือประมาณ 1 เซนติเมตร นำไม้ไผ่มาผ่าปลายด้านใด ด้านหนึ่ง แล้วนำแผ่นเหล็กที่ตัดมาเรียบร้อมมา ใส่งไปในช่องรอยผ่าแล้วมัดให้เรียบร้อม หลังจาก ที่เขียนลวดลายเสร็จ

นำผ้าบาติกไปข้อมครามให้ดำ เมื่อข้อมเสร็จเรียบร้อมแล้ว ก็จะนำไปล้างสีครามนั้นออกให้หมด ก่อน โดยที่จะล้างสีครามออกได้นั้นจะมีวิธีการดังนี้ คือ ต้มน้ำร้อนให้เดือด จากนั้นก็นำผ้าบาติกมาแช่ น้ำเย็นจากนั้นนำผ้าบาติก ที่แช่น้ำเย็นออกโรยให้แห้งก่อน แล้วนำผ้าบาติกมาต้มกับน้ำร้อนในกระทะ ที่ตั้งน้ำไว้ รอสักประมาณ 3-5 นาที พยายามล้างครามขี้ผึ้งออกให้หมด นำไปผึ่งแดดให้แห้ง แล้วก็นำผ้า บาติกไปตัดตกแต่งให้สวยงาม โดยที่นำผ้าสีอื่นมาปะชุนให้เรียบร้อมแล้วจึงนำมาจับจีบทั้งหมด นำผ้าที่ปักเรียบร้อมมาต่อกับผ้าบาติก แล้วจัดกลับให้ตรงกัน จากนั้นรอยจีบนั้นจะต้องเอาด้ายร้อยให้ แน่น เพื่อให้จีบสามารถอยู่ได้นาน และจัดตัวอยู่ตลอดเวลา เมื่อถึงงานเทศกาลปีใหม่จะสามารถนำมาใช้ ได้เลย เพราะหากว่าระโปรงนั้นจับจีบไม่สวย ก็ใส่ไม่สวย ดังนั้นเมื่อจับจีบเรียบร้อมแล้วจะต้องเก็บ ประมาณ 1 เดือนเป็นอย่างน้อย เพื่อให้จีบคงทน และสวยงาม

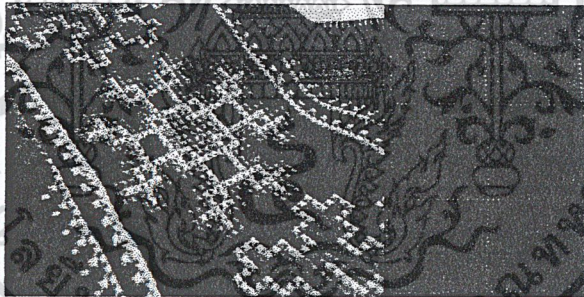
ภาพที่ 2.35 รูปแสดงผ้าเขียนเทียนม้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4.2 การปัก ลายผ้าปักมั่งเป็นลวดลายที่สวยงาม ผู้หญิงมั่งจะปักตามจินตนาการของแต่ละคนซึ่งจะไม่เหมือนกันแต่จะคล้ายๆกัน โดยส่วนมากมั่งไทย มั่งลาว มั่งเวียดนาม และมั่งยูนาน (มั่งจีนตะวันตกเฉียงใต้) จะปักคล้ายๆกันเป็นแบบครอสติช แต่มั่งจีนแถวไทว่เจา ไทหน่า จะปักเป็นรูปตามจินตนาการโดยจะปักตรงรูปที่เขียนขึ้นมาซ้ำกันจนเป็นรูปต่างๆ เช่น ลายผ้าปัก ลายดอกไม้ ลายมังกร

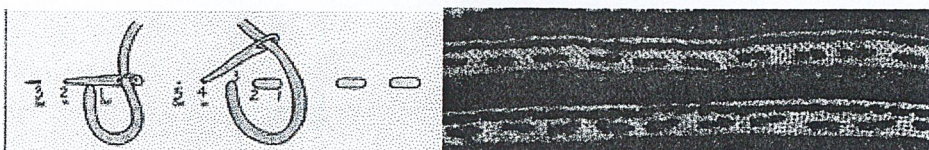
การปักผ้ามั่งส่วนใหญ่จะใช้ผ้าไหมดิบที่ผลิตเองมาปักเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งลวดลายเหล่านี้มั่งคิดค้นออกแบบลวดลายเอง ปกติแล้วมั่งจะมีความประณีตในการคิดลวดลาย และการปักลวดลายต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้จากกระโปรงของมั่งที่ทำจากผ้าบาติกกับผ้าปัก และเมื่อมีการปักลายเรียบร้อยแล้วจะนำมาแปรรูปเป็นเสื้อผ้าที่จะสวมใส่ในเทศกาลปีใหม่ หรือในวันสำคัญต่างๆ และสามารถที่จะประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้อย่างอื่นได้ เช่น กุญแจ กระเป๋าสะพาย กระเป๋าเป้ กระเป๋าตังค์ กุญแจโทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้อื่นๆ เป็นต้น

(1) การปักครอสติช (Cross Stitch)

ภาพที่ 2.36 ผ้าปักครอสติชของมั่ง

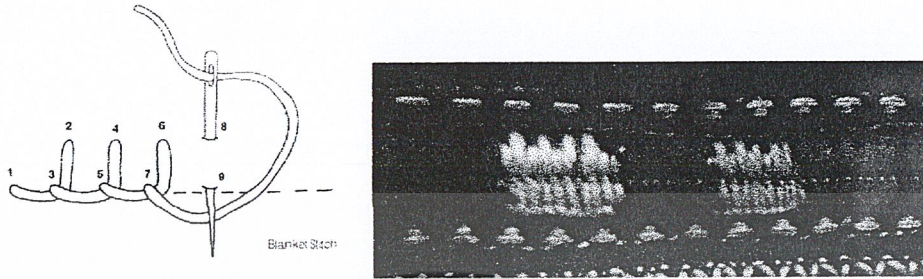
(2) การปักตะเข็บเนา (Running Stitch)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแยกชิ้นส่วนของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

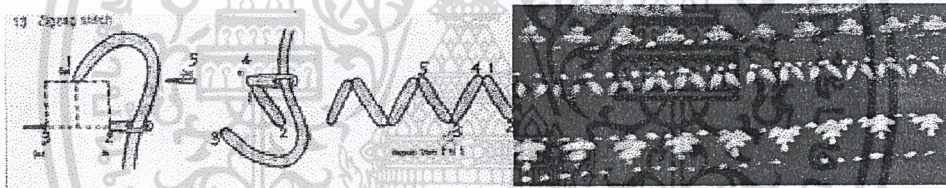
ภาพที่ 2.37 ผ้าปักตะเข็บเนา

(3) การทำคัตเวิร์ค (Blanket Stitch)

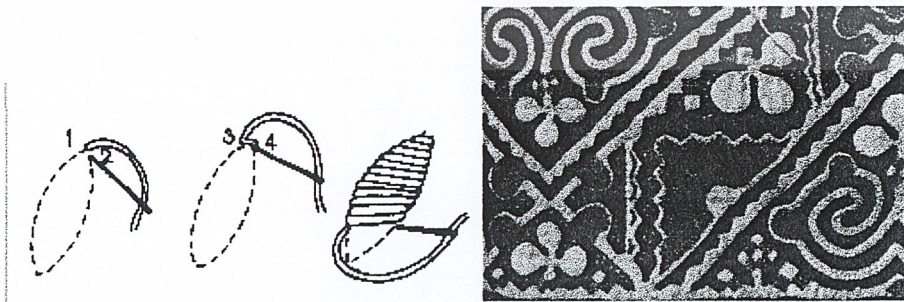
ภาพที่ 2.38 ผ้าทำคัตเวิร์ค

(4) การปักซิกแซก (Zigzag Stitch)

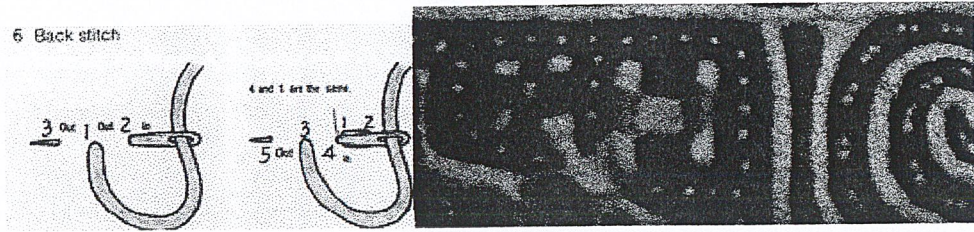
ภาพที่ 2.39 ผ้าปักซิกแซก

(5) การปักทึบ (Satin Stitch)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภาพที่ 2.40 ผ้าปักทึบ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

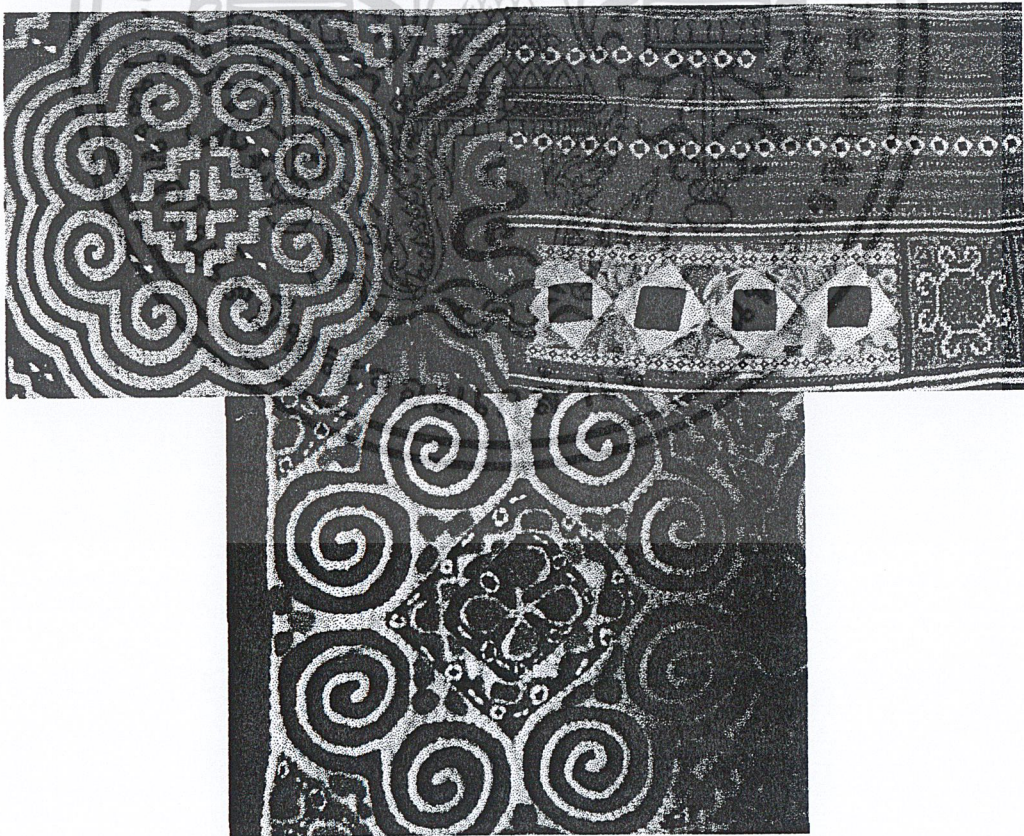
(6) การปักด้นถอยหลัง (Back Stitch)

ภาพที่ 2.41 ผ้าปักด้นถอยหลัง

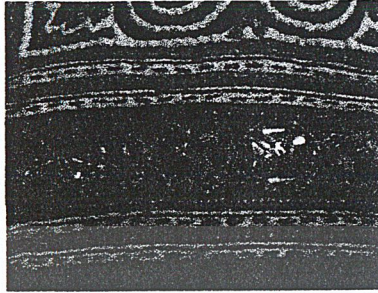
2.2.4.3 การปะผ้า

การปะผ้า เป็นอีกวิธีการหนึ่งของการทำลายผ้ามีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างจากผ้าอื่นๆ ผ้าปะจะเป็นวิธีการนำผ้าชิ้นตัดเป็นลวดลายแล้วพับขอบ เย็บติดกับผ้าพื้น ด้วยความประณีตสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาภาพที่ 2.42 ผ้าปะมีง้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4.4 การประดับตกแต่งผ้า

ภาพที่ 2.43 ผ้ามุ้งที่ตกแต่งด้วยกระดาดทอง

ภาพที่ 2.44 ผ้ามุ้งที่ตกแต่งด้วยลือแอม

2.2.5 ลวดลายผ้าเผ่าม้ง ลวดลายผ้าปักของชาวเขาเผ่าม้งที่นิยมทำการปักและสืบทอดกันมา นานนั้นมีลายแม่ 8 ลาย คือ

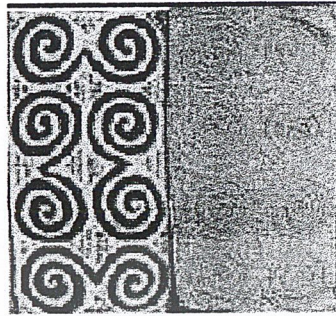
2.2.5.1 ลายไฮ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปรรูปเอกสารนี้

ภาพที่ 2.45 ผ้าปักลายไฮ

2.2.5.2 ลายก้นหอย

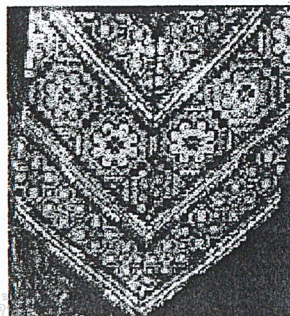
ภาพที่ 2.46 ผ้าปักลายก้นหอย

2.2.5.3 ลายดาว

ภาพที่ 2.47 ผ้าปักลายดาว

2.2.5.4 ลายดอกไม้

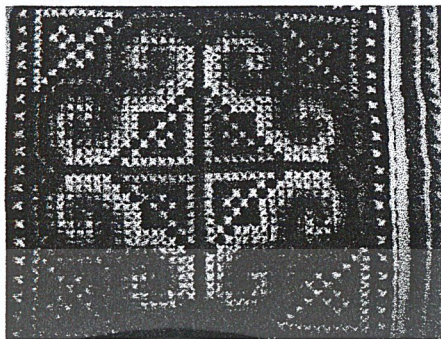

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น กรุณาอย่าเผยแพร่หรืออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

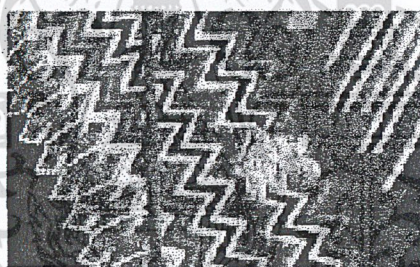
ภาพที่ 2.48 ผ้าปักลายดอกไม้

2.2.5.5 ลายเท้าช้าง

ภาพที่ 2.49 ผ้าปักลายเท้าช้าง

2.2.5.6 ลายพินเกลื้อย

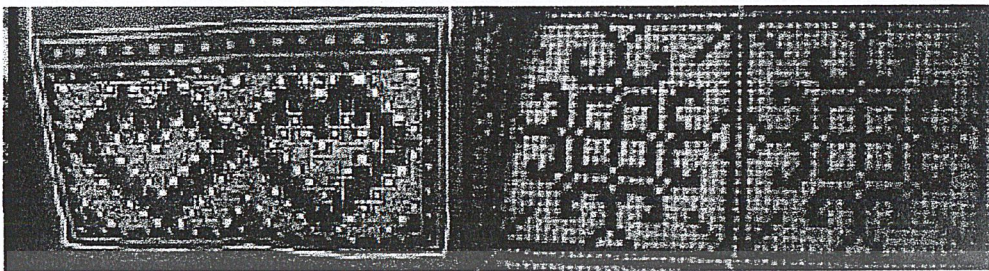
ภาพที่ 2.50 ผ้าปักลายพินเกลื้อย

2.2.5.7 ลายก้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแต่งภาพที่ 2.51 ผ้าปักลายก้าน

2.2.5.8 ลายหัวใจ

ภาพที่ 2.52 ผ้าปักลายหัวใจ

2.3 ข้อมูลผลิตภัณฑ์และการวิเคราะห์

2.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับของที่ระลึก

2.3.1.1 ความสำคัญของอุตสาหกรรมการผลิตของที่ระลึก

สินค้าของที่ระลึก หมายถึง สินค้าที่เป็นหัตถกรรม หรือผลิตด้วยเครื่องจักร โดยอาศัยวัตถุดิบ แรงงาน ของคนในท้องถิ่น เพื่อจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวที่พบเห็นหรือซื้อจากร้านขายของที่ระลึก ซึ่ง ของที่ระลึกนั้นเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจให้เกิดความทรงจำระลึกถึงเรื่องราวในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น สามารถสรุปความสำคัญของอุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกได้ ดังนี้

(1) อุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกก่อให้เกิดรายได้ พบว่าประมาณร้อยละ 30 ของเงินตราต่างประเทศที่เข้านั้นเป็นการซื้อของที่ระลึก

(2) อุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกช่วยสร้างเสถียรภาพ เป็นการช่วยลด ภาวการณ์ขาดดุลทางการค้ากับต่างชาติได้

(3) อุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกช่วยสร้างแรงงานและอาชีพให้กับ ประชาชน

(4) อุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกช่วยกระตุ้นให้เกิดการนำเอาทรัพยากร ประเภทต่างๆมาใช้ประโยชน์

(5) รายได้จากอุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึก เป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ ประชาชนอย่างกว้างขวาง ทั้งในส่วนกลางส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ช่วยให้ฐานะและคุณภาพชีวิต ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่สิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ของประชากรดีขึ้น

(6) อุตสาหกรรมผลิตของที่ระลึกเป็นอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเจริญเติบโตมาก เนื่องจากในประเทศไทยมีแรงงานมา และมีวัตถุดิบ ตลอดจนทรัพยากรที่ใช้ก็สามารถหาได้ง่ายภายในประเทศอีกด้วย

2.3.1.2 รูปแบบทั่วไปของของที่ระลึก อาจแบ่งของที่ระลึกออกได้เป็น 2 ลักษณะได้แก่

- (1) ของที่ระลึกแบ่งตามชนิดของวัสดุ ในแต่ละท้องถิ่นมีวัสดุอุปกรณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงก่อให้เกิดรูปแบบของของที่ระลึกที่มีความหลากหลาย ตามแต่ผู้ออกแบบจะคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานขึ้นมา วัสดุที่ใช้ทำของที่ระลึกมีหลายอย่างได้แก่
- ของที่ระลึกประเภทเครื่องปั้นดินเผาหรือเซรามิกส์ ได้แก่ แจกัน จาน ชาม แก้ว ตุ๊กตาเซรามิกส์ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทงานไม้ ได้แก่ ภาพไม้แกะสลัก ไม้กลึงเป็นรูปร่าง ตุ๊กตาไม้ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทเครื่องจักสาน ได้แก่ กระเป๋าสาน เสื่อ มู่ลี่ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทเครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องเงิน หรือผลิตภัณฑ์ลงหิน ได้แก่ เครื่องประดับ ขัน กรอบรูป ผอบ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทสิ่งทอ ได้แก่ กระเป๋าผ้า ผ้าทอ ผ้าพันคอ เสื้อประเภทต่างๆ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทผลิตภัณฑ์หมัก ได้แก่ สร้อยคอ เครื่องประดับต่างๆ ที่ทำจากหมัก เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทงานกระดาษ ได้แก่ ร่มกระดาษ ดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทเครื่องแก้ว ได้แก่ ชุดน้ำชาเหยือก แก้วน้ำ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทงานโลหะ ได้แก่ พวงกุญแจเหล็ก ชุดช้อนส้อม ของประดับตกแต่งต่างจากโลหะ เป็นต้น
  - ของที่ระลึกประเภทงานพลาสติก ได้แก่ จาน ชาม ชุดเครื่องเขียน อุปกรณ์

เบ็ดเตล็ดต่างๆ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุอื่นๆที่อาจจะนำมาทำเป็นของที่ระลึกมีอีกหลายชนิด ดังกล่าวข้างต้นเป็นเพียงการรวมกลุ่มวัสดุพอสังเขป เท่าที่พบเห็นได้ทั่วไปในหมู่ของที่ระลึก

(2) ของที่ระลึกแบ่งตามหน้าที่การใช้งาน อาจแบ่งของที่ระลึกตามลักษณะการใช้งานได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- ของที่ระลึกเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย ของที่ระลึกนี้นอกจากจะมีความงามเป็นที่ถูกใจแล้ว ยังแฝงไว้ด้วยประโยชน์ใช้สอย เช่น กระเป๋าสตางค์ เครื่องประดับต่างๆ เป็นต้น
- ของที่ระลึกเพื่อประโยชน์ในการตกแต่ง เป็นของที่มีความสวยงามอันมีผลต่อจิตใจเป็นส่วนใหญ่ ใช้ตกแต่งอาคารสถานที่ หรือใช้ตั้งแสดง ดังนั้นการสร้างสรรค์รูปแบบจึงคำนึงถึงความสวยงามเป็นสิ่งสำคัญ เช่น รูปภาพ ตุ๊กตา หรือของตกแต่งสวยงามเล็กๆน้อยๆ
- ของที่ระลึกเพื่อประโยชน์ในการเก็บสะสม เป็นของที่ระลึกที่จะออกมาในโอกาสสำคัญ เช่น งานฉลองครบรอบ หรือเป็นโอกาสสำคัญที่น่าจดจำ เช่น การจัดงานกีฬาสำคัญต่างๆ ของที่ระลึกเพื่อการเก็บสะสมจึงมีหลายรูปแบบและลักษณะแตกต่างกัน บางครั้งจะทำในลักษณะให้สะสมเป็นชุดด้วย ผลิตภัณฑ์ที่นิยมทำเป็นของที่ระลึกประเภทนี้ได้แก่ ตุ๊กตา แก้วน้ำ เสื้อยืด หมวก รวมไปถึง เหรียญกษาปณ์ พวงกุญแจ เข็มกลัด และแสตมป์

(3) รูปแบบของที่ระลึกประเภทผ้าและสิ่งทอ

ของที่ระลึกประเภทผ้าและสิ่งทอมีหลายรูปแบบ ทั้งของที่ระลึกเพื่อการตกแต่ง เพื่อประโยชน์ใช้สอย หรือเพื่อการเก็บสะสม เช่น กระเป๋า ตุ๊กตา หมวก พรหม รูปภาพ

2.3.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์

2.3.2.1 หมวก การใช้งาน ใช้สำหรับสวมใส่ศีรษะเพื่อความสวยงาม หรือป้องกันความร้อนจากแสงแดด รูปแบบของหมวกมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา โดยอาจมีทรงสูงขึ้น หรือเตี้ยลง หรือปีกหมวกกว้างขึ้นหรือเล็กลงเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) หมวกโบทเทอร์ (Boater) หมวกฟางที่มียอดแบน

ภาพที่ 2.53 หมวกโบทเทอร์

(2) หมวกโบวเลอร์ (Bowler) หมวกทรงกลมสีดำมีขอบโค้ง

ภาพที่ 2.54 หมวกโบวเลอร์

(3) หมวกท็อปแฮท (Top Hat) หมวกทรงสูงของผู้ชาย

ภาพที่ 2.55 หมวกท็อปแฮท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) หมวกปานามา (Panama) หมวกสานชนิดหนึ่ง

ภาพที่ 2.56 หมวกปานามา

(5) หมวกฮันตัง แคป (Hunting Cap) เดิมเคยเป็นหมวกที่ใช้ในการล่าสัตว์

มีขอบหมวกปิดลงมาบริเวณแก้ม

ภาพที่ 2.57 หมวกฮันตังแคป

(6) หมวกสคัลด์ แคป (Skull Cap) หมวกไม่มีขอบขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

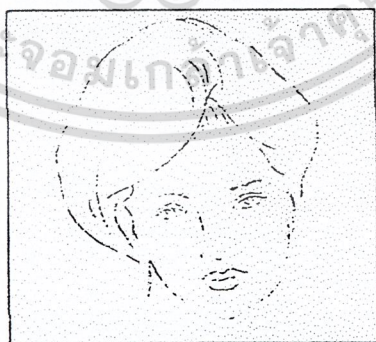
ภาพที่ 2.58 หมวกสคัลด์ แคป

(7) หมวกฮอมเบิร์ก (Homburg) หมวกสักหลาดขอบโค้งชนิดหนึ่งของผู้ชาย ด้านบนของหมวกมีการพับหรือคดให้เป็นจีบมุมลงไป

ภาพที่ 2.59 หมวกฮอมเบิร์ก

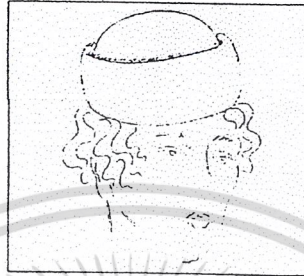
(8) หมวกเทอร์แบน (Turban) หมายถึง ผ้าโพกศีรษะอย่างแขก หรือหมวกผู้หญิงทำคล้ายผ้าโพก เป็นหมวกที่ได้รูปแบบมาจากผ้าโพกศีรษะของชาวตะวันออก หมวกเทอร์แบนประกอบด้วยวัสดุตกแต่งรอบๆหมวก ลักษณะเป็นการพับแนบไปกับรูปกะโหลกศีรษะในด้านหลัง มีการพับยกปมสูง หรือพับด้านหน้า เป็นหมวกทรงนึ่ง เหมาะกับผู้สูงอายุ

ภาพที่ 2.60 หมวกเทอร์แบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(9) หมวกโทค (Toque) หมายถึงหมวกผู้หญิงชนิดเล็กๆ คล้ายผ้าโพก โทค ต่างจากหมวกเบเรต์ตรงที่รูปทรง แต่เป็นหมวกไม่มีปีกเหมือนกัน มีการตกแต่งโดยการพับปลายหมวก เป็นขอบ

ภาพที่ 2.61 หมวกโทค

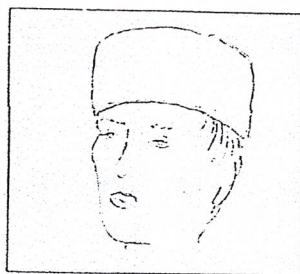
(10) หมวกคาร์ทวีก (Cartwheel) ลักษณะหมวกมีปีกแบนกว้างใหญ่ แต่เป็นวงกลมรอบหมวก เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของทรงหมวกที่สวยงามหรูหราที่สุด

ภาพที่ 2.62 หมวกคาร์ทวีก

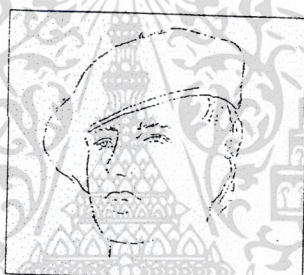
(11) หมวกฟิลบ็อกซ์ (Pillbox) เป็นหมวกทรงกลมด้านบนแบนเรียบทรงสูง ไม่มีปีกหมวก เวลาใส่จะใส่ให้เอียงเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

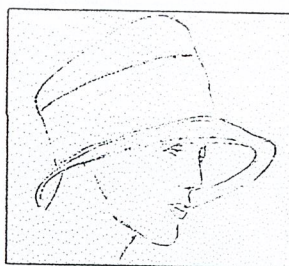
ภาพที่ 2.63 หมวกฟิลบ็อดซ์

(12) หมวกเบเรต์ (Beret) หมวกเบเรต์หมายถึงหมวกที่ทำด้วยผ้าสักหลาดไม่มีปีก ถือกำเนิดจากประเทศฝรั่งเศสในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1

ภาพที่ 2.64 หมวกเบเรต์

(13) หมวกโคลช (Cloche) เป็นภาษาฝรั่งเศส หมายถึงกระดิ่ง หรือระฆัง เป็นหมวกที่มีปีกครอบศีรษะ ลักษณะปีกหมวกตกลงมาล้อมใบหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภาพที่ 2.65 หมวกโคลช อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(14) หมวกเรนแฮท (Rain Hat) ปีกหมวกแผ่เป็นวงรอบตัวหมวก สามารถพับได้ ส่วนมากผลิตให้สามารถใส่ได้ทั้ง 2 ด้าน นิยมใช้ผ้าเนื้ออ่อนในการผลิต

ภาพที่ 2.66 หมวกเรนแฮท

(15) หมวกชู-เวสเตอร์ (Sou'wester) ลักษณะคล้ายหมวกเรนแฮทแต่ปีกหมวกด้านหลังนั้นยาวกว่าด้านหน้า

ภาพที่ 2.67 หมวกชู-เวสเตอร์

(16) หมวกแคป (Cap) หมวกผ้าไม่มีปีก แต่โดยมากมีกระบัง เป็นหมวกขนาดเล็กทรงคับแบบชิดพอดีกับศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.68 หมวกแคป

ส่วนประกอบของหมวก

(1) กะโหลกหมวก (Crown) คือ ส่วนประกอบของหมวกทั้งหมดที่อยู่เหนือปีกหมวก อาจทำด้วยวัสดุชิ้นเดียวทั้งส่วน

ภาพที่ 2.69 กะโหลกหมวก

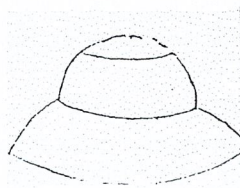
รูปไข่

(2) ยอดหมวก (Tip) เป็นส่วนที่อยู่บนสุดของกะโหลกหมวก รูปทรงมักเป็น

ภาพที่ 2.70 ยอดหมวก

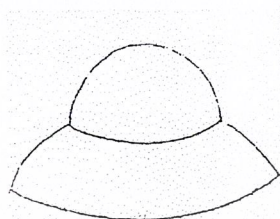
(3) แถบด้านข้างหมวก (Sideband) คือส่วนล่างของกะโหลกหมวก อยู่ใต้ยอดหมวก แต่อยู่เหนือปีกหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.71 แถบด้านข้างหมวก

(4) ปีกหมวก(Brim) จะอยู่ใต้กะโหลกหมวก มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีทั้งแบบเปิดปีกหมวกหงายขึ้น แบบแบนราบ และแบบหมวกหุบต่ำ

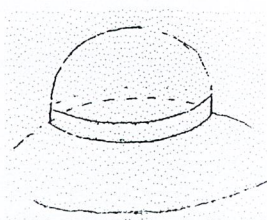
ภาพที่ 2.72 ปีกหมวก

(5) ปีกหมวกแคป (Peak) คือส่วนหน้าของปีกหมวก ใช้เรียกปีกหมวกของหมวกแคป เนื่องจากเป็นปีกหมวกที่ไม่ได้ล้อมรอบหมวก

ภาพที่ 2.73 ปีกหมวกแคป

(6) สายรัดศีรษะ (Head Fitting Headband) เป็นเส้นคาดด้านในกะโหลกหมวก เป็นส่วนที่สัมผัสกับศีรษะและทำให้หมวกมีขนาดพอดีกับศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะ แลหรือลอกเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.74 แสดงสายรัดศีรษะ

(7) สายรัดหมวก (Hat Band) เป็นสายคาดด้านนอกซึ่งรัดพอดีรอบหมวก อยู่
ด้านนอกของสายรัดศีรษะ เป็นส่วนปกปิดรอยต่อระหว่างปีกหมวก กับกะโหลกหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของหมวก

ตารางที่ 2.1 แสดงขนาดของหมวกมาตรฐาน

ขนาด (Size)	หน่วยวัด นิ้ว (Inches)	หน่วยวัด ซม. (cm)
6	19	48
6 1/8	19 3/8	49
6 ¼	19 ¾	50
6 3/8	20 ¼	51
6 ½ XS	20 ¾	52
6 5/8 XS	21	53
6 ¾ S	21 ½	54
6 ¾ S	21 5/8	55
7 M	22 ¼	56
7 1/8 M	22 ½	57
7 ¼ L	23	58
7 3/8 L	23 3/8	59
7 ½ L	23 ¾	60
7 5/8 XL	24	61
7 ¾ XXL	24 ½	62
7 7/8 XXL	25	63
8	25 ¼	64

ที่มา : <http://u0.popcornfor2.com/view/UQv0a2c7.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.2 การวิเคราะห์รูปแบบหมวก

ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	หมวกแคป (Cap)	หมวกเรนแฮท (Rain Hat)	หมวกสคัล แคป (Skull Cap)
ป้องกันความร้อนจากแสงแดด	3	3	4	1
เหมาะกับการใช้งานท่องเที่ยว	3	3	4	2
รูปแบบสวยงาม	2	3	3	3
ใช้งานได้ทุกเพศทุกวัย	3	4	4	4
รวม		36	42	27

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

ตารางที่ 2.3 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมวก

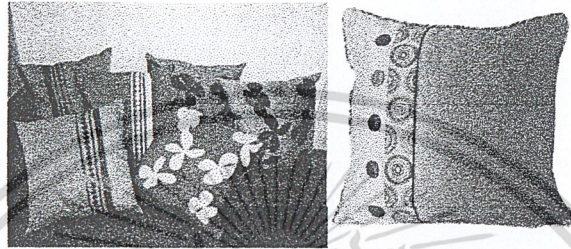
ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ผ้าฝ้าย	ไหม	ลินิน	โพลีเอสเตอร์
มีคุณสมบัติในการย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ ง่าย	3	4	3	4	2
ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	4	3	2	4	2
เหมาะสมกับการใช้งาน	5	3	2	2	2
ความเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของร้าน	4	4	4	3	1
ราคาถูก	3	3	1	1	1
รวม		64	46	53	31

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปการวิเคราะห์ผล ใช้หมวกรูปแบบหมวกเรนแฮท (Rain Hat) เนื่องจากเป็นรูปแบบหมวกที่สามารถใช้ได้ทั้งเพศหญิงและชาย และมีความเหมาะสมกับรูปแบบของร้าน เหมาะสำหรับการใส่ท่องเที่ยว วัสดุที่นำมาใช้ในการทำหมวกคือ ผ้าฝ้าย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3.2 หมอนอิง รูปแบบและขนาดสัดส่วนของหมอนอิงในแบบต่างๆ สามารถแบ่งได้ตามลักษณะชิ้นส่วนได้ดังนี้

(1) หมอนขอบแบนแบบแต่งขอบด้วยกิ้น ต้องเย็บกิ้นให้ติดกับชิ้นหน้าของหมอนก่อน แล้วจึงเย็บหมอนให้ติดกับชิ้นล่าง

ภาพที่ 2.76 หมอนขอบแบน

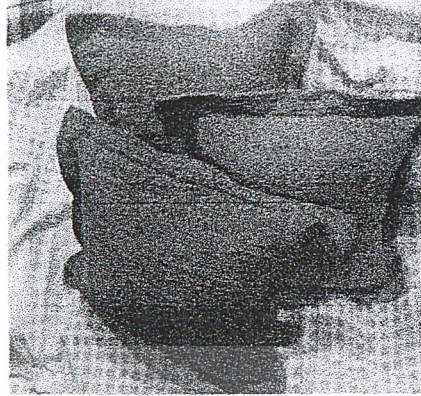
(2) หมอนขอบแบนมีระบาย เพื่อช่วยเพิ่มความอ่อนหวานให้กับหมอน มีทั้งแบบระบายชั้นเดียว และระบาย 2 ชั้น หรืออาจคิดทั้งจีบระบาย และแทรกด้วยกิ้นก็ได้

ภาพที่ 2.77 หมอนขอบแบนมีระบาย

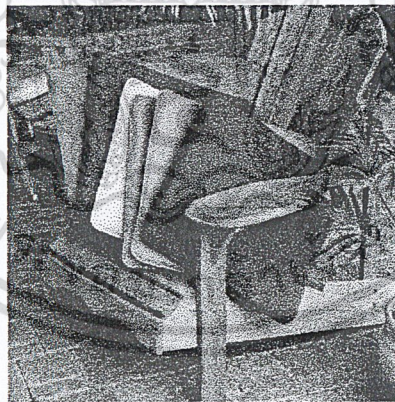
(3) หมอนปึก มีลักษณะแบน เป็นปึกยื่นออกมาล้อมรอบหมอนอยู่ และทำหน้าที่เป็นกรอบของหมอน ปึกเป็นชิ้นเดียวกับส่วนที่เป็นชิ้นบนและชิ้นล่างของหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.78 หมอนปีก

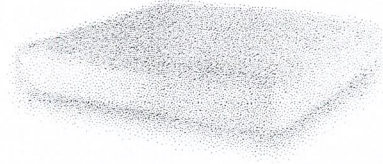
(4) หมอนแบบมีอค-บ็อกซ์ เป็นหมอนขอบแบนแบบหนึ่ง แต่ทำให้มีลักษณะคล้ายรูปเบาะ โดยไม่ต้องมีสนับหรือขอบแยกต่างหาก ผ้าที่จะใช้เป็นสนับของหมอนแบบนี้จะเป็นชิ้นเดียวกับส่วนที่เป็นด้านบนและด้านล่างของหมอน ตะเข็บที่เย็บตัดมุมแต่ละมุมจะทำให้หมอนมีลักษณะเป็นกล่อง

ภาพที่ 2.79 หมอนแบบมีอค-บ็อกซ์

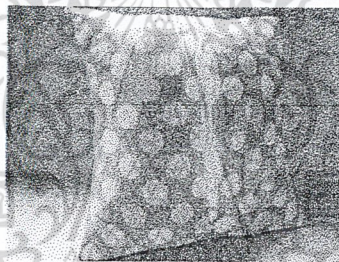
(5) หมอนแบบมุมปล้อย มุมของหมอนคล้ายกับแบบมีอค-บ็อกซ์ แต่จะไม่เย็บปิดตลอด และแทนที่จะเย็บขึ้นบน ขึ้นล่างให้ติดกันก่อนแล้วจึงค่อยเย็บทำมุมแบบมีอค-บ็อกซ์ แต่จะทำมุมหมอนเสียก่อนแล้วจึงค่อยเย็บทั้ง 2 ชั้นให้ติดกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไปได้ ออกข้อสอบเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

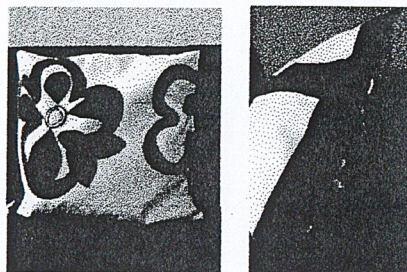
ภาพที่ 2.80 หมอนแบบมูมปล่อย

(6) หมอนหนุนจีบผีเสื้อ คล้ายกับหมอนมูมปล่อย แต่มุมของหมอนแบบนี้จะมีความอ่อนโยนมากกว่า เกิดจากการจีบจีบให้มีลักษณะคล้ายปีกผีเสื้อ โคนการตัดผ้าที่มุมทิ้งไปแล้วพับให้เป็นจีบชน

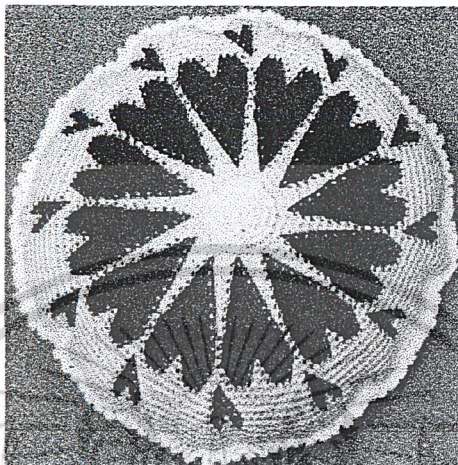
ภาพที่ 2.81 หมอนหนุนจีบผีเสื้อ

(7) หมอนมูมผูก บางครั้งเรียกว่า หมอนแบบจีบรูคมุม เหมาะอย่างยิ่งสำหรับหมอนขนาดใหญ่ที่ใช้วางบนพื้น หรือหมอนที่ใช้ผ้าที่มีลวดลายพรางตา จะทำแบบมีกิ้นหรือไม่มีกิ้นก็ได้

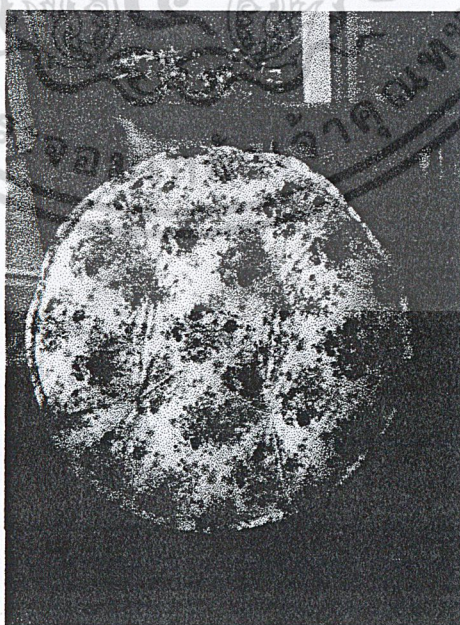
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแต่งภาพที่ 2.82 หมอนมูมผูก เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8) หมอนชั้นเบีสท์ เป็นหมอนทรงกลม ถ้าทำจากผ้าพิมพ์หรือผ้าลายทางจะมีลวดลายแผ่กระจายเป็นรัศมีออกจากจุดศูนย์กลาง

ภาพที่ 2.83 หมอนชั้นเบีสท์

(9) หมอนพัฟ เป็นหมอนทรงกลมที่มีลักษณะแบนมีชั้นล่างเป็นวงกลมผืนใหญ่จีบรุค หุ้มอ่อนมาทางด้านบนและหมอนพัฟตรงกลางด้านบนมีผ้าชั้นบนเย็บปิดทับอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

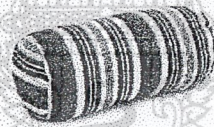
ภาพที่ 2.84 หมอนพัฟ

(10) หมอนยางทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยมแต่งขอบด้วยกิ้น เป็นหมอนยาวซึ่งมีปลายทั้ง 2 ข้างเป็นรูปกลมหรือสี่เหลี่ยม ซึ่งเหมาะสำหรับใช้บนเตียงนอน เก้าอี้นอน หรือวางพิงไว้บนพื้นห้อง

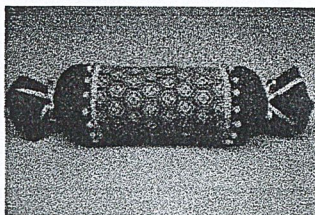
ภาพที่ 2.85 หมอนยางทรงกลมและทรงสี่เหลี่ยม

(11) หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยกิ้น ปลายทั้ง 2 ข้างมีลักษณะได้แก่ แบบแบนราบธรรมดา แบบจีบรูด และแบบพับ ปลายปิดแบบต่างๆ เหล่านี้ทำให้หมอนข้างมีลักษณะสวยงามต่างกันออกไป

ภาพที่ 2.86 หมอนยาวทรงกลมแบบแต่งขอบด้วยกิ้น

(12) หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย เป็นหมอนข้างแบบที่ใช้ทั่วไป ทำง่าย เนื่องจากใช้ผ้าเพียงชิ้นเดียว นำมาเย็บต่อกันเป็นทรงกระบอก แล้วดึงรูดและผูกไว้ที่ปลายทั้ง 2 ข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.87 หมอนยาวกลมชนิดมีเชือกผูกปลาย

(13) หมอนสามเหลี่ยม ต้นกำเนิดมาจากหมอนชนิด เนื่องจากเดิมมีการใช้ ผ้าชนิดมาเป็นวัสดุในการทำหมอน มีลักษณะเป็นการทำเป็นปริซึมสามเหลี่ยม หลายชิ้นนำมาเย็บต่อกัน

ภาพที่ 2.88 หมอนสามเหลี่ยม

การตกแต่งหมอน

ให้ปลอกหมอนเด่นขึ้น

- (1) การปัก สามารถใช้ได้กับปลอกทุกแบบ มีทั้งแบบปักมือและปักเครื่อง
- (2) การเย็บซิกแซกที่ขอบ เป็นการเย็บเพื่อบริเวณหรือแบบซิกแซก ทำ
- (3) การเย็บผ้าก๊วน มีทั้งก๊วนแบบธรรมดา และก๊วนแบบมีระบาย
- (4) การต่อระบาย ทำให้หมอนดูอ่อนหวาน ไม่กระด้าง
- (5) การใช้ลูกไม้ ทำให้หมอนดูมีราคา หรูหรามากขึ้น
- (6) การตกแต่งด้วยริบบิ้นหรือลูกบิด ช่วยให้ดูน่ารักหรือเพิ่มจุดเด่นให้แก่

ปลอกหมอน

- (7) การเย็บปะเป็นลวดลาย โดยการตัดผ้าหรือวัสดุอื่นๆ เช่น หนัง เส้นใยที่มี

ความหนา

- (8) การแต่งขอบ เช่น ขอบแบบซิกแซกโค้ง หรือขอบรูปหยักฟันปลา

ขนาดของหมอนอิง ขึ้นอยู่กับขนาดของเฟอร์นิเจอร์ ขนาดโดยทั่วไป น้อยที่สุด 30x30 cm สูงที่สุด 50x50 cm

วัสดุที่เป็นไส้หมอน เป็นวัสดุที่ทำให้เกิดความอ่อนนุ่ม ความสบายในการใช้งาน และเป็นสิ่งที่จะ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทำให้หมอนเป็นรูปร่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) นุ่น เป็นเส้นใยพืชชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากฝ้าย ใยนุ่นให้ความอบอุ่น พองฟูดี เป็นวัสดุที่หาได้ง่ายในประเทศไทย จึงได้รับความนิยมมาก ข้อเสียของนุ่น คือ เมื่อใช้ไปนานๆ นุ่นจะค่อยๆ เปื่อยและยุ่ยสลาย ลดความพองฟูลง ทำให้หมอนค่อยๆ เสียรูปทรงไป

(2) ฟองน้ำ มีแบบสำเร็จรูปขายอยู่ทั่วไป โพลียูรีเทนอาจเป็นฟองน้ำล้วนๆ หรือจะใช้ร่วมกับวัสดุเส้นใยชนิดอื่นก็ได้ อาจอยู่ในรูปของแผ่นบาง เป็นแท่งหนา เป็นชิ้นเล็กๆ หรือตัดเป็นรูปร่างต่างๆ ไว้แล้ว ตัวในหมอนฟองน้ำที่มีราคาถูกมักทำจากแผ่นฟองน้ำและมีเศษฟองน้ำชิ้นเล็กๆ เป็นไส้ใน ความหนาแน่นของฟองน้ำขึ้นอยู่กับความหนาแน่น(น้ำหนักของฟองน้ำต่อหนึ่งหน่วยปริมาตร มีหน่วยเป็นกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร) ถ้าฟองน้ำมีความหนาแน่นมาก ก็จะมีความสามารถในการกลับสู่ที่เดิมได้ช้า ฟองน้ำคุณภาพดีบางชนิดจะมีทั้งความทนทานดีและความโหยงสูง จะให้ความอ่อนนุ่มมาก และรักษารูปทรงได้ดีเหมาะที่จะใช้ทำไส้หมอนหรือเบาะมาก แต่ราคาจะค่อนข้างแพงกว่าฟองน้ำทั่วไป

(3) แผ่นรังไหม ซึ่งเป็นวัสดุอัดไส้หมอนและผ้าห่มอยู่ คุณสมบัติของแผ่นรังไหมที่แตกต่างจากวัสดุอื่นๆ คือ มีความนุ่ม และเบา อีกทั้งยังไม่เป็นราอีกด้วย แต่ข้อเสียของแผ่นรังไหมคือ ไม่สามารถคงรูปได้ตามต้องการ

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.4 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง

ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ฝ้าย	ไหม	ลินิน	โพลีเอสเตอร์
มีคุณสมบัติในการย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	3	4	3	4	2
ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	4	3	2	4	2
เหมาะสมกับการใช้งาน	5	3	2	4	2
ความเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของร้าน	4	4	4	3	1
ราคาถูก	3	3	1	2	1
รวม		64	46	66	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปการวิเคราะห์ผล วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง คือ ลินิน ซึ่งมีความแข็งแรงทนทานเหมาะสมกับการใช้งาน

2.3.3.3 เสื้อยืดที่เจ็ด ประกอบด้วย

ภาพที่ 2.94 เสื้อยืดแขนสั้นคอกลม

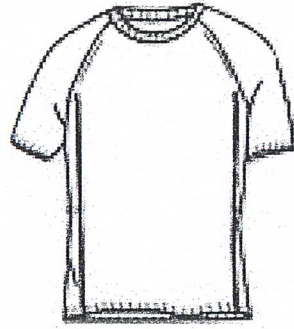
ภาพที่ 2.95 เสื้อยืดแขนสั้นคอวี

ภาพที่ 2.96 เสื้อยืดแบบมีกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

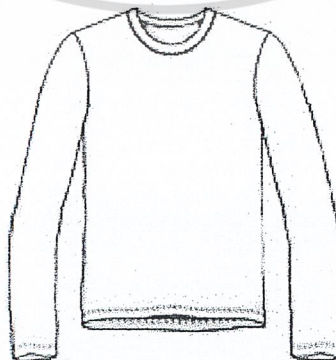
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะไปเป็นเอกสารอื่นใด ซึ่งถือว่าผิดลิขสิทธิ์ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.97 เสื้อยืดแขนจัม

ภาพที่ 2.98 เสื้อยืดแขนต่อลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและรูปร่างอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.99 เสื้อยืดแขนยาว

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงขนาดสัดส่วนเสื้อยืดที่เชิด

Description	Free Size	S	M	L	XL	XXL
ความยาวด้านหน้า (วัดจากขอบเสื้อด้านบนสุดถึงปลายเสื้อ)	29"-30"	28"	29"	30"	31"	32"
รอบอก (วัดจากใต้รักแร้ลงมา 1")	42"-44"	40"	42"	44"	46"	48"

ที่มา : http://www.shelongz.cc.cc/store_user_menu.php?no=63821

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.6 การวิเคราะห์รูปแบบเสื้อยืด

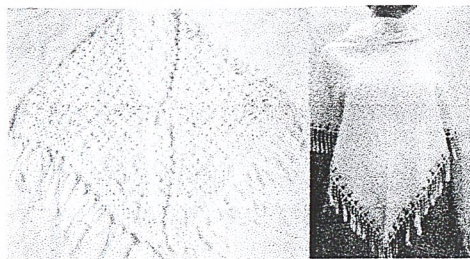
ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	เสื้อยืดแขนสั้น	เสื้อยืดแขนสั้นคอ	เสื้อยืดแขนยาว
		คอกกลม	วี	
ใช้งานได้ทุกเพศทุกวัน	3	3	4	3
เหมาะสมกับการใส่ทั่วไป	3	3	4	2
รูปแบบสวยงาม	2	3	4	3
รวม		24	32	21

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปผลการวิเคราะห์ รูปแบบเสื้อยืดที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ คือ เสื้อยืดแขนสั้นคอวี เนื่องจากสามารถใช้งานได้ทุกเพศทุกวัย และมีลักษณะที่สวยงามเหมาะสมกับยุคสมัย โดยจะใช้เป็นเสื้อยืดผ้าฝ้าย (Cotton) 100%

2.3.3.4 ผ้าคลุมไหล่ ผ้าคลุมไหล่มีประโยชน์ใช้สอยคือ ให้ความอบอุ่น และเพื่อความสวยงาม รูปแบบโดยทั่วไปคือ แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า และแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผ้าคลุมไหล่ ได้รับความนิยมนำมาใช้เป็นผ้าทอ และผ้าถักตามประโยชน์การใช้งาน ผ้าคลุมไหล่ที่เหมาะสม ควรมีลักษณะที่อ่อนนุ่มหรือให้ความอบอุ่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.100 ผ้าคลุมไหล่

ภาพที่ 2.101 ผ้าคลุมไหล่

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.7 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าคลุมไหล่

ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ฝ้าย	ไหม	เรยอน	โพลีเอสเตอร์
มีคุณสมบัติในการย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	3	4	3	4	2
ให้ความอบอุ่นได้	4	2	2	4	2
เหมาะสมกับการใช้งาน	5	3	2	4	3
ความเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของร้าน	4	4	3	3	1
ราคาถูก	3	3	1	3	1
รวม		60	42	69	36

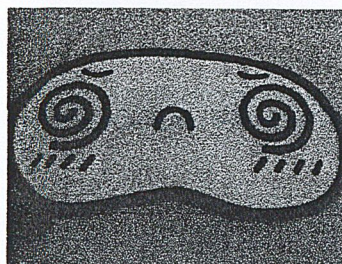
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปผลการวิเคราะห์ วัสดุที่จะนำมาใช้ในการทำผ้าคลุมไหล่ เป็นผ้าเรยอน หรือผ้าเรยองผสม ฝ้ายเพื่อความเหมาะสมกับการใช้งาน โดยรูปแบบที่ 1 จะ เป็นผ้าแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้หลากหลาย

2.3.3.5 ผ้าปิดตา ใช้สำหรับกันแสงรบกวนสายตาเวลนอน มีลักษณะเป็นแถบผ้ามีขาง ยึด หรือผ้า สำหรับเกาะเกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ทำซ้ำหรือดัดแปลงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.104 ผ้าปิดตาที่มีการทำลวดลาย

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.8 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าปิดตา

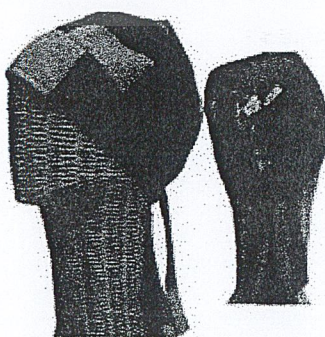
ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ฝ่าย	ลินิน	โพลีเอสเตอร์
มีคุณสมบัติในการข้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	3	4	4	2
ระบายอากาศได้ดี	4	3	2	2
เหมาะสมกับการใช้งาน	5	3	2	4
ความเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของร้าน	4	4	3	2
ราคาถูก	3	3	1	1
รวม		64	45	45

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปผลการวิเคราะห์ วัสดุที่จะนำมาใช้ในการออกแบบผ้าปิดตา คือ ผ้าฝ้าย

2.3.3.6 ผ้าโพกศีรษะ ผ้าที่ใช้พันหรือคลุมศีรษะ นิยมใช้มากในตะวันออกกลาง

ประโยชน์ของผ้าโพกหัวคือ กันลมเสียที่เกิดจากความร้อนและเหงื่อ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชาวอาหรับ เปอร์เซียและอินเดียตะวันตกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังมีลายต่างๆมากมาย ในปัจจุบัน ผ้าโพกศีรษะเป็ลือกอีกแฟชั่นหนึ่งที่นิยมกันในกลุ่มวัยรุ่น นิยมใช้เพื่อเป็นการประดับเพื่อความสวยงาม ผ้าที่ใช้มักเป็นผ้าที่โปร่ง เบา สามารถซับเหงื่อ และระบายอากาศได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.106 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ

ภาพที่ 2.107 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิภาพที่ 2.108 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.109 รูปแบบการผูกผ้าโพกศีรษะ

วิเคราะห์และสรุปผล

ตารางที่ 2.9 การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำผ้าโพกศีรษะ

ข้อพิจารณา	ค่าน้ำหนัก	ฝ้าย	ไหม	เรยอน	โพลีเอสเตอร์
มีคุณสมบัติในการย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	3	4	3	3	2
ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	4	3	2	3	2
เหมาะสมกับการใช้งาน	5	3	2	3	2
ระบายอากาศได้ดี	4	4	3	3	1
ราคาถูก	2	3	1	3	1
รวม		61	41	54	30

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน 4= ดีมาก, 3 = ดี, 2 = พอใช้, 1 = ไม่ดี

สรุปผลการวิเคราะห์ วัสดุที่นำมาใช้ในการทำผ้าโพกศีรษะ คือ ผ้าฝ้าย หรืออาจเป็นฝ้ายที่มีส่วนผสมของเรยอน เพื่อความสวยงาม โดยรูปแบบที่ใช้เป็นลักษณะผ้าสี่เหลี่ยมจตุรัส เพื่อให้สามารถใช้งานได้ทุกเพศทุกวัย และสามารถใช้ได้หลายรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคร

2.4.1 กลุ่มเป้าหมายหลักเป็นกลุ่มเป้าหมายตรงที่คาดว่าจะให้ความสนใจในสินค้าและชื่อสินค้า ลักษณะของกลุ่มเป้าหมายหลัก สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านอายุ : อายุประมาณ 18-30 ปี

เพศ : ทุกเพศ

ด้านรายได้ : มีรายได้ค่อนข้างดี ฐานะดี

ด้านการศึกษา : ได้รับการศึกษาดี

ด้านรสนิยม : มีแนวความคิดสมัยใหม่ รู้จักและติดตามผลงานของ โน้ต อุดมแต่

พานิช ชอบการท่องเที่ยว ชื่นชอบงานแปลกใหม่รักความบันเทิง การสังสรรค์

ภาพที่ 2.110 กลุ่มเป้าหมายหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยประการ
สรุปกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ กลุ่มวัยรุ่นถึงวัยทำงานตอนต้น ที่รู้จักและติดตามผลงานของ โน้ต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
อุดม มีความชื่นชอบในความแปลกใหม่ ความคลกสนุกสนาน ชื่นชอบการท่องเที่ยว

2.4.2 กลุ่มเป้าหมายรอง เป็นกลุ่มที่เล็กกว่าแต่มีแนวโน้มขยาย ซึ่งรวมถึงกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการซื้อสินค้า โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายรองออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.4.2.1 กลุ่มผู้ใหญ่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง

ด้านอายุ : อายุประมาณ 40 ปีขึ้นไป

ด้านรายได้ : มีรายได้ค่อนข้างดีฐานะดี

ด้านการศึกษา : ได้รับการศึกษาสูง

กลุ่มเป้าหมายนี้เป็นกลุ่ม พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่ ที่มาท่องเที่ยว โดยมีคนรู้จักหรือคนในครอบครัว ที่รู้จัก และชื่นชอบ โน้ต อูม ซื่อสินค้ากลับไปเป็นของฝาก ของที่ระลึก

2.4.2.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ มีความชื่นชมในศิลปวัฒนธรรม รักการท่องเที่ยว มีแนวความคิดสมัยใหม่ ชอบของแปลกใหม่

ภาพที่ 2.111 กลุ่มเป้าหมายรอง กลุ่มชาวต่างชาติ

2.5 ข้อมูลด้านการออกแบบ

2.5.1 ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่

2.5.1.1 ลวดลายตกแต่ง (Decorative Motif) ลวดลายที่ใช้ในการนำมาตกแต่งลายผ้า

ทำให้เกิดรูปลักษณ์ที่น่าสนใจของผ้าทำที่นักออกแบบได้นำมาใช้ในการออกแบบนั้น สามารถจัดแบ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ลวดลายออก ได้เป็น 5 หมู่ ประกอบด้วย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) ลายดอกไม้ (Floral) หมายถึงการนำส่วนประกอบต่างๆของพืชมาใช้ในการออกแบบ เช่น ใบ ผล ราก และอื่นๆ

(2) ลายสัตว์ (Animate) ได้แก่ ลวดลายที่นำมาจากการนำเอารูปลักษณะโครงร่างของสัตว์มาใช้ในการออกแบบ ลวดลายสัตว์นี้มีข้อจำกัดว่า ต้องเป็นชนิดของสัตว์ที่ทำให้ ผู้พบเห็นเกิดความรับรู้ในด้านดี เช่น นก ผีเสื้อ ปลา ฯลฯ ในปัจจุบันก็มีการเลียนแบบ ลายของหนังสือสัตว์ เช่น ลายของม้าลาย ลายเสือ ลายสุนัขจิ้งจอก เป็นต้น

(3) ลายเรขาคณิต (Geometric) ได้แก่ ลายที่นำเอารูปทรงในหลักวิชาเลขาคณิตทั้งหมด เช่น เส้น รูปทรงกลม หรือสี่เหลี่ยม มาจัดองค์ประกอบของลวดลายต่างๆ

(4) ลาย Abstract เป็นลวดลายที่เกิดจากการตัดทอนรูปร่างต่างๆแล้วนำรูปทรงใหม่นั้น มาจัดเป็นองค์ประกอบของลวดลายขึ้น ลวดลายแบบนี้บางครั้งอาจชักจูงให้เกิดแนวความคิดต่างๆกันได้

(5) ลายภาพเหมือนจริง (Object or Scenery) เป็นลวดลายของภาพวิวทิวทัศน์ เครื่องจักร เรื่องราวต่างๆ เช่น ภาพจรวด เป็นต้น

2.5.1.2 ระบบการจัดวาง การจัดองค์ประกอบของลายที่ใช้ในการพิมพ์ผ้า แบ่งออกได้เป็น 2 ระบบ

(1) ระบบเนื้อที่จำกัด หมายถึง การจัดองค์ประกอบของลายที่มีเนื้อที่ของลวดลายน้อยกว่า เนื้อที่ของผืนผ้า อาจเรียกว่า ลายเฉพาะแห่ง (Spot Design) ในที่นี้หมายถึงลายเฉพาะบริเวณ ริมหูหรือเชิงผ้า ลายที่มีอยู่ในวงกรอบจำกัดด้วย ลวดลายในลักษณะนี้มีวิธีทำได้หลายวิธี คือ

- เรียงแนวตรงธรรมดา (Straight)
- เรียงลวดลายให้มีทิศทางออกไปสู่กรอบ คือ พุ่งออกจากศูนย์กลาง

(Outside)

- เรียงลวดลายให้พุ่งเข้าหาจุดศูนย์กลาง (Inside)
- เรียงลวดลายให้เป็นวงกลม (Turn)
- เรียงลวดลายขึ้นสู่ด้านบนหรือสลับไปสลับมา (Hold)
- เรียงลวดลายแบบไม่สม่ำเสมอ (Irregular)

- เรียงแบบไม่มีกฎเกณฑ์ (Free Style)

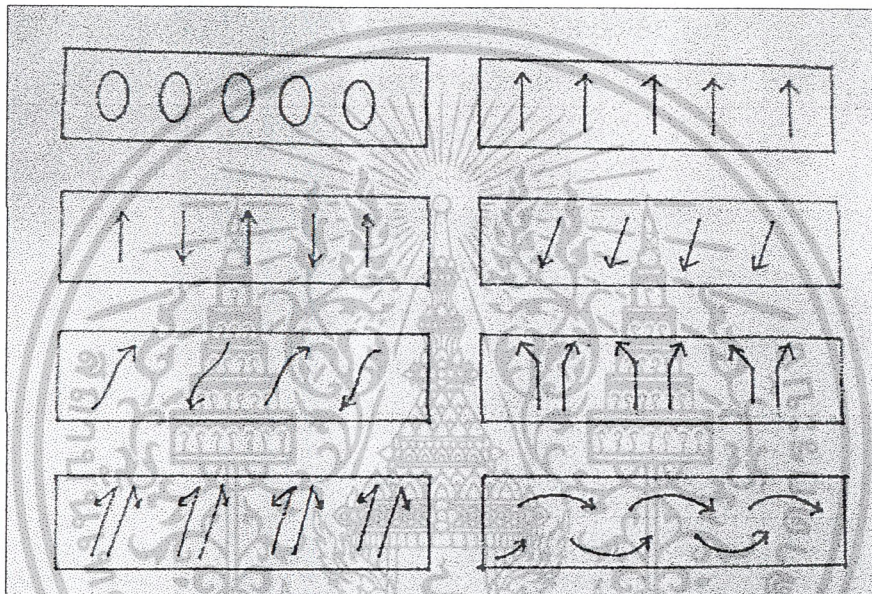
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลายทะแยงแบบสวนทางกัน Opposite Inclination
- ลายคลื่นเป็นจังหวะ Wave

แบบ 4 ทิศทาง (Four Direction) แบ่งออกเป็น

- ลายแนวตรง Line
- Satting
- Continuous

ภาพที่ 2.113 แสดงระบบการจัดวางลายบนเนื้อที่ไม่จำกัดแบบต่างๆ

2.5.2 การย้อมผ้า

2.5.2.1 การย้อมผ้าด้วยสีแวต (Vat dyeing) สีแวต คือสีย้อมที่ไม่สามารถละลายน้ำได้

และมีกลุ่มคีโต ($C = O$) อยู่ในโครงสร้างของโมเลกุลเวลาจะย้อมจะต้องทำการรีดิวซ์ (Reduction) เพื่อเปลี่ยนให้อยู่ในรูปที่ละลายได้ในน้ำด่างหรือในรูปสารประกอบลิวโค (Leuco) เมื่อสีนี้ถูกดูดซึมเข้าไปในเส้นใย แล้วทำการออกซิไดซ์ (Oxidization) เพื่อให้กลับเป็นสารประกอบเดิมซึ่งไม่ละลายน้ำติดอยู่บนเส้นใย

คุณสมบัติของสีแวต

(1) เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ แต่สามารถเปลี่ยนเป็นสีที่ละลายน้ำได้โดยการแตก

แอกตัวเป็นไอออน แล้วสามารถเกาะติดและดูดซึมเข้าสู่เส้นใย เมื่อออกซิไดซ์กับอากาศจะเปลี่ยนเป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ ทุกสิ่ง อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) เป็นสีที่มีความทนทานต่อการซักและแสงได้ดีเยี่ยม และทนต่อสารฟอกขาวได้ดี

(3) ย้อมง่าย ส่วนใหญ่ใช้ย้อมเส้นใยเซลลูโลส โดยเฉพาะลินินและฝ้าย

(4) เฉดสีมีให้เลือกจำกัด ส่วนมากจะเป็นเฉดสีเข้ม

ตารางที่ 2.10 แสดงสูตรการย้อมสีแวต

สารเคมี	ความเข้มข้นของสี % ของน้ำหนักผ้า		
	สีอ่อน (1-3 %)	สีกลาง (3-5 %)	สีเข้ม (5-10 %)
1. อัตราส่วนผ้า : น้ำ	1 : 30	1 : 30	1 : 30
2. โซเดียมไฮโครซัลไฟท์ (g/l)			
- ย้อมเย็น (30 องศาเซลเซียส)	2-3	3-5	5-10
- ย้อมอุ่น (50-60 องศาเซลเซียส)	2-3	3-5	8-12
3. โซดาไฟ (g/l)			
- ย้อมเย็น (30 องศาเซลเซียส)	2-3	3-5	5-10
- ย้อมอุ่น (50-60 องศาเซลเซียส)	4-6	6-8	15-20
4. เกลือโซเดียมคลอไรด์ (g/l)	20	20	20
5. สบู่เหลว (g/l)	1	1	1
6. เวลาที่ย้อม (นาที)	60	60	60

ขั้นตอนการย้อม

(1) ชั่งน้ำหนักผ้าแล้วคำนวณหาปริมาณสี สารเคมี และปริมาณน้ำย้อม

(2) คววงสี สารเคมี และน้ำย้อม

(3) ละลายผงสีด้วยน้ำอุ่น (อุณหภูมิไม่เกิน 60 องศาเซลเซียส) ใส่น้ำ

พอประมาณคนให้สีละลาย แล้วเติมไฮโครซัลไฟท์ลงไปเล็กน้อยเพื่อทำการรีดิวซ์สี คนให้ละลายเติมโซดาไฟลงไปเล็กน้อย คนให้ละลาย สังเกตว่าน้ำมีการเปลี่ยนสีหรือไม่ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงแสดงว่าสีละลายแล้ว

(4) นำสารเคมีที่เหลือ (ไฮโครซัลไฟท์, โซดาไฟ, เกลือ, สบู่เหลว) ใสลงในอ่าง

ย้อม คนให้ละลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ (5) น้ำสีที่ละลายแล้วมาเทใส่อ่างย้อม คนให้ทั่ว แล้วนำผ้าชุบน้ำบิดให้หมาดแล้วนำไปใส่ลงย้อม จบแล้ว อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(6) เมื่อครบเวลา นำผ้าขึ้นจากน้ำย้อมบีบให้หมาด ทำการออกซิไดซ์สีด้วย ออกซิเจนในอากาศ โดยตากผ้าไว้ประมาณ 20 – 30 นาที สังเกตดูการเปลี่ยนแปลงของสี มีการเปลี่ยนแปลงกลับไปสีเดิมจนทั่ว แล้วนำไปล้างน้ำ

(7) นำผ้าที่ย้อมไปต้มน้ำสบู่ 1 g/l อัตราส่วน ผ้า : น้ำ = 1:30 เวลานาน 20 นาที ที่อุณหภูมิ 80-90 องศาเซลเซียส แล้วล้างด้วยน้ำเปล่าให้สะอาด ตากให้แห้ง

2.5.2.2 การย้อมผ้าด้วยสีรีแอคทีฟ (Reactive dyeing) คือสีย้อมที่สามารถทำปฏิกิริยา เกิดเป็นพันธะทางเคมีกับเส้นใยในสถานะที่เหมาะสมได้

คุณสมบัติของสีรีแอคทีฟ

- (1) ย้อมง่าย
- (2) ย้อมได้สีสดใส
- (3) มีความคงทนของสีอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะความคงทนต่อการซัก
- (4) เกิดการเชื่อมต่อทางเคมีกับเส้นใย (Covalent bond)
- (5) เมื่อละลายน้ำจะได้ประจุลบ และจะติดเส้นใยได้ดีในสถานะเป็นด่าง
- (6) มีให้เลือกหลายเฉดสี และสามารถทำระดับสีได้หลายระดับ
- (7) ไม่ค่อยทนต่อแสงแดด และไม่ทนต่อสารฟอกขาวคลอรีน
- (8) เปรอ์เซ็นต์การย้อมสีค่อนข้างต่ำ มีการสูญเสียสีค่อนข้างมาก

ตารางที่ 2.11 แสดงสูตรการย้อมสีรีแอคทีฟ

ความเข้มข้นของสี	อ่อน	กลาง	เข้ม
ผงสี (g)	0.5 – 3 % ของน.น.ผ้า	3 – 5 % ของน.น.ผ้า	5 – 10 % ของน.น.ผ้า
อัตราส่วน ผ้า : น้ำ	1 : 30	1 : 30	1 : 30
โซดาแอช (g/l)	3 – 5	5 – 10	10 – 15
โซเดียมซัลเฟต (g/l)	15 – 20	20 – 30	30 – 50
สบู่เหลว (g/l)	1	1	1
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	30	30	30
เวลาย้อม (นาที)	60	60	60

ขั้นตอนการย้อม

(1) ชั่งน้ำหนักผ้าแล้วคำนวณหาปริมาณสี สารเคมี และปริมาณน้ำย้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนที่โรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(2) ตวงสี สารเคมี และน้ำย้อม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ละลายผงสีด้วยน้ำอุ่น (อุณหภูมิ 60 - 70 องศาเซลเซียส) คนให้ละลายเตรียมไว้ (ใช้ปริมาณน้ำอุ่นละลายสีเท่าไร ต้องไปหักปริมาณน้ำที่เตรียมไว้ด้วย)

(4) ละลายโซดาแอช และเกลือ ด้วยน้ำเย็นปริมาณเล็กน้อย (ใช้น้ำที่ดวงไว้)

(5) นำน้ำสีที่ละลายไว้ใส่อ่างย้อม ใส่สบู่เหลว คนให้เข้ากัน แล้วนำผ้าชุบน้ำ บีบให้หมาดใส่ลงย้อม จับเวลา 15 นาที

(6) เดิมเกลือครึ่งหนึ่ง แล้วย้อมต่ออีก 15 นาที

(7) เดิมเกลือส่วนที่เหลือ และ โซดาแอชครึ่งหนึ่ง แล้วคนให้เข้ากัน ย้อมต่ออีก 15 นาที

(8) เดิม โซดาแอชส่วนที่เหลือ แล้วคนให้เข้ากัน ย้อมต่ออีก 15 นาที

(9) นำผ้าขึ้นจากน้ำย้อม บีบพอหมาด นำใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุง หมักไว้ 1 คืน แล้วล้างน้ำบีบพอหมาด

(10) นำผ้าที่ย้อมได้ไปต้มน้ำสบู่เพื่อขจัดสีส่วนเกิน นาน 15 นาที

(11) นำผ้าไปล้างน้ำให้สะอาด ตากให้แห้ง

สูตรการต้มน้ำสบู่ เพื่อขจัดสีส่วนเกิน

อัตราส่วน ผ้า : น้ำ

1 : 30

Solpon RS (สารเคมีที่ใช้ในการต้มขจัดสีส่วนเกิน)

2

g/l

อุณหภูมิ

98

องศาเซลเซียส

เวลา

15

นาที

2.5.2.3 การมัดย้อม หมายถึง การใช้เชือกหรือเส้นด้ายที่ป้องกันการซึมผ่านของน้ำได้ดี ผูกมัดผ้าหรือเส้นด้ายตามตำแหน่งที่ต้องการให้เกิดลวดลาย แล้วนำไปย้อมสี สีจะติดผ้าเฉพาะบริเวณที่ไม่ได้ผูกมัด จะเกิดลวดลายที่มีลักษณะเฉพาะคือบริเวณขอบลายจะไม่คมชัด โดยสีจะซึมเข้าไปที่เส้นขอบลายแบบไล่สี

เทคนิคการทำลวดลายมัดย้อม

(1) การพับแล้วมัด เป็นการพับผ้าเป็นรูปต่างๆ แล้วมัดด้วยยางหรือเชือก ผลที่ได้จะได้ลวดลายที่มีลักษณะลายด้านซ้ายและลายด้านขวาจะมีความใกล้เคียงกัน แต่จะมีสีอ่อนด้านหนึ่ง และสีเข้มด้านหนึ่ง เนื่องจากว่าหากด้านใดโดนพับไว้ด้านในสีก็จะซึมเข้าไปน้อย ผลที่ได้ก็คือจะมีสีจางกว่านั่นเอง

(2) การขยำแล้วมัด เป็นการขยำผ้าอย่างไม่ตั้งใจแล้วมัดด้วยยางหรือเชือก ผลที่ได้จะได้ลวดลายแบบอิสระ การขยำแต่ละครั้งเราไม่สามารถควบคุมการทับซ้อนของผ้าได้ ฉะนั้นลาย

เอกที่ได้เป็นลายที่เกิดจากความบังเอิญ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) การห่อแล้วมัด เป็นการใช้ผ้าห่อวัตถุต่างๆ ไว้แล้วมัดด้วยยางหรือเชือก ภายหลังเกิดขึ้นจะเป็นลายใหญ่หรือเล็กขึ้นอยู่กับวัตถุที่นำมาใช้ และลักษณะของการมัด เช่น การนำผ้ามา ห่อก้อนหินรูปทรงแปลกๆ ที่มีขนาดไม่ใหญ่นัก แล้วมัดไขว้ไปมา โดยเว้นจังหวะของการมัดให้มีพื้นที่ว่างให้สีซึมเข้าไปได้ ดังนั้นก็จะมีลายเกิดขึ้นสวยงามแตกต่างกันตามวัตถุที่นำมามัด

หลักการสำคัญในการทำมัดย้อมคือ ส่วนที่ถูกมัดคือส่วนที่ไม่ต้องการให้สีติด ส่วนที่เหลือหรือ ส่วนที่ไม่ได้มัดคือส่วนที่ต้องการให้สีติด การมัดเป็นการกันสีไม่ให้ติดนั่นเอง

ลักษณะที่สำคัญของการมัดมีดังนี้

(1) ความแน่นของการมัด กรณีแรกมัดมากเกินไปจนไม่เหลือพื้นที่ให้สี แทรกซึมเข้าไปได้เลย ผลที่ได้ก็คือ ได้สีขาวของเนื้อผ้าเดิม อาจมีสีย้อมแทรกซึมเข้ามาได้เล็กน้อย เกิด ลายน้อย

กรณีที่สองมัดน้อยเกินไป เหลือพื้นที่ให้สีย้อมติดเกือบเต็มผืน เกิดลายน้อยเช่นกัน ทั้งผืนมีสี ย้อมแต่แทบไม่มีลายเลย

กรณีที่สาม มัดเหมือนกันแต่มัดไม่แน่น อย่างนี้เท่ากับไม่ได้มัดเพราะหากมัดไม่แน่นสีก็จะ แทรกซึมผ่านเข้าไปได้ทั่วทั้งผืน

(2) การใช้อุปกรณ์ช่วยในการหนีบผ้าแล้วมัด เพื่อให้เกิดความแน่น และเกิด ลวดลายตามแม่แบบที่ใช้หนีบ ดังนั้นลายสวยเพียงใดขึ้นอยู่กับการออกแบบแม่แบบที่จะใช้หนีบด้วย

(3) ความสม่ำเสมอของสีย้อม สีย้อมที่ติดผ้าจะสม่ำเสมอได้ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ ความร้อนขณะนำผ้าลงย้อม และการกลับผ้าไปมา การขยี้ผ้าเกือบตลอดเวลาของการย้อมหนึ่งถึงหนึ่ง ชั่วโมงครึ่งก่อนที่จะแช่ผ้าไว้

2.5.3 เทคนิคการพิมพ์ผ้า การตกแต่งลวดลายลงบนผ้าโดยการพิมพ์สกรีนก็ถือเป็นอีกหนึ่งใน หลากหลายกรรมวิธีที่นำมาใช้ในการทำให้เกิดลวดลายบนผ้า โดยผ้าที่ถูกนำมาใช้ในการพิมพ์สกรีน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ผ้าทอ (ผ้าฝ้าย) และผ้าชิ้น (รวมถึงเสื้อสำเร็จรูป) ซึ่งกระบวนการที่ ถูกนำมาในการพิมพ์ผ้ามีทั้งที่เป็นแบบใช้เครื่องจักรอัตโนมัติโดยเฉพาะอุตสาหกรรมการพิมพ์ผ้า ขนาดใหญ่และตามโรงงาน เช่นเครื่องพิมพ์แบบ Rotary Screen, Roller Screen, Flat Bed Screen , Digital Printing เป็นต้น และการพิมพ์ผ้าโดยอาศัยแรงงานคน (Hand Printing) โดยประเภทการพิมพ์ สกรีนลงบนผ้าสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

2.5.3.1 การพิมพ์โดยตรง (Direct Printing) จะใช้แป้งพิมพ์ซึ่งผสมกับหมึกพิมพ์ตาม ประเภทที่เหมาะสมกับเนื้อผ้าและผสมสารเคมีอื่น ๆ เพื่อช่วยเพิ่มความคมชัดของลายและความเข้มของสี

นอกจากนี้ยังทำการพิมพ์ตรงลงไปบนเนื้อผ้า ซึ่งการพิมพ์โดยตรงยังสามารถจำแนกตามเทคนิคได้ดังนี้ การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) การพิมพ์ดีสชาร์จ (Discharge Printing) เทคนิคนี้ใช้กับการพิมพ์ลวดลายบนผ้าที่ถูกย้อมสีมาก่อนแล้ว โดยใช้สารกำจัดสี (Discharging agent) เพื่อทำลายสีพื้นของผ้าที่ถูกย้อมทำให้เกิดเป็นลวดลายสีขาว (White discharge) ในกรณีที่ต้องการให้เกิดลวดลายสีอื่นๆ (color discharge) จะเติมสีซึ่งมีคุณสมบัติทนต่อสารกำจัดสีผสมลงไป เมื่อทำการพิมพ์ ลวดลายสีพื้นของผ้าย้อมจะถูกทำลายแต่สีที่เติมลงไปคงอยู่และเข้าไปแทนที่สีที่ถูกกัด เมื่อไปผ่านกระบวนการอบและซักแห้งแล้วจึงจะเห็นเป็นลวดลายปรากฏ

(2) การพิมพ์รีซิส (Resist Printing) เป็นการพิมพ์ลายโดยผสมสารกันสี (Resisting agent) ลงในแป้งพิมพ์เพื่อป้องกันสีย้อมซึ่งจะถูกย้อมหรือพิมพ์ทับในภายหลัง หลังจากย้อมและนำไปซักจะเห็นเป็นลวดลายพิมพ์สีขาว (White Resist) ตรงส่วนที่พิมพ์ลายกันสีไว้ และหากต้องการให้เกิดลวดลายสี (Color Resist) จะเติมสีที่ต้องการผสมลงไป ในแป้งพิมพ์พร้อมสารกันสีแล้วจึงพิมพ์ลายก่อนนำไปย้อม วิธีการนี้นิยมใช้กันในการทำผ้าบาติก

(3) การพิมพ์เบิร์นเอาท์ (Burn-Out Printing) เป็นการทำให้เกิดลวดลายบนเนื้อผ้าที่มีเส้นใยผสม 2 ชนิด ด้วยการผสมสารเคมีที่มีคุณสมบัติทำลายเส้นใยของผ้าลงในแป้งพิมพ์ เพื่อให้เส้นใยชนิดใดชนิดหนึ่งที่ถูกทำลายเกิดเป็นลวดลาย

(4) การพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดิจิทัล (Digital printing) เป็นการพิมพ์ผ้าโดยใช้เครื่องพิมพ์ที่อาศัยหลักการเดียวกับการพิมพ์กระดาษด้วยเครื่อง Printer ทั่วไป เพียงแต่เปลี่ยนจากกระดาษมาเป็นพิมพ์ตรงลงบนเนื้อผ้า ซึ่งกระบวนการพิมพ์ผ้าด้วยเครื่องพิมพ์ดิจิทัลปัจจุบันมีทั้งที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมและใช้พิมพ์เสื้อสำเร็จรูป ซึ่งการพิมพ์โดยด้วยเครื่องดิจิทัลจำเป็นต้องนำผ้าไปผ่านกระบวนการ Pre-Treat ก่อนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพิมพ์และต้องมีการอบเคลือบสีหลังจากการพิมพ์ (finishing) เพื่อให้หมึกพิมพ์ติดทนบนเนื้อผ้า

(5) การพิมพ์ด้วยสีพิกเมนต์ (Pigment) เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ สีจะกระจายตัวอยู่ในน้ำ สีไม่รวมกับน้ำสีที่พิมพ์จะเกาะเส้นใยไว้เท่านั้น ไม่ซึมเข้าสู่เส้นใยของผ้า ดังนั้นสีพิมพ์ประเภทนี้จึงต้องมีสารมาช่วยในการยึดติด นั่นก็คือ ไบเคอร์ (Binder) การเตรียมแป้งพิมพ์จึงต้องมี ไบเคอร์และสีพิกเมนต์เป็นองค์ประกอบหลักสีพิกเมนต์ยังมีการแบ่งย่อยออกมาอีกตามลักษณะของแป้งพิมพ์ เช่น

- แป้งจม (Pigment Print Paste) เมื่อพิมพ์แล้วเนื้อสีจะแทรกอยู่ระหว่างเส้นใยผ้า
- แป้งยาง (Elastic Print Paste) เนื้อสีจะมีลักษณะเป็นฟิล์มเงายืดหยุ่นได้
- แป้งลอย (Matt Paste) เนื้อสีจะลอยตัวบนผ้าสีเข้มได้ดี พื้นผิวด้าน ไม่มีความ

เงาเงาการยืดหยุ่นมีน้อยมากหรืออาจจะไม่มีเลย เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แป้งนูน (Puff Paste) เนื้อสีจะฟูตัวได้เมื่อใช้ความร้อนอบหรือรีด ทำให้คูมีเนื้อหนาขึ้นพื้นผิวจะด้านไม่เงางามความยืดหยุ่นมีเพียงเล็กน้อย

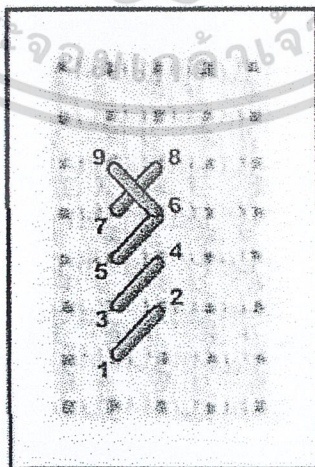
2.5.4 การปัก เป็นการเสริมแต่งเครื่องแต่งกาย เช่น การปักเสื้อ กระโปรง ปลอกหมอนอิง หมอนหนุน ผ้าคลุมเตียง ผ้า màn หน้าต่าง และเครื่องใช้อื่นๆ ตามความต้องการ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานและความสวยงามยิ่งขึ้น

การปักในสมัยก่อนนั้นนิยมปักด้วยมือแต่เพียงอย่างเดียว เพราะถือว่าเป็นงานฝีมือที่ต้องการความละเอียดเป็นพิเศษ ต่อมาเมื่อมีผู้นิยมลายปักมากขึ้น การใช้มือผลิตผลออกมาได้ไม่ทันตามความต้องการ และค่าแรงสูงมาก จึงมีการปักด้วยเครื่องมือพิเศษ และปักด้วยจักรเพิ่มขึ้นแต่อย่างไรก็ดีการปักด้วยมือเป็นงานที่แสดงฝีมืออย่างมาก ปัจจุบันมีการส่งเสริมศิลปอาชีพของชาวชนบทแทบทุกแห่ง โดยเฉพาะทางภาคเหนือ สตรีที่ว่างจากการทำไร่ นา ก็จะพากันมารับจ้างปักผ้า

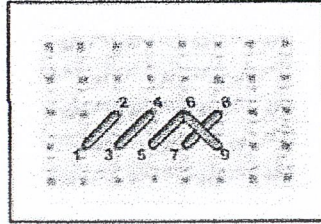
การปักสมัยก่อนนิยมปักแต่สีขาว ผ้าที่นำมาปักก็เป็นสีขาว เพราะนิยมว่าสุภาพ ต่อมาความนิยมเหล่านั้นก็เปลี่ยนแปลงไปเป็น ใช้ด้ายและไหมสีต่างๆ ปักบนผ้าสีขาว ชมพู ครีမ် หรือสีที่มีพื้นสีอ่อนๆ ส่วนผ้าที่มีสีพื้นหนักๆ หรือสีเข้ม การใช้สีของด้ายปักจะต้องคิดให้ดี จะใช้สีอะไรจึงจะงาม ส่วนผ้าที่พื้นสีอ่อนๆ นั้นหาสีของด้ายปักได้ง่ายกว่าผ้าพื้นสีเข้มๆ

2.5.4.1 การปักครอสติช เป็นการปักลักษณะเป็นรูปกากบาทเป็นช่องๆ เรียงต่อกันให้เกิดเป็นลวดลาย

(1) ปักไขว้แนวตั้ง สัญลักษณ์ที่เรียงต่อกันเป็นแนวตั้งควรปักโดยเริ่มแทงเข็มที่ 1 แทงลงที่ 2 แทงขึ้นที่ 3 แทงลงที่ 4 และแทงขึ้นที่ 5 ไปเรื่อยๆ เมื่อสุดแถวแล้วปักย้อนกลับเช่นเมื่อสุดแถวที่ตำแหน่งที่ 8 แทงเข็มขึ้นที่ 9 แทงลงที่ 6 แทงขึ้นที่ 7 ไปเรื่อยๆ

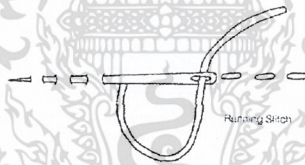
(2) ปักไขว้แนวนอน ทางเข็มขึ้นที่ตำแหน่งที่ 1 ทางลงที่ 2 ทางขึ้นที่ 3 และทางลงที่ 4 ไปเรื่อยๆจนหมดแถว เมื่อสุดแถวแล้วปักย้อนกลับ

ภาพที่ 2.115 การปักกลอสติชแบบปักไขว้แนวนอน

2.5.4.2 การปักเดินเส้น

(1) การปักตะเข็บเนา (Running Stitch)

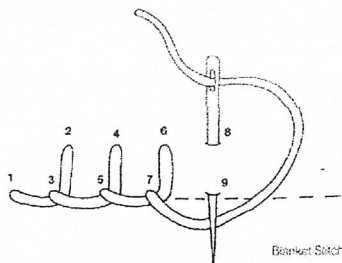

ภาพที่ 2.116 การปักผ้าแบบปักตะเข็บเนา

(2) การทำคัตเวิร์ด เป็นการปักริมผ้าหรือปักเป็นลวดลายบนผ้าส่วนมากจะใช้ในงานฝีมือที่ปักริมผ้าสักหลาดให้ติดกัน

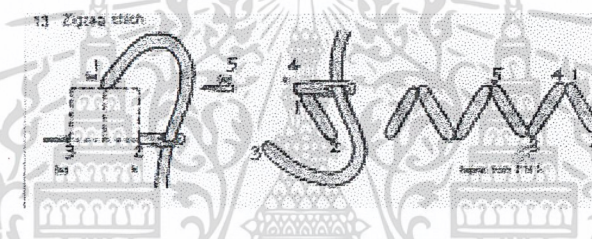
- เริ่มจากจุดที่ 1 ทางเข็มขึ้นมา ดึงค้ายตัวดปลายเข็ม
- ทางเข็มลงที่จุด 2 ให้ขึ้นมาที่จุด 3 ดังในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.117 การปักผ้าแบบทำลัดเวิร์ด

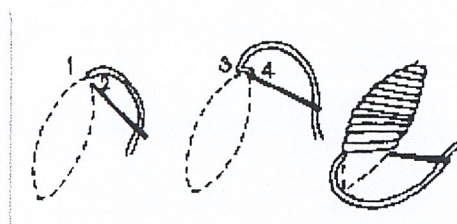
(3) การปักซิกแซก (Zigzag Stitch)

ภาพที่ 2.118 การปักผ้าแบบปักซิกแซก

(4) การปักทียบ (Satin Stitch)

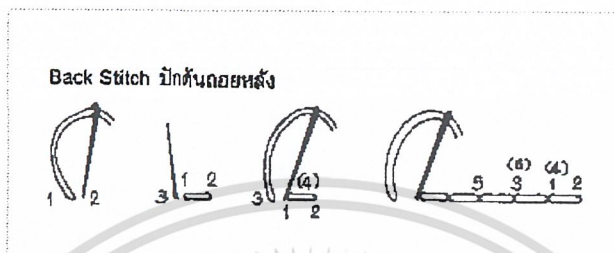
แทงเข็มขึ้นที่ 1 และปักเข็มลงที่ 2 แแทงเข็มขึ้นที่ 3 และปักเข็มลงที่ 4 ปักจากซ้ายไปขวาตามรูปร่างของลาย พยายามปักให้แต่ละเส้นชิดกัน หากต้องการให้งานดูนูนให้ปักเนาเสริมที่ด้านล่างก่อนปักทียบที่ด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 2.119 การปักผ้าแบบปักทียบ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) การปักด้นถอยหลัง (Back Stitch)

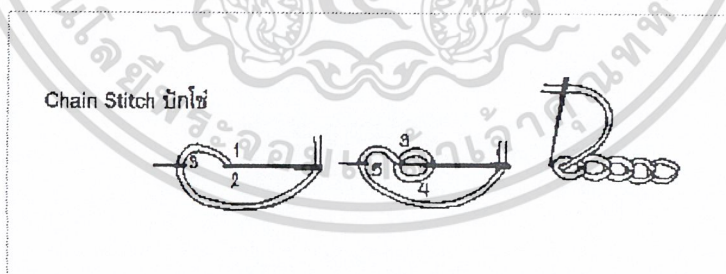
แทงเข็มขึ้นที่ 1 และปักเข็มลงที่ 1 ปักถอยหลังด้วยการแทงเข็มขึ้นที่ 3 แล้วปักเข็มลงที่ 1 แล
งเข็มขึ้นที่ 5 ควรรักษาระยะห่างระหว่างฝีเข็มให้เท่าๆ กัน

ภาพที่ 2.120 การปักผ้าแบบปักด้นถอยหลัง

(6) การปักโซ่ (Chain Stitch)

แทงเข็มขึ้นที่ 1 ปักเข็มลงที่ 2 (ในตำแหน่งเดียวกับ 1) ใช้เข็มจิกผ้าเล็กน้อยขึ้นมาที่ 3 ไหมจะ
สอดวนได้ปลายเข็มดึงเข็มขึ้นเบาๆปักเข็มลงที่ 4 (ในตำแหน่งเดียวกับ 1) ใช้เข็มจิกผ้าเล็กน้อยขึ้นมาที่ 5
ไหมจะสอดวนได้ปลายเข็มดึงเข็มขึ้นเบาๆการปักโซ่ต้องระวังไม่ดึงไหมตึงเกินไป จบโซ่ด้วยการปัก
ปลายเข็มลง

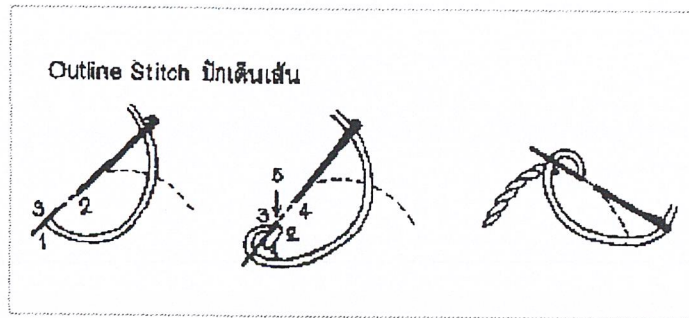

ภาพที่ 2.121 การปักผ้าแบบปักโซ่

(7) ปักเดินเส้น (Outline Stitch)

แทงเข็มขึ้นที่ 1 ใช้เข็มจิกผ้าเล็กน้อยจาก 2 ถึง 3 นำไหมขึ้นที่ 3 ให้ไหมอยู่ใต้ปลายเข็มใช้เข็มจิก

ไหมจาก 4 ถึง 3 เป็นระยะห่างเท่ากับ 2 ถึง 3 ด้านหน้าและด้านหลังของงานปักจะดูเหมือนกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.122 การปักผ้าแบบปักเดินเส้น

2.5.5 รูปและวิเคราะห์ผล

โครงการนี้ ทำการออกแบบลวดลายบนผืนผ้า โดยการนำเอาลวดลายผ้าของชาวเขาเผ่าม้งมาจัดวางผสมกับลายที่แสดงถึงความเป็น โน้ด อุดม โดยใช้เทคนิคการพิมพ์ผสมการตกแต่งผ้าด้วยการปัก และการวางลวดลายในการจัดองค์ประกอบ ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยโหนดสีที่เลือกใช้จะเป็นโหนดสีอ่อน เพื่อให้เข้ากับสีของ ไอศกรีม ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวความคิดในการออกแบบ

2.6 ข้อมูลด้านวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

2.6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสิ่งทอที่ใช้ในการออกแบบ การศึกษาคุณสมบัติของผ้าแต่ละชนิดนั้น ความรู้เกี่ยวกับชนิดและคุณสมบัติของเส้นใยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อคุณสมบัติของผ้า ในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะเส้นใยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับโครงการนี้

2.6.1.1 ฝ้าย ฝ้ายเป็นวัสดุสิ่งทอที่ได้จากธรรมชาติ และนำมาใช้ในอุตสาหกรรมสิ่งทอมากที่สุด ฝ้ายเป็นเส้นใยที่ได้จากเซลล์ โกลของพืช ฝ้ายไทยมีคุณภาพดี สีขาว แต่ใยค่อนข้างหยาบ คุณสมบัติของใยฝ้าย

(1) ความเหนียวฝ้ายมีความเหนียวอยู่ในระหว่างขนสัตว์และไหมมีความเหนียวปานกลางประมาณ 3-5 กรัม/เดนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวเพิ่มขึ้นประมาณ 118-120 %

(2) ความมันฝ้ายมีความเงามันต่ำเพราะความบิดตัวของธรรมชาติ ฝ้ายชุบมัน เป็นมากกว่าฝ้ายธรรมดา

(3) ความยืดหยุ่นมีความยืดหยุ่นน้อย โยไฟ้ายืดออกได้ประมาณ 3-7 % และไม่หดเข้าที่เดิม

(4) การดูดความชื้นฝ้ายธรรมชาติดูดความชื้นได้ปานกลางแต่ถ้าผ่านการชุบมันจะดูดความชื้นได้ดีขึ้น

(5) การทนต่อความร้อนฝ้ายเมื่อถูกความร้อนจะไม่เปลี่ยนแปลงจนกว่าอุณหภูมิจะสูงขึ้นถึง 120 องศาเซลเซียส นาน 5 ชั่วโมง ฝ้ายจะกลายเป็นสีเหลือง ฝ้ายบริสุทธิ์ทนความร้อนขึ้นได้น้อยกว่าฝ้ายชุบมัน

(6) ความทนต่อแสงอาทิตย์ถ้าอุณหภูมิและความร้อนขึ้นสูงขึ้น ความเสื่อมจะมีมากขึ้นฝ้ายดิบทนแสงแดดได้ดีกว่าฝ้ายฟอกขาวและฝ้ายที่ย้อมสีบางชนิดทำให้ทนแสงแดดได้ดีขึ้น

(7) ความทนต่อสารเคมีโยไฟ้ายทนต่อต่างได้ดีในขบวนการผลิต เช่น สารฟอกขาว การชุบมันซึ่งสารฟอกขาวทุกชนิดมักมีส่วนประกอบของด่าง จึงใช้กับฝ้ายได้อย่างปลอดภัย

ประโยชน์ใช้สอยฝ้ายใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง ราคาไม่แพง เหมาะเป็นเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และผ้าแต่งเฟอร์นิเจอร์ มีลักษณะเด่นคือสวมใส่สบาย ไม่ร้อน ซักได้ง่าย ถ้าได้มีกรดกแต่งฝ้ายฝ้ายและการผสมเส้นใยเพื่อเพิ่มคุณสมบัติบางประการ เช่น การทำให้หดตัว ทำให้ทนยับก็จะเพิ่มความน่าใช้มากยิ่งขึ้น

2.6.1.2 ไหม คุณสมบัติของไหม

(1) ความต้านแรงดึงไหม มีความเหนียวสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับลวดทองแดงที่มีขนาดเดียวกันไหมจะมีความเหนียวมากกว่า

(2) ความมัน ไหมมีลักษณะเรียบนุ่มและเป็นมันทำให้แลดูสวยงามหรูหรา ความยืดหยุ่นไหมมีความยืดหยุ่นปานกลางจึงทนยับได้บ้างและปรับ สภาพโค้งงอได้ตามรูปร่าง

(3) การดูดความชื้น ไหมดูดความชื้นได้ดีทำให้ใส่สบายปรับอากาศได้ดี การทนต่อความร้อนไหมคิดไฟง่ายและจะเปลี่ยนสีเหลืองเมื่อถูกความร้อนจากเตารีด

(4) ความทนต่อสารเคมีไม่ทนต่อสารเคมีประเภทสารฟอกขาว คลอรีน ทำให้เส้นใยเสื่อมคุณภาพและเหลือง

ประโยชน์ใช้สอย ผ้าไหมย้อมสีได้สวยงาม และใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย แม้ว่าจะมีราคาแพงแต่ก็รวมคุณสมบัติดีไว้หลายประการ เช่น การปรับให้โค้งงอได้ดี ทนต่อความร้อนขึ้นได้ดี ดูสวยงามหรูหรา และทนทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1.3 ลินิน ลินินเป็นเส้นใยที่ได้จากต้นแฟล็กซ์ (Flex) เส้นใยมีความอ่อนนุ่มน้อยกว่า ฝ้าย ใยแฟล็กซ์ดูดซึมน้ำได้ดี ซักง่าย ย้อมติดสีดี ลินินมีประโยชน์ในการสวมใส่ได้มากไม่เท่าฝ้ายเพราะ มีราคาแพงและไม่สามารถผลิตเป็นผ้าหลายชนิดเท่าผ้าฝ้าย

คุณสมบัติของใยแฟล็กซ์

(1) ความต้านทานแรงดึงใยแฟล็กซ์ ค่อนข้างเหนียวและทนทาน คือจะเหนียว กว่าฝ้ายประมาณ 3 เท่า และมีความ เหนียวเพิ่มขึ้นเมื่อเปียก 20 % ผ้าลินินที่ใช้ทำเสื้อผ้า จะได้รับการ ตกแต่งด้วยเรซินเพิ่ม ความนำใช้แต่จะทำให้ความเหนียวลดลงผ้าขาดเร็วกว่าปกติ

(2) ความมันมีความมันมากกว่าฝ้ายในการผลิตจะทอเส้นด้ายให้แบนผ้าจะ แน่นและผิวมันมากขึ้น แต่เมื่อซักบ่อยๆความมันจะลดลง

(3) ความยืดหยุ่นลินินมีความยืดหยุ่นน้อยมาก มีความยืดตัวขณะขาด 2.7-3.3 %

(4) การดูดความชื้นลินินดูดความชื้นได้ประมาณ 12 % หรือเท่ากับใกล้เคียงกับ เส้นใยเซลลูโลสอื่นๆ

(5) การทนต่อความร้อน ได้ประมาณ 149 องศาเซลเซียส ได้เป็นระยะ เวลานานซึ่งทำให้เส้นใยเปลี่ยนแปลงเพียง เล็กน้อยแต่ถ้ามากกว่านี้จะมีผลทำให้เปลี่ยนสีได้

(6) ความทนต่อแสงแดด แสงแดดจะฟอกขาวเส้นใยลินินถึงแม้จะทำให้ ความเหนียวเส้นใยลดลงบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เป็นอันตรายมากนัก

(7) ความทนต่อสารเคมีแฟล็กซ์ทนต่อด่างและสารฟอกขาวได้น้อยกว่าฝ้าย ผ้าลินินมักฟอกขาวแต่เพียงเล็กน้อย เมื่อใช้ไปนานก็จะเป็นสีขาวเอง

2.6.1.4 โพลีเอสเตอร์ (Polyester) โพลีเอสเตอร์หรือเดครอนเป็นเส้นใยสังเคราะห์จาก อินทรีย์ปกติ โพลีเอสเตอร์ที่ผลิตออกมาจะมีสีขาว ไม่ต้องฟอกขาวก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ มี ความหนาแน่นจำเพาะสูงกว่าไนลอน ทอได้ผ้าเนื้อค่อนข้างแน่น

คุณสมบัติของโพลีเอสเตอร์

(1) ความต้านทานแรงดึง มีความเหนียวทนต่อแรงดึงมากประมาณ 4.5-7.2 กรัม/เดนิเยอร์

(2) ความมันผิวเรียบเป็นมันมาก ผ้าจึงไม่ค่อยเป็นคราบสกปรก และทนทานนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ความยืดหยุ่น มีความยืดหยุ่นปานกลาง โยพลีเอสเตอร์ไม่ค่อยยับ เมื่อยับจะคืนตัวได้เร็วไม่ต้องรีด

(4) การดูดความชื้นดูดความชื้นได้น้อย เป็นฉนวนไฟฟ้าได้ดี เกิดไฟฟ้าสถิต

(5) การทนต่อความร้อน โพลีเอสเตอร์ไม่ทนต่อความร้อน แต่จะทนได้สูงกว่าไนลอน มีจุดละลายที่ 249 องศาเซลเซียส

(6) ความทนต่อแสงแดดทนต่อแสงแดดได้ดี

(7) ความทนต่อสารเคมีทนต่อสารเคมีได้ดีมาก สารเคมีที่ใช้ในบ้านจะไม่ทำอันตรายต่อใยผ้า

ประโยชน์ใช้สอย โพลีเอสเตอร์จะทนต่อแมลงได้ดีมากดูแลรักษายืดอายุได้ ดีไม่ตกทั้งเวลาตากแดดหรือเวลาซัก รักษาง่าย ซักแห้งเร็วทาบยับได้ นิยมใช้ทำเครื่องนุ่งห่มเสื้อผ้า ใช้ผสมกับฝ้าย ลินิน ได้ดีเพื่อเพิ่มคุณสมบัติบางประการ เช่น เพิ่มความเหนียว การทนยับ การรักษาง่าย และลดการเกิดไฟฟ้าสถิตของ โยพลีเอสเตอร์

2.6.1.5 เรยอน (Rayon) เป็นเส้นใยที่มีความมัน อ่อนนุ่ม คล้ายไหม ตอนผลิตออกมาใหม่เป็นที่นิยมมาก ต่อมาเมื่อมีการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ได้ ความนิยมในเรยอนจึงลดต่ำลง รูปร่างและส่วนประกอบทางเคมี เป็นเส้นใยเซลลูโลส เช่นเดียวกับฝ้าย แต่มีจำนวนกลูโคสในสายโมเลกุลต่ำกว่าคุณสมบัติของเรยอน

(1) ความต้านทานแรงดึง ความเหนียวขึ้นอยู่กับชนิดของเรยอน ถ้าเป็นธรรมชาติมีค่า 2 กรัม/เดนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวจะลดลง ชนิด High wet modulus มีค่า 4.5 กรัม/เดนเยอร์ ความทนต่อการขัดถูต่ำ

(2) ความมันฉิวเรียบเป็นมัน

(3) ความยืดหยุ่น มีความยืดหยุ่นปานกลาง

(4) การดูดความชื้น 12 – 13 %

(5) การทนต่อความร้อนถูกติดไฟได้ง่าย เป็นตัวนำไฟฟ้าและความร้อนที่ดี

(6) ความทนต่อแสงแดดทนต่อแสงแดดได้ดี

(7) ความทนต่อสารเคมีทนสารฟอกขาวได้ทั้งชนิดออกซิไดซ์ และรีดิวซ์ซึ่ง

ไม่ทนต่อการคร่ำด่างเข้ม จะทำให้เส้นใยของตัวและลดความเหนียวลง ทนต่อสารทำลายอินทรีย์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความร้อนสูงเกิน 300 องศาฟาเรนไฮต์ จะทำให้เส้นใยลดความแข็งแรง สามารถซ่อมสีติดได้ง่ายด้วยสี ไคเร็ก แวต ซัลเฟอร์

2.6.2 วัสดุตกแต่ง วัสดุตกแต่งช่วยเสริมสร้างให้ผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม มีจุดเด่น แต่ไม่คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย วัสดุตกแต่งแบ่งออกได้เป็น 12 ชนิด ได้แก่

2.6.2.1 ลูกไม้ (Lace) ลูกไม้ตกแต่งที่มีลักษณะเป็นลูกไม้ถักและปัก มีทั้งชนิดเนื้อบาง กลางและหนา สีเส้นสวยงาม ปัจจุบันได้มีการออกแบบลูกไม้ไว้หลายชนิดและใช้ผ้าชนิดต่างๆ ให้เหมาะสมกับแบบของลูกไม้ เช่น ฝ้าย ไนลอน อะซิเตด ไหมแท้ ไหมเทียม และโพลีเอสเตอร์ เพื่อให้เลือกผิวสัมผัสเหมือนตัวผลิตภัณฑ์

2.6.2.2 ชายครุย (Fringes) ชายครุยสำเร็จรูป มีขายเป็นม้วน ผลิตจากวัสดุต่างๆ เช่น ไหม เกลิยว ดิ้นเงิน ดิ้นทอง ใยสังเคราะห์ พลาสติกแววาว หนั่ง เป็นต้น ชายครุยประดิษฐ์ อาจประดิษฐ์ขึ้นเองจากได้ ไหมพรม ไหมญี่ปุ่น เชือกเส้นเล็กๆ พลาสติกหรือใยสังเคราะห์

2.6.2.3 เทปปัก (Ribbon and embroidered bead) หรือริบบิ้นปักดอกตรงกลาง ลวดลายจะแตกต่างกันออกไป ริมตกแต่งด้วยลูกไม้เล็กๆ หรือซิกแซก สีสดใส สวยงาม มีให้เลือกใช้ได้ตามต้องการ

2.6.2.4 ริคแรก (Rickrack or Ric-Rac) มีลักษณะเป็นเทปรูปหยักซิกแซก ทอด้วยไหม ฝ้าย ใยสังเคราะห์ หรือยางชนิดยืดได้ มีทั้งขนาดเล็ก ปานกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อให้เลือกใช้ได้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์

2.6.2.5 เกลิยวเชือกและพู่ (Cords and tassels) เกลิยวเชือก (Cords) ส่วนมากทำด้วยไหม และใยสังเคราะห์ที่คล้ายไหมมีทั้งสี่เดียวและสลับสี

พู่ (Tassels) พู่มี 2 ชนิด คือ

- (1) ชนิดทำจากหนั่ง ดัดเป็นริมม้วนให้แน่น
- (2) ชนิดที่ทำจากเส้นด้าย จากการทำด้านทบหลายๆชั้น แล้วทบครึ่งอีกครั้ง ฝักรอยปมให้แน่น หรือผูกด้วยด้ายสีต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม

2.6.2.6 ลูกปัก เลื่อม (Bead and sequine trimming)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2.7 การตัดปะ (Applique) คือการนำผ้าหรือวัสดุบางชนิด เป็นรูปต่างๆหรือตามแบบที่ออกแบบไว้แล้วนำไปปะลงบนเสื้อผ้า เป็นการตกแต่งที่สวยงาม นอกจากใช้กับเสื้อผ้าแล้วยังใช้กับงานอื่นได้ เช่น ผ้าคลุม เบาะ หมอนอิง กระเป๋าถือ เป็นต้น

2.6.2.8 การต่อผ้า (Patchwork) คือการต่อผ้าชิ้นเล็กๆ สีต่างๆ กัน ให้เป็นชิ้นเดียวกัน โดยออกแบบให้สวยงาม ตามวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

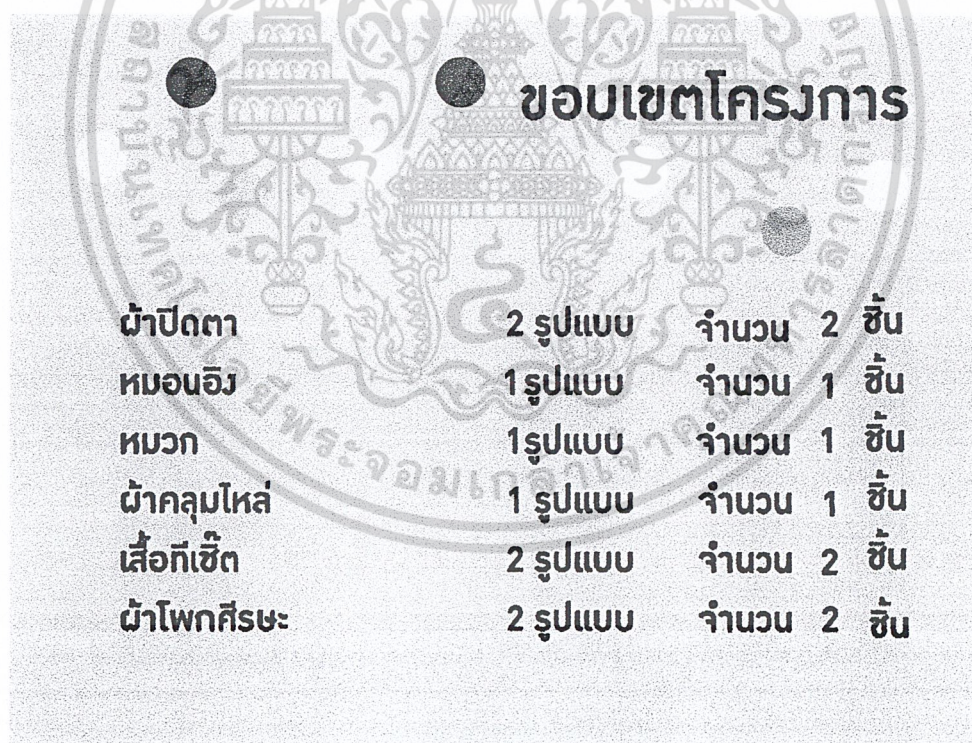
การพัฒนาการออกแบบ

3.1 แบบร่าง

3.1.1 การนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ

3.1.2 การนำเสนอขั้นตอนการออกแบบ

3.1.1 การเสนอข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ

ขอบเขตโครงการ			
ผ้าปิดตา	2 รูปแบบ	จำนวน	2 ชิ้น
หมอนอิง	1 รูปแบบ	จำนวน	1 ชิ้น
หมวก	1 รูปแบบ	จำนวน	1 ชิ้น
ผ้าคลุมไหล่	1 รูปแบบ	จำนวน	1 ชิ้น
เสื่อที่เข็ด	2 รูปแบบ	จำนวน	2 ชิ้น
ผ้าโพกศีรษะ	2 รูปแบบ	จำนวน	2 ชิ้น

ภาพที่ 3.1 แผ่นเสนองาน-ขอบเขตโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

inspiration

การออกแบบในโครงการนี้ ได้ทำการออกแบบลวดลายโดยนำเอาเอกลักษณ์ ของโน้ต อุดม แต่พานิชมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบลวดลาย โดยใช้เทคนิคผ้าของชาวม้ง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อีกหนึ่อย่างที่ได้ได้รับความนิยมของภาคเหนือ

ภาพที่ 3.2 แผ่นเสนองานเรื่องแรงบันดาลใจในการออกแบบ 1

inspiration

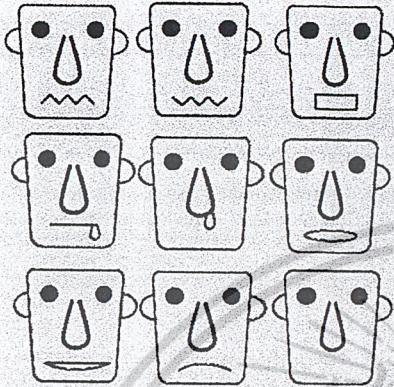
ลวดลายที่จะนำมาใช้ในผลิตภัณฑ์ เป็นลวดลายที่ได้มาจากเอกลักษณ์จตุกโทของโน้ต อุดม แต่พานิช ซึ่งเมื่อถามถึงโน้ต อุดม ก็จะมีถึงจตุกใหญ่ๆ เป็นอันดับแรก

นอกจากนี้ สิ่งที่ดีที่ทำให้โน้ต อุดม มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมในตัวเขาก็คือ การพูดที่สร้างความสนุกสนาน และความตลกขบขัน โดยสิ่งที่เขานำมาพูด จะเป็นเรื่องของชีวิตคนทั่วไป ทุกคนใช้ชีวิตกันอยู่บ้านมองข้ามไป เพราะถือว่าเป็นเรื่องปกติ แต่โน้ตได้ถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้มาพูดให้เกิดแม่แบบที่ตลกขบขันขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 3.3 แผ่นเสนองานเรื่องแรงบันดาลใจในการออกแบบ 2
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

inspiration

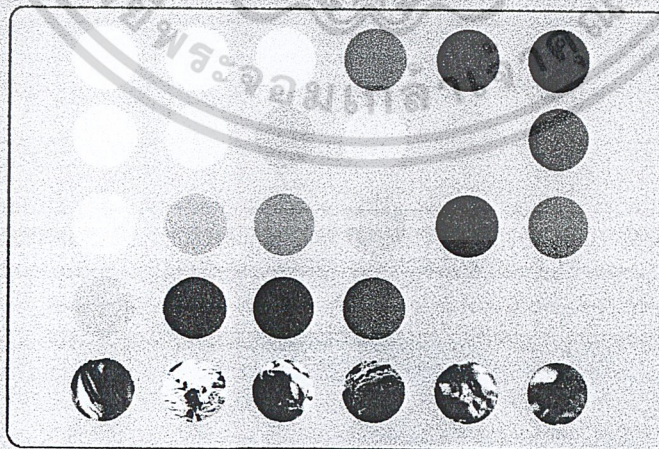

โครงการนี้จึงทำการออกแบบลวดลายโดยการนำ
เอกลักษณ์ของหน้าคนมาใช้ในการออกแบบ
โดยจะใช้วิธีการวางลวดลาย และวิธีการ
ทำผ้าของม้ง หรือลวดลายของม้งมาผสมผสาน

ภาพที่ 3.4 แผ่นเสนองานเรื่องลายหน้าไม้ที่นำมาใช้ในการออกแบบ

Colour

สีโดยรวมที่นำมาใช้ในการออกแบบ เป็นสีที่ได้มาจากสีของไอศกรีม
ที่มีลักษณะ เป็นสีเดียว และสีที่มีการผสมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 3.5 แผ่นเสนองานเรื่องสีที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 การเสนอขั้นตอนการออกแบบ

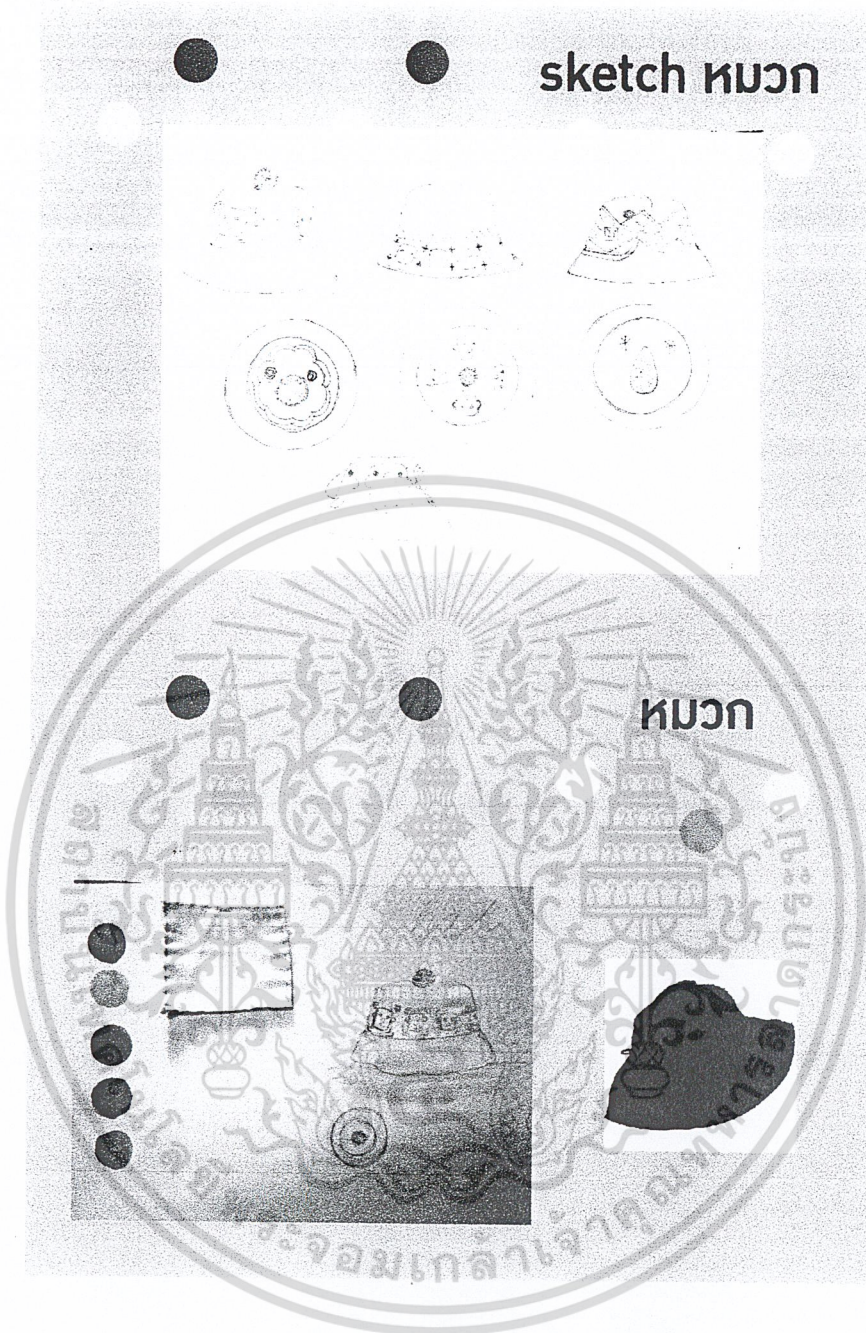
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามนำไปเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design ผ้าคลุมไหล่

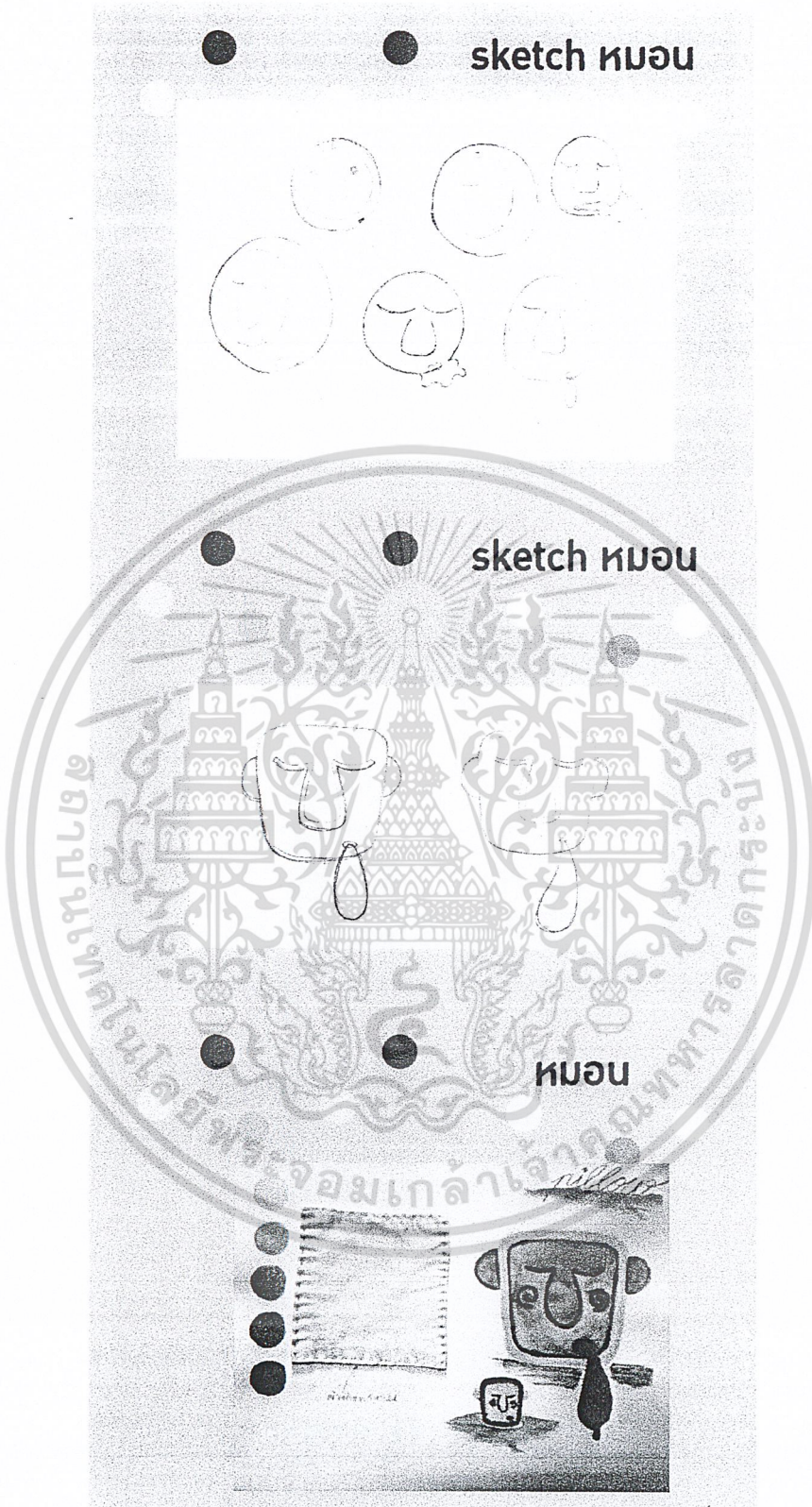
ภาพที่ 3.8 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design ผ้าปิดตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

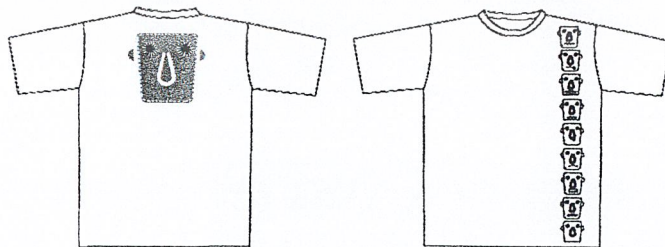
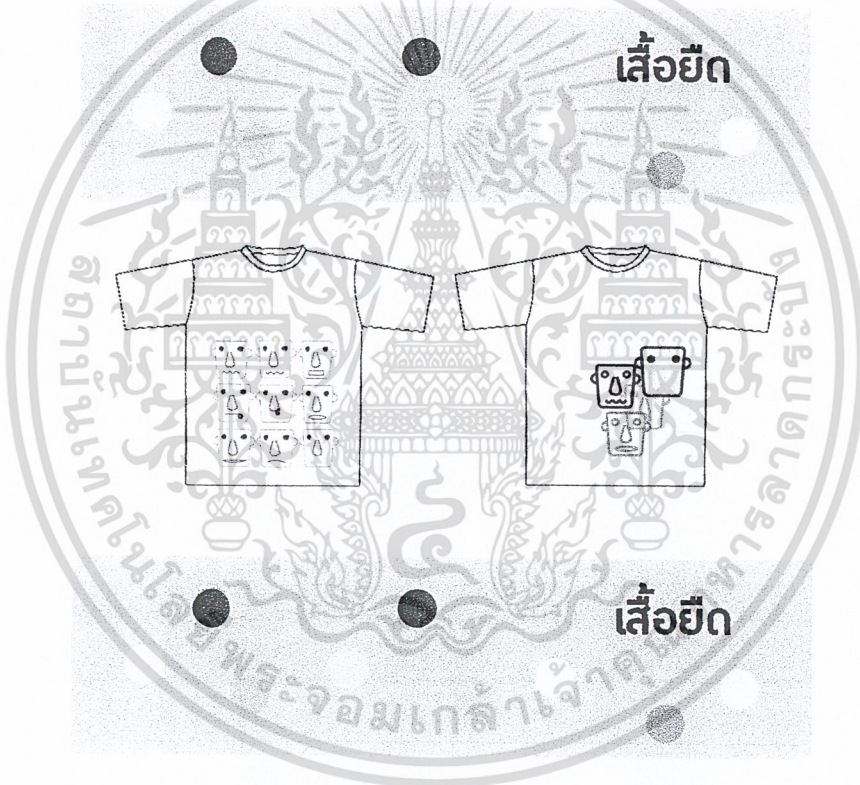
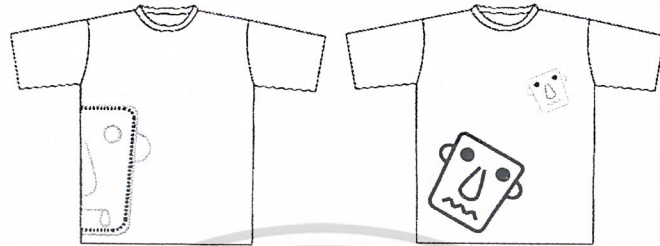

ภาพที่ 3.9 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design หมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 แผ่นเสนองานเรื่อง Sketch design หมอนอิง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 3.11 แผนเสนองานเรื่อง Sketch design เสื่อยึด
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ข้อเสนอแนะ

จากแบบร่างที่นำเสนอ ลักษณะของความเป็นม้งที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจแรกขาดหายไป ลักษณะโดยรวมเหมือนเป็นเพียงการทำของที่ระลึกของงาน โน้ต อุดมเพียงอย่างเดียว ควรเพิ่มเติมเรื่องความเป็นม้งให้เพิ่มมากขึ้น โดยการออกแบบอาจออกมาในลักษณะที่ดูหึกมุ่ม มีการเอบแฝง การซ่อนที่ทำให้ดูกลมกลืนกัน ทำให้ดูมีลูกเล่นกับงานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

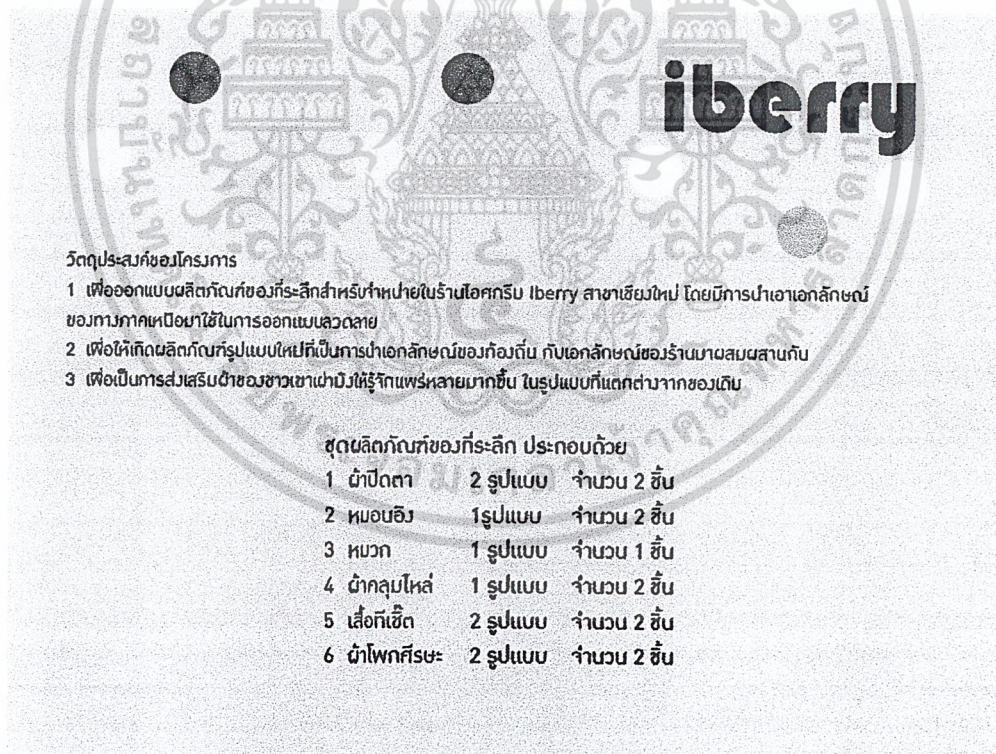
บทที่ 4

การเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 แผ่นนำเสนองานและแบบแสดงรายละเอียด

การเสนอผลงานการออกแบบขั้นตอนสุดท้าย ได้ทำการปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์จากขั้นตอนแบบร่าง จนได้ผลิตภัณฑ์สุดท้าย

แผ่นเสนอผลงานขั้นตอนสุดท้าย เป็นการนำเสนอเรื่องข้อมูล และผลงานสุดท้าย ซึ่งประกอบด้วย ภาพถ่ายผลงาน, ขนาดสัดส่วน, แบบ Pattern และการประเมินราคา

ภาพที่ 4.1 แสดงวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

inspiration

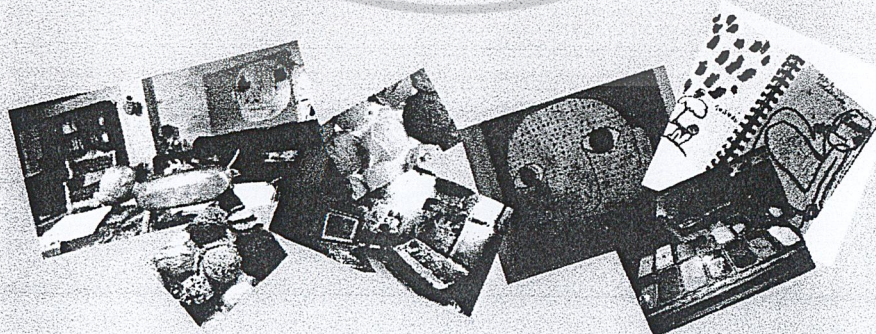
การออกแบบในโครงการนี้ ได้ทำการออกแบบลวดลายโดยนำเอาเอกลักษณ์ ของโมิต อุดม แต่พานิชมาเป็นแรงบันดาลใจ ในการออกแบบลวดลาย โดยใช้เทคนิคผ้าของชาวม้ง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อีกหนึ่งอย่างที่ได้รับคามนิยมของภาคเหนือ

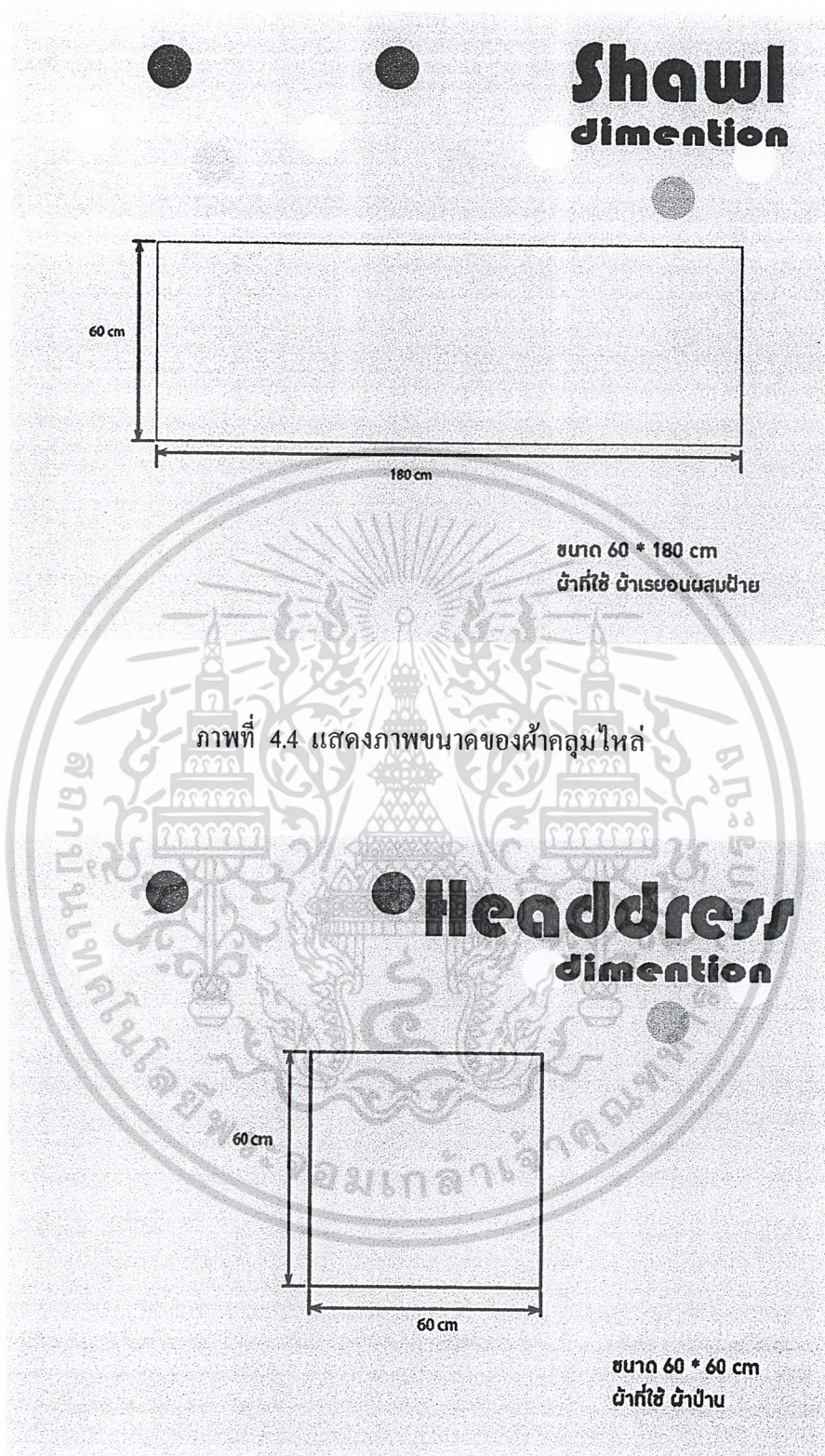
ภาพที่ 4.2 แสดงแรงบันดาลใจที่ใช้ในการออกแบบ

Develop

แก้ไขเรื่องแนวทางการออกแบบใหม่ ให้มีลักษณะที่เป็นการนำเอา ลวดลายของม้งและวิธีการปักผ้าของม้ง กับลายของโมิต อุดม มาใช้ในการออกแบบ โดยนำเอาลักษณะของงานศิลปะ กับสีของโอศกรีม มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

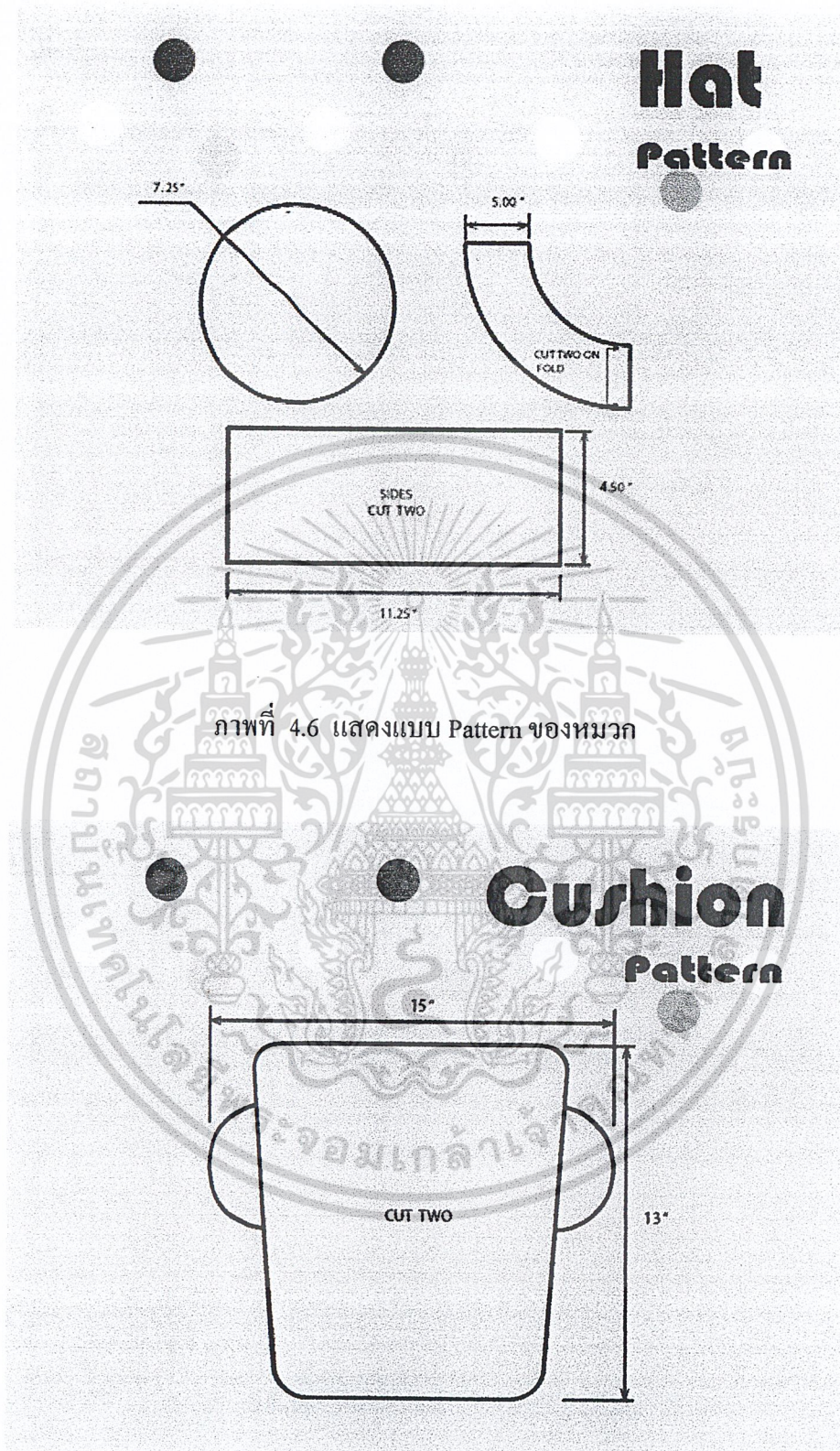

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.3 แสดงแนวทางการแก้ไขพัฒนาการออกแบบ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพขนาดของผ้าโพกศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

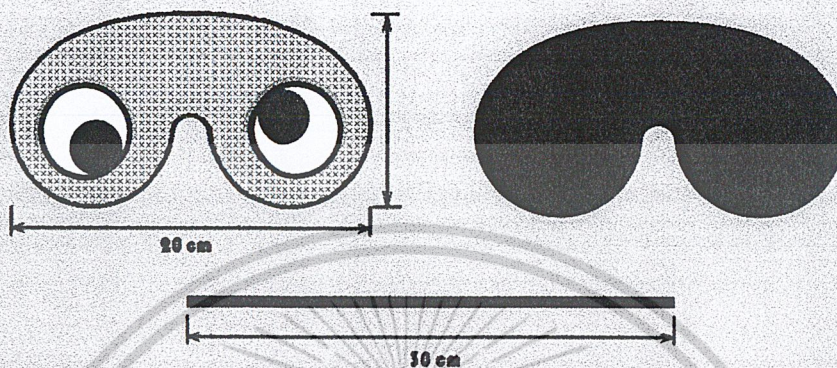

ภาพที่ 4.6 แสดงแบบ Pattern ของหมวก

ภาพที่ 4.7 แสดงแบบ Pattern ของหมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Blindfold Pattern

ภาพที่ 4.8 แสดงแบบ Pattern ของผ้าปิดตา

iberry

ประเมินราคา ผ้าปิดตา วัตถุดิบกำหนด

ผ้าดำขาว (1 เมตร)	4	บาท
ผ้าดำเขียวสีฟ้า	3	บาท
ขนชืด	2	บาท
โหนก	1	บาท
ใยสังเคราะห์	1	บาท
รวม	25	บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (30%)	7.5	บาท
ค่า mask up (x2)	รวม	82.5 บาท

ประเมินราคา วัสดุเหลือ

วัตถุดิบกำหนด		
ผ้าดำแดงขนชืดขาว	40	บาท
ผ้าสีออกสกรีน (x500)	4	บาท
รวม	72	บาท
ค่าสกรีนผ้ายาลอกสี	20	บาท
ค่าเย็บ	3	บาท
ค่าเย็บ	5	บาท
รวม	72	บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (30%)	21.6	บาท
ค่า mask up (x2)	รวม	280.8 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 4.9 แสดงการประเมินราคาญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

iberry

ประเมินราคาเสื้อยืดผู้ชาย วัตถุประสงค์ทางตรง			ประเมินราคาเสื้อยืดผู้หญิง วัตถุประสงค์ทางตรง		
ค่าเสื้อ	35	บาท	ค่าเสื้อ	35	บาท
ค่าบล็อกสกรีน (x500)	5	บาท	ค่าบล็อกสกรีน (x500)	5	บาท
ค่าฟลอร์ด	2.5	บาท			
รวม			รวม		
ค่าสกรีนน้ำ 3 สี	15	บาท	ค่าสกรีนน้ำ 3 สี	15	บาท
ค่าสกรีนทาวฟีนฟลอร์ด	5	บาท	ค่าสกรีนสีเงิน	6	บาท
รวม	62.5	บาท	รวม	61	บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (30%)	18.75	บาท	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (x30%)	18.3	บาท
ค่า mask up (x3)	รวม 243.75	บาท	ค่า mask up (x3)	รวม 237.9	บาท

ภาพที่ 4.10 แสดงการประเมินราคา

iberry

ประเมินราคา ผ้าโพกศีรษะแบบที่1 วัตถุประสงค์ทางตรง			ประเมินราคา ผ้าโพกศีรษะแบบที่2 วัตถุประสงค์ทางตรง		
ค่าผ้าเรยวงสนผ้า	20	บาท	ค่าผ้าเรยวงสนผ้า	20	บาท
ค่าบล็อกสกรีน (x500)	3.5	บาท	ค่าบล็อกสกรีน (x500)	3.5	บาท
รวม			รวม		
ค่าย้อมสี	10	บาท	ค่าย้อมสี	10	บาท
ค่าสกรีนน้ำยาลอกสี	15	บาท	ค่าเครื่องเย็บ	10	บาท
ค่าเย็บ	2	บาท	ค่าสกรีนน้ำยาลอกสี	15	บาท
รวม	50.5	บาท	ค่าเย็บ	2	บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (x 30%)	15.15	บาท	รวม	60.5	บาท
ค่า mask up (x3)	รวม 196.95	บาท	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (x 30%)	18.15	บาท
			ค่า mask up (x3)	รวม 235.95	บาท

ภาพที่ 4.11 แสดงการประเมินราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ... อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า...
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

iberry

ประเมินราคา หมวด วัตถุดิบตามตรง			ประเมินราคา หมวด วัตถุดิบตามตรง		
ค่าผ้า	35	บาท	ค่าผ้าลินิน	35	บาท
ค่าผ้าซับใน	15	บาท	ไหมปัก	9	บาท
ค่าผ้าทาว	15	บาท	ใยสังเคราะห์	10	บาท
ไหมปัก	5	บาท	แรงงาน		
ค่าบล็อกสกรีน (x500)	1	บาท	ค่าย้อม	10	บาท
รวม	116	บาท	ค่าสกรีนป้ายลอกสี	7	บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (30 %)	34.8	บาท	ค่าปัก	30	บาท
ค่า mask up (x3)	220.4	บาท	ค่าเย็บ	10	บาท
			รวม	111	บาท
			ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (30 %)	33.3	บาท
			ค่า mask up (x3)	33.9	บาท
			รวม	432.9	บาท

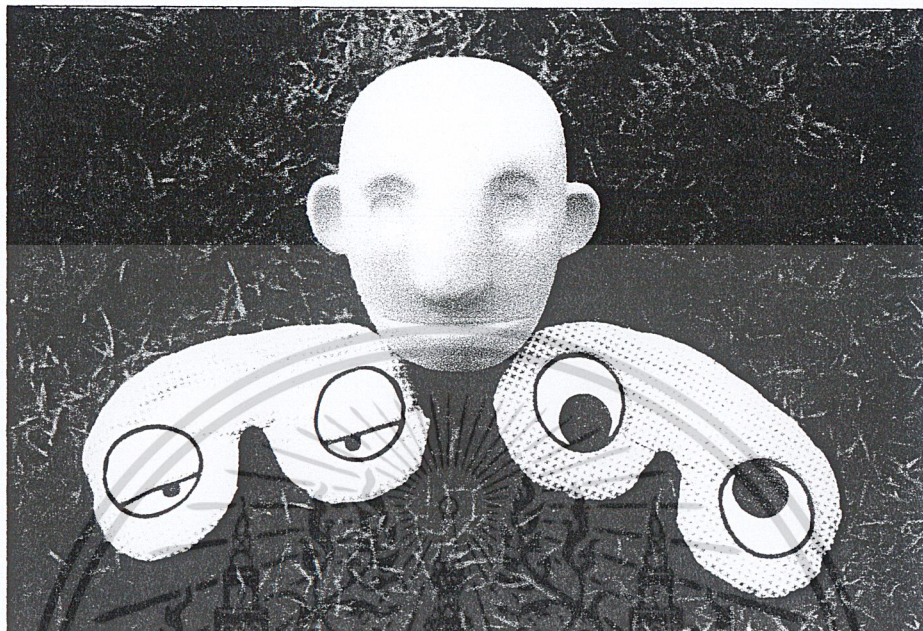
ภาพที่ 4.12 แสดงการประเมินราคา

iberry

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.13 แสดงภาพรวมผลิตภัณฑ์
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ภาพถ่ายผลงานสำเร็จ

ภาพที่ 4.14 ผลิตภัณฑ์ผ้าปิดตา

ภาพที่ 4.15 ผลิตภัณฑ์หมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

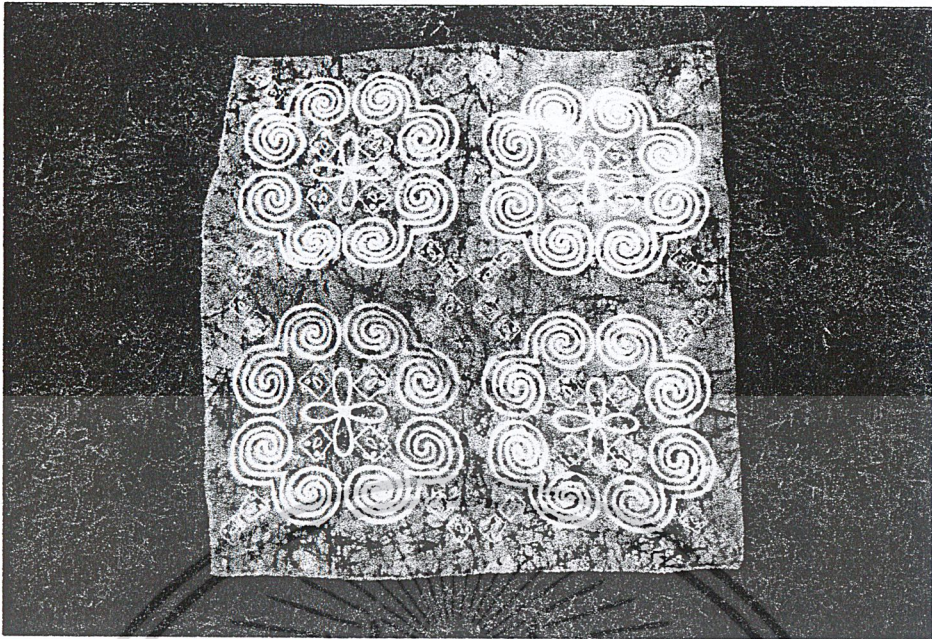

ภาพที่ 4.16 ผลิตภัณฑ์หมอน

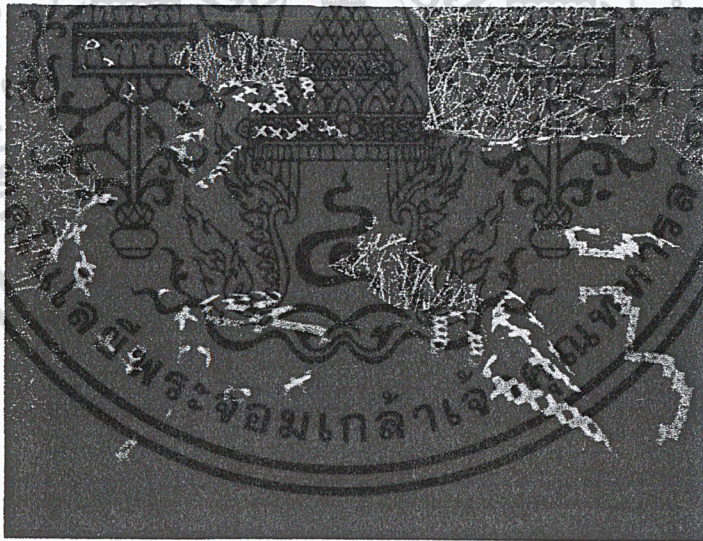

ภาพที่ 4.17 ผลิตภัณฑ์ผ้าโพกศีรษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ผลิตภัณฑ์ผ้าโพกศีรษะ

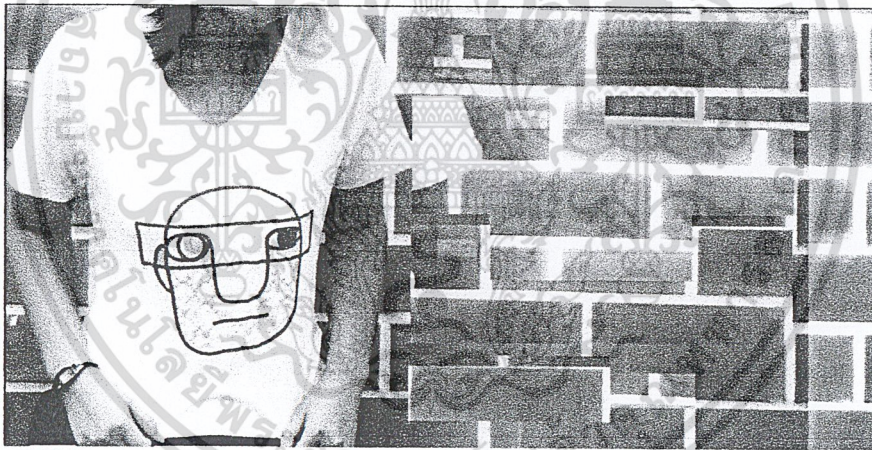

ภาพที่ 4.19 ผลิตภัณฑ์ผ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 ผลิตภัณฑ์เสื้อยืด

ภาพที่ 4.21 ผลิตภัณฑ์เสื้อยืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์ในโครงการนี้ ได้ทำการรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับร้านไอศกรีม Iberry ลักษณะเด่นหรือเอกลักษณ์ของ โน้ต อุดม และลวดลาย เทคนิคของผ้าม้ง เพื่อนำมาวิเคราะห์และทำการออกแบบลวดลาย โดยการประยุกต์เทคนิคให้ง่ายต่อการผลิต เพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้จริง และต้นทุนไม่สูงจนเกินไป โคนสรุปการออกแบบได้ดังนี้

1. ได้ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกทั้งหมด 6 ชนิด ตามขอบเขตของโครงการ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
2. ทำการทดลองเทคนิคการมัดย้อมด้วยสีแควด แล้วย้อมทับด้วยสีรีแอ็คทีฟ จากนั้นนำมาสกรีนด้วยสารลอกสี ทำให้เกิดลวดลายที่แปลกใหม่บนผืนผ้า และสามารถนำมาใช้ได้จริงในระบบอุตสาหกรรม
3. ทำให้เกิดรูปแบบผลิตภัณฑ์อีกหนึ่งชุด ที่ได้นำเอาแรงบันดาลใจมาจากศิลปะพื้นเมืองของทางภาคเหนือ นั่นคือลายผ้าชาวเขา มาผสมผสานกับความมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของ โน้ต อุดม โดยใช้สีของไอศกรีมมาใช้ในการออกแบบ และทำการสร้างลวดลายโดยใช้วิธีซิลค์สกรีนด้วยสารกัดสี แทนการเขียนเทียน ผสมกับการปักผ้าเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับชิ้นงาน

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

จากความคิดเห็นของคณะกรรมการ เห็นว่า การนำเทคนิคการมัดย้อมด้วยสีแควดแล้วย้อมทับด้วยสีรีแอ็คทีฟ มีความน่าสนใจ น่าจะสามารถนำไปพัฒนาต่อได้ ในเรื่องของลวดลายผ้าคลุมไหล่ การนำลายม้งมาทำเป็นแนวทางที่ดี แต่ลายหน้าโน้ตที่นำมาวางท่าควรจะทำให้ดูกลมกลืนกันมากกว่านี้ ลายผ้าโพกศีรษะยังไม่ค่อยสวย เปลี่ยนวิธีการเย็บเก็บริมผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเจ้าของวิทยานิพนธ์

อาจปรับเปลี่ยนเรื่องการใช้สีในบางผลิตภัณฑ์ เนื่องจากสีที่เลือกมาดูมีคเกินไป ไม่โดดเด่น เพิ่ม
ลูกเล่นให้กับตัวผลิตภัณฑ์มากกว่านี้ นำเทคนิคการย้อมสีมาพัฒนาให้น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

คนบ้านนอก. 2553. มั่ง. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <http://hmong.hilltribe.org/thai>.

ชูใจ กิบุญ. 2550. “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองชาวเขาเผ่าม้ง บ้านเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. “มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

นันทิยา เล็กสมบูรณ์ และพัชรินทร์ พัฒนาบุญไพบูลย์. 2553. “วัฒนธรรมแห่งความสุข. ”คิด .2(3) : 26-34.

ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง. 2551. การออกแบบสิ่งทอ 2 (การย้อมสีและการทำผ้ามัดย้อม). กรุงเทพมหานคร : แผนกเอกสารการพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พอลและอีเลน ลูวิส. 2528. หกเผ่าชาวดอย. แปลโดย ศิริวรรณ สุขพานิช. เยอรมนี : เสดป์ ไมเซอร์.

วีณะชา. 2552. ลายปักผ้าพื้นฐาน. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.oknation.net/blog/weenacha/2009/01/30/entry-1>

มรกต ประมวลโชค. 2547. “โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำหรับจำหน่ายในร้านขายของที่ระลึกของโรงแรมพีชเชอร์แมน วิลเลจ รีสอร์ท. ”วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาศิลปอุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ไอเบอร์รี่ โฮมเมด จำกัด. 2553. About us. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.iberryhomemade.com/page/th/about/index.html>.

Neung-23. 2553. วิธีการปักครอสติชแบบต่างๆ. [Online]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.oknation.net/blog/Cosstich2009/2010/01/04/entry-1>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	ชัชรินทร์
นามสกุล	แสงกระจ่าง
ชื่อเล่น	เนิร์ส
วันเกิด	วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2530
ที่อยู่	99/355 ซ.กำนันแมน 28 ถ.เอกชัย แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กทม. 10150
โทรศัพท์	086-987-6961
อีเมลล์	chatcharin.sn@gmail.com
การศึกษา	
ระดับประถมศึกษา	โรงเรียนราชินี
ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียนราชินี
ระดับปริญญาตรี	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการออกแบบอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้